

S. N. LAZAREV

SISTEM SAMOREGULACIJE POLJA

DIJAGNOSTIKA KARME
KNJIGA 1.

VAŽNO UPOZORENJE!

Materijal je namenjen ličnoj upotrebi!

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se objavljivati, postavljati na internetu

Ili deliti s drugima bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

S.N. Lazarev

DIJAGNOSTIKA KARME

Knjiga prva

Sistem samoregulacije polja

Prevod s ruskog:

Slobodanka K. Vanjkevič

Beograd, maj 2016.

Naslov originala:

**Лазарев С.Н. Диагностика кармы. Книга первая
Система полевой саморегуляции
Санкт-Петербург, 1993**

Copyright © Siergieј Łazariew, 1993

Copyright © Satja Juga, 2016

www.lazarev.ru

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ni u kakvoj formi, bez prethodne pismene dozvole od strane vlasnika autorskih prava.

Izdavač: „Satja Juga”

Zastupnik i distributer izdanja S.N. Lazareva za Srbiju: „ARUNA“

• aruna.rs • lazarev.rs • aruna@aruna.rs •

tel: 064 15 77 045

SISTEM SAMOREGULACIJE POLJA

Dragi čitaoci iz Srbije,

Jedini način da istrpimo fizičke patnje jeste da se duhovno uzdignemo nad telom i prenesemo težište s tela koje pati, na - duh. Ali postoje još teže patnje - duhovne, kada nam se ruše planovi i nade, raspada budućnost i kada nam se čini da je izgubljen i poslednji oslonac. U tom trenutku, čovek koji ima veru, uzdiže se i nad duhovnom patnjom. Kada se raspada prolazno, potrebno je osloniti se na večno i onaj, koji spozna da je duša primarna, da je stvorena od Boga i da je na najvišem nivou jedno s Njim - može da izdrži sva iskušenja pri čemu neće posrnuti, neće se uništiti, već, obrnuto, - kroz ljubav prema Bogu će pronaći snagu i veru.

Patnja uzdiže našu dušu i ukoliko, pri stradanjima, sačuvamo ljubav i prihvatimo volju Božju, tada će Bog, uzimajući malo od nas, da nam daruje više. U Bibliji je napisano da onaj koga Bog voli - njega i kažnjava. Ali kazna nije osveta, već je vaspitanje, to je pomoć iz viših ravni. Onaj koji to shvata, gubitak pretvara u budući dobitak, zadobija novu budućnost i novu sadašnjost.

Narod Srbije je mnogo propatio, isto kao i ruski narod. Pravilno razumevanje patnje je ključ za spasenje i razvoj. Slab traži krivca, mrzi, tuguje i ljuti se, dok snažan u svemu vidi volju Božju i priliku za rast, poboljšanje sebe, promenu okruženja. Pravilan pogled na svet predstavlja zdravlje, spasenje i sreću za našu dušu.

Autor

18. septembar 2015.

OD AUTORA

Poštovani čitaocē, pre nego što počnete da se upoznajete s ovim štivom, proverite svoje emocionalno stanje. Naročito ne preporučujem čitanje ako osećate uvređenost, bes, ili druge negativne emocije prema bilo kome.

Pred vama nije samo nova knjiga o temi koja danas zanima mnoge, već je posredi predstavljanje originalnog koncepta razumevanja zakona duhovnog sveta, koji upravlja materijalnim svetom, kao i analiza mogućnosti ulaska u svet bioenergije.

Glavni cilj ove knjige je razumevanje zakona spoljašnjeg i unutrašnjeg čovekovog sveta, otkrivanje i proučavanje mehanizama koji njima upravljaju. U njoj su, osim toga, izložena i pravila ulaska u bioenergiju, pošto usavršavanje čoveka treba da otpočne sa razumevanjem sveta, razumevanjem njegovih zakona, spoznaje sebe kao dela jedinstvenog sistema Vasionē.

Današnje čovečanstvo, udaljilo se od duhovnih Praizvora, tako da je nalik brodu čija se posada posvađala, kapetana nema, trup je probijen, a motor je neispravan. Neki od članova posade već su počeli da shvataju šta se dešava, te su se pojavili pozivi na pomirenje i popravku broda. Ali glavna nevolja je u tome - i to nikome nije poznato - da se brod kreće u pravcu morskih grebena, tako da čak ni popravka motora bez promene kursa ne može spasiti brod i njegovu posadu.

Čovečanstvo se danas suočava sa opasnošću koja je mnogo ozbiljnija od nuklearne; ta opasnost je - raspad duha. Najstrašniji gubici su oni koje ne primećujemo, ne osećamo, jer smrt prvo nastupa na nivou polja, a zatim na - nivou tela. Taj proces je danas blizu kritične tačke, s obzirom da ono što danas predstavlja naš duh, sutra i prekosutra će biti tela naše dece i unučadi. Prema tome, što je danas naš duh oštećeniji, time će biti oštećenije i zdravlje - duhovno i fizičko - naših potomaka.

Informacija koju sam dobio, istražujući strukture biopolja čovečanstva, veoma je ozbiljna. Duhovni potencijal, koji su prikupili sveci, vidovnjaci, osnivači svetskih religija, danas je skoro potpuno iscrpljen, a nerazvijeno strateško razmišljanje predstavlja ozbiljnu opasnost. Ogromne mogućnosti bioenergije nisu usmerene na razumevanje sveta koji nas okružuje, na detektovanje i sprečavanje

budućih problema, već na rešavanje primitivnih, taktičkih, trenutnih zadataka. Čovečanstvo je došlo do tačke posle koje sledi ili duhovni preporod, ili smrt. Spasenje je u ličnom duhovnom traganju svake osobe, u spoznaji koliko je svako od nas odgovoran za sudbinu čovečanstva i život Vasiona.

Zamislite ovakvu sliku: čoveka koji želi da bude vozač automobila smestili su u automobil, vezali mu oči, dali mu volan u ruke, a zatim pokazali gde se pritiska gas, i na tome se obuka završila. Takav nivo znanja u oblasti bioenergije sada je približan oslikanom primeru, i može se dobiti za veoma kratko vreme, i za ne male novce u mnogobrojnim školama ekstrazenzorike. Te škole se međusobno razlikuju samo po "marki automobila" i "snazi motora", a mora se početi od proučavanja saobraćajnih pravila i ustrojstva automobila.

Bez razumevanja sveta koji nas okružuje, kao i nas samih, bez ozbiljne pripreme, posledice ulaska u bioenergiju mogu biti opasnije nego vožnja automobila vezanih očiju. Zbog toga je ova knjiga posvećena pravilima ponašanja u sferi duha.

Još jedno upozorenje. Za potpunije otkrivanje teme prinuđen sam da pružim neke informacije u vezi sa tehnikom ulaska u strukture polja. Ne savetujem nikome da, pročitavši ovu knjigu, pokuša da to isto uradi. To je opasno, ne samo za čoveka koji lakomisleno pokušava da ponovi moje iskustvo, već i za njegovu rodbinu. Time se može baviti samo veoma ograničen krug ljudi, koji imaju određene sposobnosti, i koji su prošli ozbiljnu pripremu.

I poslednje. Mnogi čitaoci će se u ovoj knjizi sresti sa potpuno neočekivanom i novom informacijom, koja podseća na scene iz sveta fantastike. Ali ja sam istraživač, i koliko god vam navedene činjenice ili zaključci izgledali neverovatno, to je naša realnost, koja je mnogo puta proverena i potvrđena rezultatima mog rada.

POGLAVLJE 1.

KONCEPCIJA SISTEMA SAMOREGULACIJE POLJA I ISTORIJA NJEGOVOG RAZVOJA

Kad se jedan monah deset godina neprekidno molio Bogu za dar isceljivanja, i kad je primio dar, došao je kod svog duhovnika i ispričao mu o tome; ovaj mu je naredio da ide i da se moli Bogu da mu oduzme taj dar, i da mu daruje viđenje grehova svojih.

Rezultati mojih istraživanja iz oblasti bioenergije proističu iz dvadesetogodišnjeg rada u ovoj oblasti, filozofskog posmatranja sveta, i, isto tako, iz ubedljivih dokaza osnovnih filozofskih i teorijskih pretpostavki kroz praktičan rad.

O čemu govori ova knjiga? Danas, pred čovečanstvom stoje veoma ozbiljni problemi, i od toga da li će ih rešiti ili ne, zavisi naša budućnost. Opšte je prihvaćeno shvatanje da su osnovni problemi proistekli zbog poremećenog eko-sistema, opasnosti od nuklearnog rata i desetina drugih, spoljašnjih uzroka. U suštini, glavni uzrok problema leži u samom čoveku. Da bismo promenili svet, prvo se moramo promeniti mi, sami.

Promeniti sebe je mnogo teže nego promeniti svet koji nas okružuje - jer mi danas nemamo poluge, sredstva, sisteme za radikalnu promenu svog razmišljanja, pogleda na svet, svoje duhovnosti. Putevi koje su ponudili današnji filozofi i učitelji u najboljem slučaju su pokušaji da se preispita prtljag nakupljenih znanja, dok glavne snage treba da budu usmerene na razumevanje sveta, kao i pronalaženje puteva za samorazvoj.

Da bismo promenili svet, uticali na njega, potrebno je da ga razumemo, jer razumevanje sveta je - početak njegove promene. Često koristimo iskrivljene predstave o svetu i naslepo pokušavamo da ga osvojimo, a u suštini ga uništavamo, gubeći pritom i sami sebe. Neophodno je da spoznamo stepen naše zavisnosti od sveta i povezanosti s njim, da spoznamo zakone po kojima svet živi i razvija se.

Istraživanja koja sprovodim imaju za cilj, pre svega, razumevanje onoga šta je čovek, njegova svest, podsvest i Vasiona.

Došlo je vreme da se okrenemo od primitivnih, materijalističkih ideja o tome da čovek počinje i završava se fizičkim telom. Čovek je veoma složen informaciono-energetski sistem, koji se samo nekoliko procenata sastoji od fizičkog tela i svesti, a 95%-98% od informaciono-

energetskih slojeva podsvesti, koji su nam potpuno nepoznati, kao što je to i Vasiona.

Baveći se pitanjima čovekovog zdravlja i preventivom bolesti, pre svega tražim uzrok njihove pojave, i svaki put se uveravam u neophodnost duhovnog usavršavanja čoveka. Nažalost, danas ne postoji jedinstven sistem znanja koji bi omogućio otkrivanje bioenergetskih sposobnosti bez štete po ljude. Mogućnosti bioenergije su toliko velike, da ulazak u tu oblast mora da bude veoma oprezan, postepen, i trebalo bi da otpočne s razvojem ljudske etike. Etika i razumevanje sveta su najviši sistemi zaštite, a upravo tim stvarima mi veoma slabo vladamo. Svako ozbiljno delovanje trebalo bi da bude dobro pripremljeno. Zanemarivanje takvog pristupa može, umesto duhovnog razvoja i blagotvornih promena, dovesti do degeneracije i smrti. Nažalost, taj trend se uočava, proces u zametku već postoji.

Pokušaću da otkrijem uzroke razočaravajućeg fizičkog stanja ljudi, da ukažem na mogućnosti i načine njegove promene, putem korekcije suptilnih struktura polja, da definišem šta je znalački odnos prema bioenergiji, prema razvoju ljudskih sposobnosti. U osnovi promene našeg duha, duše, mora se nalaziti razumevanje sveta koji nas okružuje, kao i najviša samodisciplina - koji su preduslov našeg opstanka. U ovoj knjizi je pružena informacija neophodna za spoznaju kompleksnosti problema, koji se danas nalaze pred svakim čovekom. Stvar je u tome da je u poslednje dve-tri godine došlo do naglog pogoršanja svih energetskih procesa na Zemlji i ono što se u hinduizmu zove karma, "zakonom odmazde", sada deluje deset puta brže nego ranije.

Prema novom razumevanju sveta išao sam tokom čitavog svog života. Od detinjstva sam osećao u sebi velike sposobnosti, ali, intuitivno, nisam usmeravao svoje snage na njihovo razvijanje, već na osmišljavanje sveta, iz prostog razloga što sam uvek osećao da je razumevanje važnije od nagomilavanja i usavršavanja sposobnosti.

Mnogo puta sam čuo o moći prokletstva, o tome da se ono može prenositi u porodici nasleđem. U literaturi se može naći mnogo takvih primera. Na mene je vrlo snažan utisak ostavio slučaj, koji je opisala E. P. Blavacka u knjizi "Iz pećina i džungli Hindustana", koju sam pročitao sedamdesetih godina dvadesetog veka. U jednom indijskom naselju, Blavacka je razgovarala s potomkom nekada vrlo moćnog cara, koji joj je ispričao sledeće: tokom jednog svog putovanja car je, kao što je to bio običaj, bogato nagradio mudrace, ali je pritom zaboravio da jednom od prisutnih donese poklone, i ovaj je, smrtno uvređen, prokleo cara. Užasnut, car se bacio pred njegove noge i molio ga za oprostaj. I tad se

desilo, po mom mišljenju, najinteresantnije. Mudrac je odgovorio da je sada prekasno: prokletstvo je počelo da deluje i bilo ga je nemoguće zaustaviti - car će izgubiti presto, ali će se mudrac potruditi da sačuva njegov život i živote njegovih potomaka. Tako se na kraju i dogodilo: car je izgubio presto, a njegovi potomci su se raštrkali širom Indije.

Moj put u bioenergiju, prolazio je kroz poznanstvo s tehnikama magije, veštičarenja, s metodama narodnih iscelitelja i travara. Istraživao sam, putujući širom zemlje.

Svaki put, analizirajući novu informaciju, težio sam da nađem prauzrok, da razumem šta je uzrok porodičnih nesreća, zbog čega se događaju pojmovi kao što su izumiranje loze, nasledne bolesti... Za mene je bilo potpuno očigledno da geni ne mogu da budu izvor te informacije - ona mora biti očuvana i preneti na potomke uglavnom kroz polje. Kad je to uverenje dostiglo određeni nivo, meni je preostala samo ta "sitnica" - da u čovekovom polju pronađem strukture koje obavljaju taj posao: čuvaju i prenose informaciju iz pokolenja u pokolenja. Ove strukture, u čije sam postojanje čvrsto verovao, nazvao sam održivim informacionim grupacijama, i od sredine 80-ih godina prošlog veka uporno sam se trudio da ih i pronađem u čovekovom polju.

U tome sam uspeo početkom 1990. godine. Nekom prilikom, u Prvom medicinskom institutu, obratio mi se jedan od ekstrasensa s molbom da mu pomognem u rešavanju teškog slučaja. Kod pacijenta je bilo razrušeno energetska polje. Posle lečenja, kratkotrajno je obnovljeno, a zatim se ponovo pojavio procep.

To što se kasnije desilo može se nazvati prosvetljenjem. Mlitavo polje pacijenta, slično vati, koje sam i dalje doživljavao kao prazninu, neočekivano je postalo elastično, pri čemu sam osetio da ono reaguje na moj upad. Osećao sam pod rukama moćne strukture koje su prolazile kroz mesta na kojima je polje bilo prekinuto.

Moja percepcija se odmah i u potpunosti izmenila: to što sam ranije doživljavao kao procep postalo je za mene stabilna struktura, koja izaziva deformaciju polja, kroz koju se dešavao gubitak energije.

Shvatio sam da sam u polju pronašao ono što mi zovemo "bolest", ono što definiše fizičko stanje osobe. Bila je to kvalitativna promena u mojim znanjima, pošto se sada pojavila mogućnost da se dijagnostikuju bolesti pre njihovog otelotvorenja na fizičkom nivou, to jest mogućnost ne samo da se leči, već i da se deluje preventivno.

Odlučio sam da osposobim grupu operativaca, da ih obučim metodu rada i da se posvetim preventivnim lečenjem mnogih bolesti. Na

svu sreću, za to nisu bili potrebni nikakvi lekovi. Neophodno je samo dobro vladanje metodom. Blažen je onaj koji veruje...

Lečio sam godinu dana, i verovao sam da te strukture definišu samo stanje tela. Međutim, postepeno su počele sa se nakupljaju činjenice koje se nisu uklapale u tu predstavu. U procesu lečenja, kod pacijenata se primetno menjao karakter, pa čak i njihova sudbina. Analizirajući te promene, primetio sam da su karakter, sudbina i bolesti na neki način međusobno povezani, i da je ta veza multivarijantna. Primećene deformacije strukture polja sprovode se na razne načine: to mogu da budu različite bolesti, mentalni poremećaji, patološke deformacije karaktera, traume, životni neuspesi. Dublje istražujući ove činjenice, došao sam do zaključka da su zdravlje, karakter, pa čak i sudbina čoveka određeni karmičkim strukturama. Sva informacija o čoveku i stanju njegovog tela kodirana je u polju, uz to postoji i dijalektička veza između struktura polja i fizičkih struktura, kao i njihov uzajamni uticaj. Sudbina i karakter čoveka su takođe kodirani u strukturama polja, tako da, ukoliko se izvrši uticaj na njih, postepeno se mnogo toga može poboljšati.

Što sam duže to istraživao pojavljivale su se sve neverovatnije činjenice. Pokušaću da otkrijem dijapazon mogućnosti i metoda na primerima u lečenju različitih bolesti, korekciji komplikovanih životnih situacija, kako bih pokazao potencijal metoda na primeru testiranja događaja, objekata nežive prirode i drugih istraživanja.

U početku sam u svom radu koristio tradicionalan metod ekstrasenzornog energetskog delovanja.

U bolnici je, u veoma teškom stanju, ležala jedna žena bolujući od edema pluća. Lekari su prestali da se nadaju njenom izlečenju. Na molbu ćerke pacijentkinje, počeo sam distanciono da je lečim. Posle izvesnog vremena, pacijentkinji više nije bila potrebna maska za kiseonik. Lekari nisu mogli da shvate šta se dešava. Pacijentkinji je očigledno bilo bolje, zarumenela se, uspravila se u postelji, tražila da jede iako je nekoliko dana pre toga odbijala hranu.

Drugi slučaj se desio sa mojim bratom, hirurgom. Operisao je stariju ženu kojoj je organizam bio veoma iscrpljen, i pri tom je posekao ruku. Ruka i limfni čvorovi su otekli, došlo je do trovanja krvi. Njegovo stanje je bilo dosta teško, jer antibiotici nisu uklanjali infekciju. Pokušao sam da ga lečim. Posle nekoliko minuta osetio je kao da su mu iglice bockale limfne čvorove, zatim je otok postepeno počeo da se smanjuje,

a sat vremena kasnije temperatura se normalizovala i krenuo je proces ozdravljenja.

Na koji način sam počeo da lečim ljude? Oko desetak godina sam istraživao, proučavao literaturu istočnjačkih tehnika, imajući ideju o mogućnostima energetskog delovanja na čoveka. Jednom sam pokušao da lečim. Podstrek za to je bila poražavajuća činjenica iz biografije Raspućina. Autorka knjige o Raspućinu došla je kod njega potištena, jer joj je u Kijevu umirala prijateljica. Saznavši za to, Raspućin je obećao da će je spasiti. Stao je nasred sobe i na njene oči prebledeo. Bio je bled, poput voska; stajao je tako dva minuta, a zatim se opet zarumeneo u licu i rekao: "Sve je u redu. Tvoja prijateljica će živeti". Posle nekoliko dana stigao je telegram u kome je pisalo da je život devojke van opasnosti.

Kada se mojim poznanicima razbolela ćerka, prvo su se kod devojčice pojavile boginje, a zatim otpočele komplikacije: meningitis i zapaljenje oba plućna krila, - setio sam se Raspućina i odlučio da primenim svoju sposobnost. Žarko sam želeo da pomognem, zapravo javila mi se ogromna želja da ispunim svoju dužnost i, ukoliko postoji makar hiljaditi deo nade da primenim svoje sposobnosti. Jednog ponedeljka, oko dva sata popodne, koncentrisao sam se i uputio devojčici svoju iskrenu želju za oporavkom. Pritom, fizički sam osetio da se nešto promenilo, da sam izvršio neki uticaj. Pojavila mi se sigurnost da sam uspeo da pomognem. Kada sam dva dana docnije sreo devojčicinog oca, saznao sam da joj je bolje.

- Kad je počelo poboljšanje?- pitao sam.

- Pre dva dana, u dva sata popodne. - glasio je odgovor.

Godine 1988., obratila mi se majka devojčice kojoj se naglo pogoršao vid. Lečili su je u Prvom medicinskom institutu, ali uprkos naporima lekara, uzrok bolesti nisu uspeli da ustanove, a vid se sve više pogoršavao. Infekciju nisu mogli da otkriju, a lečenje antibioticima nije davalo nikakve rezultate. Vid na levom oku je bio 6%, a na desnom 50%, i nastavljao je da se pogoršava. Počeo sam da radim distanciono sa devojčicom. Posle prvog tretmana primetio sam poboljšanje i predložio još 2-3 tretmana. Nakon dve nedelje devojčica se oporavila, a iz bolnice su je otpustili sa stoprocentnim vidom. Uzrok bolesti nisam pronašao, ali sam zaustavio proces i uspeo da joj povratim vid.

Prošlo je neko vreme. Devojčicin vid je bio normalan, ali nakon nekoliko meseci odjednom su počeli da je bole bubrezi. Sa akutnim napadom bubrežne kolike odvezli su je u bolnicu. Davali su joj

antibiotike, ali opet nije bilo nikakvog poboljšanja. Posle nekog vremena su je otpustili s lošim nalazima, dok su je bubrezi i dalje boleli. Obavio sam četiri tretmana, i opet je nastupilo potpuno izlječenje. Bio sam srećan: medicina je bespomoćna, lekovi ne pomažu, antibiotici ne daju nikakav rezultat, a ja sam pomogao.

Tada još nisam shvatao međusobnu povezanost svih organa. Nisam još znao da bolest može da se premešta iz jednog organa u drugi, još manje sam znao da se u tom lancu nalaze isto tako i karakter, sudbina, duhovnost, kao i drugi čovekovi parametri.

Dakle, devojčica je bila zdrava. Prošlo je još neko vreme. Moj nivo znanja je porastao, pa sam video da je ljudski organizam jedinstven sistem, u kom su zdravlje, sudbina, karakter i psiha neraskidivo povezani. Kada sam sreo majku pomenute devojčice, sa ogorčenjem sam saznao da joj je, pored odličnog zdravlja i činjenice da se oseća dobro, sudbina veoma nesrećna. U testiranju parametara sudbine vrednosti su se ispostavile kao veoma negativne. To, po pravilu, dovodi do velikih problema.

Tada sam shvatio da sam, misleći samo na zdravlje, fokusirajući se samo na telo, izvukao jedan od čvorova sistema "čovek" i pogoršao druge. Izlečio sam bolest, ali nisam otklonio njen uzrok, i bolest se premestila na sudbinu. Shvatio sam da čovek treba da se leči kao jedinstven sistem. To mi je omogućilo da vidim te "petlje", tj. prave uzroke, koji realno utiču na sve parametre čoveka.

Testiranje je pokazalo da je uzrok svih problema kod moje pacijentkinje bila velika ljutnja njene majke na oca tokom trudnoće, što je izazvalo deformaciju struktura polja, koje su odgovorne za zdravlje i sudbinu ćerke.

Tokom nekoliko godina bavio sam se distancionim lečenjem, radeći svojim rukama. Prvi put sam shvatio nesavršenost tog metoda pre pet godina. Lečio sam dete u jednoj porodici, i, obrativši pažnju na loše stanje njihove bake, ponudio sam da joj pomognem. U početku, baka je odbijala. Rekla je da zbog stenokardije pozivaju hitnu pomoć 5-6 puta nedeljno, ali da se ona pomirila s tim i ne veruje u poboljšanje. Na njenom polju sam video da joj je srce zdravo. Sproveo sam nekoliko tretmana i ženino stanje se svaki put poboljšavalo. Na trećem tretmanu sam osetio pod rukom deformaciju polja - u predelu srca su bili uočljivi poremećaji polja. Prolazio sam nekoliko puta rukom, deformacije su nestajale, polje se poravnalo. Ali posle nekoliko dana napad se ponavljao.

Tada sam pretpostavio da ovde deluje neki meni nepoznat mehanizam. Bilo je neophodno razumeti ga. Analizirajući stanje pacijentkinje, osetio sam da zavisi od nekog događaja u njenom životu.

Pitao sam je:

- Šta vam se desilo pre dve godine?
- Umrila mi je sestra.
- Šta ste tada osećali?
- Ona je bila tako zdrava i jaka, ali je ipak umrla, a ja sam bolesna i - živim.

Shvatio sam šta je bio uzrok bolesti. U podsvesti je ostao ogroman stres, koji je izazivao napade stenokardije. Da bi se on uklonio bilo je neophodno promeniti ženin pogled na svet, njen odnos prema životu i smrti. Objasnio sam joj da je smrt prelazak u drugo stanje, i da ne treba da je doživljava tako tragično. Ne treba žaliti zbog prošlosti, jer kajanjem zbog prošlosti, ljudi podsvesno pokušavaju da je promene, da pomere s mesta to što se ni na koji način ne može pomeriti. To izaziva ogroman, nekontrolisani gubitak energije. Da bi se zaustavilo oticanje energije, što može dovesti do veoma ozbiljnih posledica, organizam taj proces blokira bolešću na fizičkom nivou. Obavio sam s njom nekoliko tretmana autogenog treninga i napadi se više nisu ponovili.

Snažan stres, neslaganje s nečim, ili žal zbog prošlosti, emocionalno potkrepljeni, talože se u podsvesti i izazivaju ozbiljne bolesti, pošto stvaraju deformacije u strukturama polja. Pri energetske korekciji može doći do usklađivanja ovih struktura, mada ne uvek, a što je najvažnije - sam uzrok bolesti pritom nije uklonjen, i u bilo kom trenutku može se pojaviti na drugom mestu. Opisani slučaj je potvrdio da bez preciznog metoda dijagnostike, bez razumevanja uzroka bolesti, lečenje naslepo je uzaludno. Ako ne mogu da kažem kako lečim i čime lečim - to je lutanje u mraku.

Dalji razvoj metoda odvijao se u Prvom medicinskom institutu gde sam lečio, i, paralelno s tim, pokušavao da rešim pitanje zaštite iscelitelja od dejstva negativnih polja. Radio sam mesec za mesecom, a rezultati su bili zanemarljivi.

Jednom sam lečio ženu na koju je očigledno bio bačen urok. Opazio sam strukturu tog uroka u polju i shvatio sam da ga mogu ukloniti ako uklonim strukturu. Tada nisam ni slutio da su to karmičke strukture, nego sam ih smatrao rezultatom negativnog delovanja drugih osoba. Sve pacijente koji su imali slične poremećaje lečio sam

mehaničkim odstranjivanjem ovih struktura, i njima bi se trenutno poboljšalo stanje. Ali onda su se pojavili pacijenti čije deformacije polja nisu mogle biti posledica uroka.

Dolazi, na primer, jedna žena s malim detetom. Primetim da u njenom polju, ali i u polju deteta, postoje iste deformisane strukture, i da su uzrokovane nekim konkretnim događajem u životu žene. Pritom su se deformacije polja kod majke pojavile nekoliko godina ranije. Već sam znao da su takve deformacije povezane sa etičkim prestupima - nastaju onda kada ljudi mrze, ili su ljuti na nekoga. Te deformacije sam mogao odstraniti magijskim uticajem, pogledom ili rukama. Shvatanje da nisam video polje fizičkog tela, već informaciono polje, došlo je tek kasnije. Moj metod lečenja je i dalje bio tradicionalan metod bioenergije: koncentrisao sam se, prelazio rukama i deformacije su nestajale.

Tada sam odlučio da ispitam svoje sposobnosti. Odredio sam granicu opterećenja, i počeo dnevno da primam 30 do 40 ljudi. Zanimalo me je koliko mogu da izdržim. Osećaji su bili neobični. Posle nedelju dana takvog rada počeo sam da se zamaram; dolazio sam kući jedva živ, a u licu sam bio zelen. Zatim sam primetio da se kod mene nešto dešava sa energijom, naime pojavio se osećaj kao da mi "ključa" mozak. Prema sebi sam se odnosio kao istraživač, i, radeći s maksimalnim opterećenjem, nisam prekidao eksperiment. Zanimalo me je kako će se organizam izvući iz takve situacije. A organizam nije postupio na najbolji način... samo što to nisam odmah shvatio.

Kod mene je, nekom prilikom, došla jedna devojka. S dva tretmana sam otklonio njene bolesti i dogovorili smo se da dođe još jednom, radi kontrole. Kad je došla sledeći put, primetio sam čudne promene na njoj: bila je bleđa, pojavile su se alergijske reakcije i psihičke smetnje. Ništa nisam mogao da shvatim. Uzeo sam broj njenog telefona i pokušao da je distanciono lečim, a majku sam zamolio da zapiše šta se dešava ćerki.

Bio je to prilično netipičan slučaj - prvi put nakon mog delovanja stanje pacijenta se pogoršalo, i, pri tom, u znatnoj meri. Kod nje su se, na mestima gde sam prelazio rukom, na rastojanju od 20 do 30 centimetara svud po telu, pojavili osip i svrab. Kad sam pročitao belešku njene majke, bio sam užasnut onim što sam uvideo da se dešava. Shvatio sam da se ono što sam radio zove - vampirizam. Ja sam joj oduzimao energiju. Preopterativši svoj organizam, kod sebe sam izazvao podsvesni vampirizam, zbog čega sam uzimao energiju od pacijenata. Bilo je neophodno da se prekine lečenje, jer će sada moj organizam u svim kritičnim situacijama tražiti izlaz na taj način - naime oduzimaće

nečiju energiju. Pošto radim distanciono, mogu da uzimam energiju od bilo koje osobe. Bila je to bezizlazna situacija.

Odlučio sam da zauvek stavim tačku na bioenergiju, jer sam uvideo besperspektivnost svog daljeg rada. Nisam odstupao od klasičnih principa rada modernih ekstrasensa, ali, preopterativši se tokom nekoliko dana, shvatio sam da su metodi pumpanja energije i beskontaktne masaže neperspektivni - da to nije lečenje kome sam težio čitavog života. Ja mogu da lečim snagom volje na daljinu, vladam svim vidovima akupresure, dobro poznajem metode lečenja tehnikama disanja i dijetalnom ishranom, ali sam shvatio da svi ti metodi mogu da daju samo privremeno olakšanje, dok ne mogu da izleče čoveka.

Lekarka, s kojom sam tada radio, pokušala je moralno da me podrži. Molila me je da ne donosim brzoplete zaključke, savetovala me je da se odmorim i razmislim. Upravo tad smo dobili poziv od jednog lekara iz bolnice da dođemo kod njega za Vaskrs, u selo Voznesenje, i da se odmorimo. To je bilo kao naručeno, i ja sam pomislio da ću, odmorivši se i osmislivši situaciju, doneti odluku. Podsvesno sam se nadao da ću dobiti neki znak da li treba da nastavim s radom i mogu li pronaći izlaz.

Otišli smo na Onježko jezero. Obišli smo sačuvanu drvenu crkvu iz šesnaestog veka. Vaskršnji dan je bio predivan, s brzim vremenskim promenama: prvo je padao sneg, zatim kiša, a onda je obasjalo sunce - i odjednom, baš iznad naših glava, pojavila se duga. Okupao sam se u jezeru i osećao se obnovljenim. Pojavila mi se sigurnost da treba da nastavim s radom, ali da pronađem takav metod koji će omogućiti lečenje čoveka ne delujući na njega energetski. I počeo sam da ga tražim.

Pokušao sam da delujem na karmičke strukture koje sam video, posredstvom samog čoveka. Pronašavši razloge koji su doveli do deformacije karmičkih obrazaca, objašnjavao sam te uzroke pacijentu. Potpuno sam napustio delovanje rukama. Bio je to mučan period, prvo zato što sam u početku loše vladao metodom, čiji efekti delovanja su bili daleko slabiji nego kad sam lečio rukama. Prošlo je nekoliko meseci dok sam usavršavao metod, i postepeno su počeli da se pojavljuju rezultati koje nisam mogao da ostvarim radeći rukama. Tada sam shvatio da je pred tim metodom budućnost, da je, pre svega, potrebno pronaći uzroke karmičkih prestupa, istražiti ih. Neophodno je proučiti

informaciju i preneti je ljudima, jer, izlečiti mogu stotine, a uvid u razumevanje uzroka bolesti i načine izlječenja mogu dati - milionima.

Od tog trenutka sam postao istraživač, i samo istraživač. Manifestacija vampirizma u procesu lečenja me je podstakla da shvatim da je pojava bolesti povezana sa kršenjem etičkih zakona, tako da lečenje treba da bude usmereno na spoznaju tih poremećaja, promenu čovekovog pogleda na svet. Bolest je jedan od mehanizama za razvoj duha. Informacija o tome je odavno poznata, mi smo je samo nakratko zaboravili, a navedena je pre mnogo vekova u svetim knjigama. Najvažnija stvar je - razumeti svoje greške, spoznati ih, i kroz pokajanje dosegnuti harmoniju s Vasionom, s božanskim.

Posedujući sposobnost da vidim karmičke strukture čoveka, mogu da ocenim svako dejstvo lečenja. Vidim kako se menja fizička struktura i struktura čovekovog polja, kad on razume svoje postupke, pošto telo zavisi od duha, ali, istovremeno, i telo utiče na duh. Zato lečenje treba da deluje i na telo i na dušu. Pre svega - na dušu i duh, jer su oni primarni.

Otklanjanje deformacija u strukturama polja, kroz spoznaju i pokajanje, daje odlične rezultate pri obnavljanja zdravlja ljudi na fizičkom nivou. Pošto, najčešće, između pojave deformacije polja i bolesti na fizičkom nivou postoji određeni vremenski interval, ovaj metod je nezamenljiv u postavljanju rane dijagnostike.

Svaki slučaj lečenja bio je pokušaj da se stekne uvid u suštinu bolesti, pokušaj da se postigne razumevanje toga šta je bolest, odakle je, i kakvu ulogu igra u životu ljudi. Čovekovo polje sam istraživao rukama, rašljama, viskom.

Godine 1986-e, upoznao sam se sa V. B. Poljakovim, koji je bio na čelu laboratorije biodinamičkih merenja. Jedan od kvaliteta škole Poljakova bio je u tome što je on u medicinskoj dijagnostici uspešno koristio metod ponderomotornog pisma i postigao visok stepen tačnosti, kako u distancionoj tako i u kontaktnoj brznoj dijagnostici polja fizičkih objekata. U metodu rada Poljakova pronašao sam ono što je za mene bilo najvažnije: na prvom mestu je bila dijagnostika, a delovanje je bilo na drugom.

Ovladavši ponderomotornim pismom, pokušao sam, neko vreme da istražujem samu bolest, a ne uzroke njenog pojavljivanja, i uporno sam se bavio traženjem informacionih polja. Do kraja 1990-e godine imao sam utisak da je uzrok bolesti narušavanje struktura polja, i da nije potrebno lečiti oboleli organ, već polje. Učenja istočnjačke filozofije su

potvrdila da osnovu informaciono-energetskog sistema pod nazivom "čovjek" predstavljaju suptilne strukture polja, koje su povezane s našim duhom, što sam uvek podsvesno osećao.

Video sam deformacije polja koje utiču na fizičko stanje čoveka, video sam informacione strukture koje proizilaze iz raznih bolesti, i, utičući na njih, sprovodeći korekciju, uspeo sam da promenim ne samo fizičko stanje, već i druge parametre informaciono-energetskih sistema čoveka. Postepeno se formirao sistem elemenata, koji omogućava da se snažno utiče na izlečenje ne samo postojeće, već i buduće bolesti, s obzirom na to da deformacije strukture polja počinju pet do deset godina pre pojave bolesti na fizičkom nivou.

Uverivši se da deformacije polja dovode do različitih poremećaja na fizičkom nivou, zabranio sam sebi da delujem energetski. Moj zadatak se sastojao u tačnoj dijagnostici, sposobnosti da proanaliziram situaciju i da pronađem uzrok. Bolest je signal čoveku da "ne ide u dobrom pravcu". Oduvek smo bolest posmatrali kao katastrofu, pokušavali da je uklonimo, a bolest je, u stvari, upozorenje na greške i ona radi za spasenje. Čovek, koji oseća bol i muči se, mora da spozna svoje prestupe, da se duhovno unapređuje, da traži nove puteve razvoja. To me je podstaklo da istražujem parametre ljudske duhovnosti.

Moj metod istraživanja karme može se nazvati "grafička vidovitost". Ne vidim toliko događaje, koliko kršenje zakona, tj. vidim u nekom apstraktnom obliku ono što se dogodilo. S obzirom na to da sam posedovao znanje o ljudskoj zavisnosti od struktura polja, analizirao sam odnos između ponašanja, etičkih stavova, zdravlja, oblika deformacija struktura polja pri čemu sam lečio osobu koristeći njenu svesnost po pitanju tih poremećaja. Koristio sam klasičan koncept karme, smatrajući da je osoba u ovom, ili u jednom od prethodnih života nešto prekršila zbog čega je sada bolesna. Pošto je pregled prethodnih čovekovih života veoma komplikovan, zadovoljio sam se pregledom jednog života, a efekat je bio bolji nego kod delovanja rukama.

Istina, dešavale su se nijanse. Kada su mi doneli teško obolelo dete od dva-tri meseca, naravno, najlakše je bilo reći da je zgrešilo u prošlom životu i da sada plaća cenu toga. Ali video sam da se deformacija u strukturama polja deteta poklapa sa deformacijom struktura polja majke, i, samim tim, nametnuo mi se zaključak da se strukture polja prenose s roditelja na decu.

Bilo je to otkriće novog mehanizma prenošenja nasledne informacije. Kada sam ispravio deformacije majčinog polja, dete je ozdravilo naočigled svih. Shvatio sam koliko zdravlje deteta zavisi od

ponašanja majke, posebno tokom nekoliko poslednjih godina pre njegovog rođenja. Snažna mržnja, doživljena u toku trudnoće, po pravilu je uzrok traume kod deteta ili oboljenja organa koji se nalaze na glavi: mogu se javiti oštećenja vida ili sluha. Snažna uvređenost majke čini dete uvredljivom osobom. Majčini postupci određuju sudbinu i zdravlje budućeg čoveka. Očevoj liniji u početku nisam pridavao značaj, ali sam, potom, shvatio da su i majka i otac podjednako odgovorni za telo i duh deteta. Roditelji prenose deci u apsolutnom smislu kompletnu informaciju o svom ponašanju i ponašanju svojih predaka i od te informacije se gradi sudbina deteta, njegovo telo, karakter i duhovnost.

Istraživanja koja sprovodim sa svakom činjenicom sve očiglednije potvrđuju jedinstvo sveta koji nas okružuje, žive i nežive prirode, nižih i viših organizama.

Moram da kažem da sam to uvek osećao, a sve što se oko mene dešavalo, često je potvrđivalo to jedinstvo.

Detinjstvo sam proveo na obali Azovskog mora. Posmatrao sam kako se u plićacima razvija riblja mlad i u jatima isplivava iz vode, zatim kako, posle svog plesa, sklizne u vertikalnom položaju po površini vode na vrhu repa. Tako se može razigrati samo mladunčad razumnih bića, koja su nam nepoznata i neshvatljiva.

Jednom, kad sam bio u ribolovu, imao sam priliku da posmatram ribu "samoubicu". Približivši se obali, video sam, nedaleko od vode, omanju ribu koja je teško disala. Hteo sam da je stavim u vodu, ali je ona odjednom odskočila, bljesnula krljuštima, i nestala u reci. Nakon nekoliko minuta, skok na obalu se ponovio, zatim - opet u vodu.

Bio sam iznenađen. Počeo sam da je posmatram. Bila je to riba koja je, na tako čudan način, nešto saznala o svetu koji je okružuje. Uporno je skakala na obalu, a zatim opet u reku, čineći to s rizikom po život, jer se moglo desiti da joj ponestane snage da se vrati vodu, ili da pogreši i skoči na pogibeljnu stranu. Ali riba je nastavljala svoje skokove, nijednom ne pogrešivši.

Ko se od nas barem jednom u životu nije susreo s merama opreza kod životinja? Kad sam radio kao turistički vodič na jezeru Rica, jednom prilikom sam na stazi video zmiju, koja je bila izudarana kamenom. Bilo mi ju je žao, pa sam je stavio u plastičnu kesu, da je odnesem negde u šumu, i sklonim je podalje od ljudi. Zmija je bila mala, s beličastom kožom, pa sam zbog nečega pomislio da nije otrovna. Mlitavo je ležala u kesi, ne pokazujući znake aktivnosti, a ja sam počeo da se navikavam na nju zaboravljajući da je to opasno, čak je povremeno dodirujući prstom.

Dugo je bila ravnodušna, a onda, odjednom, lakim okretom glave - progrizla je kesu.

Shvatio sam da je to upozorenje; odneo sam je pored staze i pustio u travu. Zmija se počela polako kretati, uvlačiti pod kamen, a ja sam je, igrajući se, pridržavao za rep. Strpljivo se osvrtala i čekala da je pustim. Nastavio sam da je držim za rep i, odjednom, brzinom munje, zmija se sklopčala, i njena glava se našla pored moje ruke. Gledala me je ne pokušavajući da me ugrize, ali opominjući me.

Koliko li je bilo moje iznenađenje kad su mi, posle nekoliko dana, na brifingu pokazali fotografiju moje poznanice zmije - ispostavilo se da je to smrtonosno otrovan gmizavac Kaznakova, stanovnica kavkaskih planina.

Jedan od prvih slučajeva, kada sam uspeo da promenim ne samo fizičko, već i psihičko stanje čoveka bio je sledeći. Devojka je veoma volela mladića, ali nisu mogli da budu zajedno, i zbog čega su se rastali. Nekoliko godina posle rastanka nju je mučila ta ljubav - čak ne toliko ljubav koliko nešto neshvatljivo, veoma mučno. Znala je da ne bi trebalo da bude vezana za dotičnog mladića, ali ta vezanost je postojala i prosto ju je uništavala. To je pre ličilo na prokletstvo, nego na ljubav. Devojka se upoznavala sa drugim mladićima, nadajući se da će joj se neko od njih dopasti, ali nije se dogodilo ništa nalik tome...

Počeo sam da analiziram da li u tome postoji njena krivica. Rezultat testiranja je bio, ne. Ko je kriv? Žena, rođaka, ili njena baka?

Na moje iznenađenje, devojka je znala o čemu je reč. Njena baka je u mladosti veoma volela jednog čoveka, ali se udala iz računa za drugog. Baka je ubila ljubav kako u sebi tako i u voljenoj osobi, a njena unuka, svojim mukama, morala je da odradi ono što je uradila baka. Posle razgovora s bakom i njene spoznaje da je ubila ljubav, čime je prekršila najviše zakone, devojka se oslobodila patnje. Shvatio sam da se ovim metodom može ne samo lečiti, već i pomagati dušama ljudi, poboljšavati njihove sudbine.

Onaj ko je bar malo upoznat s ezoteričnom literaturom ili filozofijom Istoka svakako je susretao pominjanje stotinu osam zakona koji upravljaju Vasionom. Mnogo puta sam pokušao da ih pronađem u literaturi, ali zasad ih nigde nisam pronašao kompletne - možda nam još nije dato da ih sve znamo.

Moje iskustvo rada u bioenergiji govori o tome da među mnogobrojnim poremećajima, koje ljudi dopuštaju u beskrilnoj prizemljenosti svakodnevnog života, postoji jedan najteži - to je ubistvo

ljubavi u najrazličitijim oblicima. Svi ostali prestupi su sekundarni i posledica su nedostatka ljubavi u čoveku prema Bogu, Vasioni, rodbini, deci, prirodi, ljudima.

Sledeći slučaj je učvrstio moje uverenje da karmička dijagnostika omogućava lečenje ljudskih duša. Jedna žena, koja mi se obratila za pomoć, povremeno je patila od čudnih napada - u nekim trenucima kod nje se pojavljivala jaka želja da skoči kroz prozor, da okonča život samoubistvom, naprosto rečeno imala je ogromnu želju za smrću. Molila je rođake: "Vežite me za krevet, držite me!" Napadi su se pojačavali i ponavljali sve češće. Ona se plašila da neće izdržati i da će završiti tragično.

Moja istraživanja su pokazala da je kršenje najviših zakona počinila njena majka. Nju je veoma voleo jedan čovek, prema kome se ona prezrivo odnosila. Štaviše, uživala je u osećaju da druga osoba, u potpunosti, zavisi od nje. Majka je ubijala život i ljubav u muškarcu, njene reči, misli i postupci stvorili su program ubistva, koji se vratio nazad, ali ćerki.

Povratak negativnih programa se ponekad dešava sporo, i ne vraća se uvek samom počiniocu, već često njegovoj deci, ili rodbini. Posle razgovora devojke sa majkom, i svesti majke o svojoj krivici, napadi su prestali. Shvatio sam koliko je moral naših roditelja, braće, sestara i rodbine, povezan s našim zdravljem, psihom i sudbinom.

Svaki novi slučaj komunikacije s pacijentima dovodio me je do otkrića novih elemenata sistema, koji sad nazivam "sistemom samoregulacije polja".

Sistem samoregulacije polja je povratna veza s Vasionom. Suština metoda se sastoji u tome da se svako čovekovo delovanje, dobro ili loše, preko jedinstvenog informaciono-energetskog polja Vasiona, vraća nazad, čoveku.

Stalno slušamo kako se dobri postupci ohrabruju, a zli kažnjavaju, ali se zbog nekog razloga, u svetu koji nas okružuje, ne povećava broj dobrih, i, štaviše, ne smanjuje se broj zlih. Jedno od najboljih objašnjenja za taj fenomen smatram izjavu Svetog Augustina, da Bog uvek kažnjava zlo, ali s obzirom na činjenicu da je taj proces spor, čovek uspeva da iznova zgreši do pristizanja kazne. Ovo objašnjenje u potpunosti odgovara principu rada mehanizma prenosa informacije kroz strukturu polja.

Za mehanizam samoregulacije polja, ne postoji pojedinac, već postoji negativni proces koji je potrebno zaustaviti, i mehanizam blokiranja tog procesa se uključuje automatski. Ranije se mehanizam kažnjavanja protezao na nekoliko pokolenja i manifestovao se u obliku bolesti i nesreća kod unuka i praunuka, ili u sledećim životima krivca. Sada se brzina tih procesa povećala toliko da čovek uspeva da plati za svoje postupke već u ovom životu - kako sopstvenim zdravljem tako i zdravljem svoje dece.

Plaćanje zdravljem dece izgleda besmisleno s pozicije čoveka, ali na nivou polja ne postoje ljudi, već postoje ideje. Svaki čovek je sveukupnost određenih programa, a mehanizam blokiranja deluje protiv opasnih, za svet negativnih, ideja i programa. Dete intenzivira sve roditeljske programe, zato i plaća veću cenu; istina, u poslednjih pet godina naglo je porasla i lična odgovornost svakog čoveka. Razloge ove pojave još ne mogu da razumem.

Deca postaju lupa nedostataka sveta odraslih. Mnogi primećuju da se dete u prisustvu roditelja ponaša lošije nego pred nepoznatim ljudima, u čijem društvu je tiho i poslušno. U većini slučajeva to je, takođe, rad karmičkog mehanizma. U komunikaciji deteta s roditeljima dolazi do jačanja i aktiviranja kako pozitivnih tako i negativnih programa, koje su mu roditelji preneli preko polja.

U poslednje vreme, istražujući mnoge probleme, otkrio sam da ne nasleđuju samo deca karmu roditelja, već i roditelji, takođe, snose odgovornost na nivou polja za ponašanje i postupke svoje dece. Danas, misli, reči i ponašanja osmoipogodišnjeg deteta utiču na stanje polja, to jest na duh, sudbinu i zdravlje roditelja. Pre dve hiljade godina, taj proces je počinjao na trinaestogodišnjem-četrnaestogodišnjem uzrastu dece.

Otpočevši da se bavim istraživanjem i čišćenjem karme, prestao sam da budem bolestan, ali se pojavio drugi problem. Naglo mi se povećala energija i snaga delovanja. Postalo mi je neverovatno teško da uravnotežim sebe, a to je bilo neophodno, jer je i najmanja uvređenost škodila zdravlju i sudbini osobe na koju sam se naljutio.

Nadao sam se da ću rešiti taj problem i da će sve biti u redu. Neprekidnim radom na sebi oslobodio sam se uvređenosti, mržnje, negativnih emocija, ali se pojavio još ozbiljniji problem. Sada moram da kontrolišem okolinu, jer i najmanja uvreda koja je upućena meni, bila je fizički opasna za osobu koja vređa.

To me je navelo da shvatim jedan od uzroka tragedije naše zemlje. Čovek sa čistom ili "zatvorenom" karmom, usko je povezan s božanskim, tako da agresija upućena na njegovu adresu, deluje protiv Vasiona. Ako čovek napada lično, on sam plaća, a ako napada kao predstavnik društva - cenu plaća društvo. Lenjinova naredba o uništenju sveštenstva, monaha, rušenju hramova i manastira tokom dvadesetih godina prošlog veka, bila je ravna napadu na Vasionu. Zbog toga je neizbežno usledila eksplozija nasilja i ubistava. Društvo je platilo milionima života zbog kršenja najviših moralnih zakona.

Sećanje na greške društva nalazi se u svima nama, svi gresi i nesreće društva čuvaju se u podsvesti čoveka, u njegovoj karmi. Mi još nismo zaboravili pesmu: "Ceo svet nasilja ćemo uništiti..." Ali energija ove pesme sadrži moćan program uništenja budućnosti i Vasiona.

Često mi se obraćaju zbog problema kao što je enureza (nekontrolisano mokrenje) kod dece. Objašnjavam da je enureza samo vrh ledenog brega. Po pravilu, enureza se javlja kao posledica toga što je detetova majka suzbijala u sebi ljubav prema mužu. Ako je potiskivanje ljubavi bilo dovoljno snažno i trajalo dugo, onda se kod žene deformisala struktura polja u oblasti prve čakre. Kao rezultat toga, kod deteta može doći ne samo do enureze, već svih mogućih poremećaja i problema u ličnom životu, bolesti srca kao i bolesti povezane s glavom. Mokrenje u krevet može biti posledica prekida trudnoće, pošto žena u ovom slučaju, takođe, ubija ljubav.

Ne znajući o svim ovim razlozima, majke često pribegavaju psihoterapeutu ili hipnotizeru, koji sprovodi "program", i kod deteta nestaje enureza. Ali kako program uništenja ljubavi i života ostaje, a sistem blokade pogrešnog ponašanja je uklonjen, moguće je pretpostaviti da će u životu ta osoba realizovati program uništenja ljubavi u širem obimu nego njegova majka.

Jedna žena se mnogo puta obraćala lekarima žaleći se da se loše oseća, ali ispitivanja nisu dala rezultate: po mišljenju lekara, nije postojao razlog njenog lošeg zdravstvenog stanja. Mnogobrojne posete "vračarama" takođe joj nisu donele olakšanje. One su videle veoma veliki urok, ali nisu mogle da ga uklone, čak su i same počinjale da se razboljevaju nakon susreta s tom ženom. Istraživao sam uzrok i video sam da je to "obrnuti urok", a njega je stvarno nemoguće ukloniti narodnim bajanjem.

- Veoma silno ste želeli zlo svojoj kolegini - objašnjavao sam joj. - To je uzrok što se loše osećate. Vaš program zle namere vam se vratio i

snažno deformisao vaše polje. Kako se oseća vaša koleginica?

- Ona je na bolovanju, bolesno joj je dete, a ne ona.

Zatim sam ispitivao polje njene koleginice i njenog deteta. I kod nje, i kod deteta, u polju je bio prisutan program zle namere. To je razlog zašto je dete bolesno, pošto je manje zaštićeno od majke.

- Vi ste krivi za bolest deteta. Imate li decu?

- Da, imam sina.

Ispitao sam i njegovo polje. I tamo su, takođe, bile velike deformacije, zato što je prisutan isti program zle namere.

Ovo je tipičan primer kako, i ne znajući šta radimo, uništavamo sebe, svoju decu i ljude koji s nama svakodnevno komuniciraju.

Kada sam tek počinjao da posmatram karmičke strukture, obratila mi se jedna žena kod koje su iznenada počele jake glavobolje. Njeno opšte zdravstveno stanje bilo je loše.

- Pre pet dana ste poželeli zlo svom mužu, i to veoma silno.

- To nije moguće. Ja veoma volim svog muža i ne mogu da mu poželim zlo.

Ostao sam pri svome:

- Vi ste mu želeli zlo. Bila je to veoma velika, silna želja zla, pre pet dana, u večernjim satima.

- Kako sam tada mogla da mu poželim zlo kad je on kasnio dva sata s posla, a ja sam bila veoma zabrinuta za njega?

Tada sam shvatio u čemu je stvar:

- Šta ste tada osećali?

- Na pamet su mi padale razne gluposti.

- Znajte, kada razmišljate da se može desiti nešto loše, vi privlačite nesreću. I što realnije zamišljate tu nesreću, to mu nanosite veću štetu. Disciplina svesti, sada, kad imamo visok nivo energije, veoma je važna. Jedan od osnovnih zakona Vasiona je nenanošenje zla, čak ni u mislima. Sada to ne može više da bude samo apstraktni princip, nego treba da bude način postojanja.

Istraživanja koja sam svakodnevno sprovodio pomoću ekstrasenzorne dijagnostike ukazuju da je poštovanje etičkih načela neophodan uslov i jedini način opstanka, a istovremeno i najbolja zaštita. Osvrćemo se oko sebe i tražimo opasnost, a glavna opasnost se nalazi u samom čoveku, i do poslednjeg trenutka ostaje neprimetna. Koren ove opasnosti je u nerazumevanju sveta, nerazumevanju onoga što se s nama dešava, pogrešnom ponašanju koje neprimetno dovodi do

unutrašnjeg raspada čoveka. Katastrofe, užasi s kojima se neprekidno borimo posledice su našeg duhovnog nesavršenstva. Napori usmereni na borbu sa senkama, sa posledicama, ne mogu da otklone glavni uzrok - duhovni raspad, koji se upravo događa i s kojim malo ko povezuje naše nevolje.

Sledeći slučaj mi je otkrio novu granu u istraživanjima koja sam sprovodio. Pozvala me je jedna žena i ispričala mi da ima veoma ozbiljne probleme, povezane s nekim čudnim, neshvatljivim pojavama. Osećala je neprestani, snažan pritisak na psihu koji je poticao od nepoznatog izvora. Kod ljudi koji su pokušali da joj pomognu pojavili su se problemi, dešavale su im se nesreće, ili su oboljevali. Obratila se „vračari” koja je bila vidovita, ali, pogledavši je, odmahнула je glavom i rekla: “Teško da ti ja mogu pomoći”. Otklonila je štetno dejstvo na jedan dan, olakšavši njeno stanje, a zatim je sve počelo iznova.

Prihvatio sam da je lečim. Do poboljšanja je došlo relativno brzo: nepoznata dejstva na ženu su se zaustavila, ali sam primetio da su moji rođaci počeli da oboljevaju, pritom sa istim simptomima: bolovi u zglobovima, slabost. Tražio sam uzrok i otkrio da to “radi” jedna osoba, koja nanosi štetu ovoj ženi. Kada je počeo napad na moju porodicu i mene, javila mi se želja, pošto se dovoljno dugo bavim bioenergijom, da upotrebim ono što se zove magija, da pomoću njenih sredstava zaustavim krivca. Tada sam bio pred dilemom kojim putem da krenem.

Nije mi bilo jednostavno da odbacim metod nasilja, tim pre što su mi višegodišnja praksa iz oblasti bioenergije i proučavanja ezoterične literature pružali veliki spektar delovanja te vrste. Ali odlučio sam da pokušam da ne odgovorim udarcem koji će naštetiti čoveku, već da mu pomognem.

Kad je čovek izložen energetsom napadu, uzrok može da bude u ličnoj krivici, ili u krivici predaka. Ako se odgovori energetsom udarom, javiće se lančana reakcija, pošto je udar grubo kršenje zakona zbog čega sledi nova kazna.

Može li se taj čovek spasiti? Ekstrasenzorno testiranje je pokazalo da čovek, koji je delovao na pomenutu ženu, uz sve to nije bio jedini krivac. Glavni uzrok onoga što joj se desilo nalazio se u njenoj karmi. Ženina baka je u mladosti volela jednog mladića, ali nije htela da ima s njim dete pa je abortirala. Ubistvo ljubavi i deteta doveli su do toga da su njena ćerka, njena unuka i njeni potomci morali da plaćaju za učinjeno zlo. Pritom, da plaćaju u najraznovrsnijim oblicima: telesnim bolestima, nesrećnom sudbinom, mentalnim poremećajima.

Odbacujući energetski protivudar, pobedio sam sebe u toj teškoj situaciji, koja me je tako mamila da odgovorim nasiljem. Ipak, nisam pošao tim putem. To je bila pobeda posle koje sam za svagda shvatio da ni pod kakvim okolnostima nemam pravo da na nasilje odgovorim nasiljem. Proučivši detaljnije principe samoregulacije polja, video sam do čega može dovesti upotreba naizgled opravdanih metoda nasilja na nivou polja.

Građanski zakoni se umnogome ne poklapaju sa zakonima Vasiona. Ako me je neko udario, a ja sam s pravom vratio "kusur" pesnicom, to uopšte ne znači da isto može da se radi i energetski. To su apsolutno različiti nivoi. Kod udarca pesnicom strada samo jedna osoba - krivac. Kod energetskog udara, budući da je čovek na nivou polja povezan sa svojom decom i svim rođacima - udarac se širi na celu porodicu, i, kao odgovor, dolazi do povratnog udarca - kazne za agresora i njegovu porodicu.

Spoznao sam da povećana energetska moć delovanja od čoveka zahteva povišenu pažnju prema svojim delima, osećanjima i mislima: ne sme se nepromišljeno izgovoriti ni jedna kategorička izjava, jer je to već delovanje. Shvatio sam zašto se u Jevanđelju govori o krotkosti i poniznosti: to je prvenstveno obuzdavanje sopstvenih energetskih moći.

Ali zašto tada magovi i veštice mogu da koriste razne metode uticaja, uključujući i nasilje? Razmislivši o tome, shvatio sam da oni nikad ne vide celinu, već samo manji deo, zbog čega leče niže slojeve polja i tela, prebacujući sva izopačenja sa dela na celinu i na taj način samo odgađaju bolest. Za razliku od svetaca koji su se, zahvaljujući najvišoj etici, uzdigli do shvatanja istinskih uzroka i povezanosti pojava, pri čemu su uviđali celinu - čarobnjaci rade samo u određenoj, njima dodeljenoj niši, i zato mnogi od njih imaju ograničenu "specijalizaciju".

Ono što je najvažnije, magijom su se uvek bavili ljudi s dobrim veštinama i prilično čistom karmom, tako da se njihovi prestupi, dopušteni prilikom korišćenja magijskih metoda, ne blokiraju odmah, već se talože, zbog čega će morati da ih okaju njihovi potomci.

Testirao sam samo jedno dejstvo: šta se dešava kad veštica ili ekstrasens iz bolesnika izvlači negativnu energiju. U tu svrhu se koriste mnogi metodi: energija može da se usmeri u vodu, biljke, voštane figure, na domaće životinje, na četvoro zdravih i snažnih vojnika, u centar Zemlje, u kosmos, ili da se spali na razne načine. Ta energija, koja sadrži agresivni naboj, ulazi u polje objekta na koji je bila bačena, deformiše ga i automatski vraća u polje "iscelitelja", i njegovih najbližih.

Bilo koji metod lečenja, koji se ne oslanja na duhovni razvoj čoveka, dovodi do degradacije. Uklanjanje određenih simptoma uopšte nije znak da je došlo do izlečenja.

Nedavno mi se obratila jedna žena:

- Pre tri meseca lečili ste moju poznanicu. Kod nje je sad sasvim nestao fibromiom. Nisam mogla ni da pretpostavim da je, zatraživši oprostaj, moguće izlečiti se od takve bolesti!

- Za mene to nije iznenađujuće. Metod se stalno usavršava i sada ne samo da se funkcionalno stanje pacijenta poboljšava, nego se često eliminišu i organski poremećaji. Od čega zavisi rezultat lečenja? Pre svega od mog ispravnog razumevanja uzročno-posledičnog mehanizma i poimanja razloga bolesti, od mog duhovnog i fizičkog stanja u trenutku lečenja, od stanja karme pacijenta i stepena njegove svesti o prestupu koji je počinio.

Kad sam počinjao medicinsku praksu, vodio sam uobičajen način života: jeo sam meso, pio votku, često sam se nervirao, i pritom sam lečio beskontaktnom masažom. Kasnije, gledajući rezultate takvog rada, suštinski sam izmenio način života i ponašanja. Dan pre primanja pacijenta minimalno jedem, a na dan konsultacije ne jedem ništa.

Baveći se dijagnostikom, razrađujući nove mogućnosti metoda, ponekad sam zaboravljao na opasnosti. A kada se radi na suptilnim nivoima, nužna je neprestana opreznost.

Nedavno me je poznanik zamolio da primim na konsultaciju jednu ženu. Imao sam četrdeset minuta slobodnog vremena pa sam pristao. Ušla je elegantna i vrlo samouverena dama, sela, i počela radoznalo da me posmatra. Imala je mnogo problema. Snažan egoizam i preterana želja za materijalnim vrednostima bili su uzroci bolesti koje su se začele kod nje. Takve ljude je prilično teško lečiti zato što su preda mnom zatvoreni skepticizmom i nevericom.

Objasnio sam joj uzroke njenih problema, a ona je naš susret pretvorila u raspravu. Ali ja sam, bez obzira na sve, dužan da je ubedim: slični teški slučajevi mi pomažu da pronađem nove argumente i objašnjenja uzroka ljudskih bolesti.

- Ako ćelija sve uzima samo za sebe - objašnjavao sam joj - ona će neko vreme živeti dobro, ali zatim će njeni postupci uništiti organizam, a zajedno s njim će umreti i sama ćelija. Do određenog stepena egoizam je normalan, uobičajen, ali čovek koji misli samo na sebe pokušava da ubije - Boga i Vasionu. Prirodno, to se ne može večno nastavljati. Pre ili kasnije

program uništenja Vasiona mora biti prekinut bolestima, traumama, nesrećama.

- Dakle, predlažete mi da počnem da verujem u Boga?

- Vera u Boga je vaša lična stvar. Ja opisujem uzroke vaše bolesti. Vi možete da ne verujete u Boga, ali morate da volite Vasionu i njenu dušu. Egoizam i bezgranična želja za materijalnim stvarima ubijaju najvažnije osećanje - ljubav. Vi u svom polju nosite program uništenja Vasiona, i, što je najtužnije - ne želite da ga zaustavite.

Ona je iznova otpočela verbalni duel. Ponestajali su mi argumenti da je uverim, ali sam počeo da radim ono što se zove "pročišćenje karme". Očistio sam joj polje, međutim, ne samo da nisam bio zadovoljan, već se javilo i neprijatno osećanje.

Ona je sve doživljavala kao zabavu.

- Vi kažete da se ne treba baviti samo materijalnim problemima, ali nas život primorava na to.

- Imao sam mnogo mogućnosti da zaradim brdo novca, ali je zbog toga trebalo da žrtvujem svoja istraživanja. Sad imam četrdeset godina, živim u sobi od 14m², u komunalnom stanu, s četvoročlanom porodicom, ali zato imam mogućnost da pomognem vama. I ne samo vama, već i sebi. Kad je materijalno blagostanje iznad duhovnih potreba - to je trenutna korist na štetu duhovne smrti. Zamislite sebe u restoranu, u kome je sve zahvaćeno požarom, a vi mirno završavate svoje omiljeno jelo.

Za mnoge je danas to što se nalazi na tanjiru važnije od onoga što se dešava oko njih.

- I vi tako lečite svakog?

- Da, pre svega - razumevanjem. Ali uz svu prividnu jednostavnost, to je veoma opasno zanimanje.

- Po vas, ili po mene?

- Na prvom mestu - po mene.

- Šta to znači?

- Pogledajte. Kod vas je program uništenja Vasiona iznosio 550, a bolest 350 jedinica. A sada je bolest nula, a program uništenja -350. To znači da sam izlečio vaše telo, a ne duh, tj. prekršio sam osnovni princip - lečiti razumevanjem.

Nacrtao sam sebe pre i posle susreta s njom - na nivou polja, potpuno su mi pocrnela pluća, jetra i donji deo stomaka.

- Moram da plaćam zato što nisam uspeo da vam objasnim razloge vaše bolesti.

- I šta ćete sad da uradite?

- Potrudicu se da pronađem način da vas ipak ubedim. Ako pronađem razlog zašto to nisam uspeo da učinim - biću zdrav, ukoliko ne - moraću da platim.

U tom trenutku sam shvatio kakvu sam grešku dopustio sebi u razgovoru s njom.

- Bilo je neophodno da vam kažem celu informaciju koju sam dobio o vašem stanju, a meni vas je bilo žao. Rekao sam vam da se mogu pojaviti i druge bolesti ako se ne uspostavi harmonija?

- Da.

- Da li znate da kod vas počinje rak materice?

- Uvek sam to predosećala, ali sam se pomirila s tim. Spremna sam mirno da umrem.

- Vaša "herojska" smrt neće ništa promeniti. Program raspada Vacione ćete ostaviti svojoj deci, da ga ona odrade. Ne treba da razmišljate o dostojanstvenoj smrti, već o spasenju svog duha i duha svoje dece.

Neko vreme smo ćutali. Opazio sam da je konačno otpočelo poravnavanje njenih deformisanih karmičkih struktura. Ženina aura, do tog trenutka skoro potpuno zatvorena crnom mrljom, počela se ispunjavati treperavim svetlom.

- Evo sad je program uništenja Vacione - nula, bolest takođe - nula. Sada su i moja pluća i jetra - čisti.

Ništa joj više nisam govorio. Iz njenog polja je nestalo onkološke bolesti. Sada ona zna da se, osećajući ljubav prema Vacioni i Bogu, otklanjajući zamerke prema okruženju, čovek spasava svake teške bolesti.

Na konsultaciju mi je došla jedna žena i sa suzama u očima i rekla:

- Razvela sam se od muža. Živeli smo veoma loše. Osećala sam da on nekako negativno utiče na mene. Počelo je nešto da mi se dešava sa psihom. Kad smo se razveli, mada imamo troje dece, osetila sam moralno olakšanje, čak sam počela i da pevam. Pola godine se nismo videli, ali je on nedavno došao. Odmah sam se osetila loše. Kod jedne ćerke su otpočeli napadi histerije, kod sina se pojavila enureza, a drugoj ćerki je loše. Da li je to, na neki način, povezano sa njegovim dolaskom?

Ovde nije postojala potreba za dugotrajnim istraživanjima.

- Nažalost, to što je čitavoj porodici loše nije slučajnost. Vaš suprug je - "vampir", on otima od dece energiju, sudbinu, zdravlje, loše utiče na njihov karakter, uvodi svoje negativne programe u strukture dečjih polja. On je prilično sebična osoba. Takvo snažno oduzimanje energije od

sopstvene dece govori da je njegova karma - veoma negativna. Sudeći po energiji, kod njega se radi o jakoj isključenosti iz Vasiona, o ljubavi, o velikoj unutrašnjoj agresiji, egoizmu, raspadu duše, zbog čega je primoran da bude "vampir". To je klasičan slučaj. Vampirizam se prenosi i po majčinoj i po očevoj liniji vašeg muža. Ono što se desilo s decom može se brzo otkloniti, ali je bolje da se ubuduće ne viđaju sa ocem.

Moja analiza pokazuje da je vampirizam - teška bolest, jer razara čovekovu dušu i prenosi se na potomke, pri čemu se njegove posledice ne pojavljuju odmah. Ponekad se uništavanje dešava u nekoliko pokolenja.

U osnovi vampirizma je pogrešno shvatanje sveta. Jedna devojka me je pitala, da li se ona ispravno puni energijom zamišljajući potok plavog plamena, koji ulazi u nju. Posmatram karmičke obrasce za vreme njene vežbe, i vidim da je to kršenje zakona Vasiona.

Svako namerno uzimanje energije - iz prirode, iz kosmosa, Sunca - snažan je pokazatelj da čovek nema dovoljno energije i da je potrebno da je odnekud uzme. To je preduslov za razvoj vampirizma. Zabluda ove matrice je u tome što čovek ne povezuje energiju i duhovnost, već ih razjedinjuje.

Kada doživljavamo ljubav prema Vasioni, dobijamo ogromnu količinu energije. Potrebno je dosegnuti najviše nivoe energije: duhovnost, blagorodnost, ljubav. Da bismo dobili dovoljno energije potrebno je da živimo ove koncepte. Čim počnemo da o energiji razmišljamo u apstraktnom smislu, izuzimajući taj pojam od pojma "duhovnost" i "etika", mi osuđujemo duhovne strukture na prosjačenje i punimo energijom samo fizičko telo. Čovek mora znati da energija, koju dobija kroz najuzvišenija osećanja, leči njegovo telo, sudbinu i dušu. Mehanički pristup i orijentacija na grubu energiju, dovodi do toga da se dešava deformacija suptilnih duhovnih struktura. Konzumerizam u bilo kom obliku vodi ka degradaciji.

Sećam se još jednog slučaja. Neki mladić je naučio da se puni energijom iz kosmosa. Praktikovao je to nekoliko puta dnevno i na kraju je počeo da vampiriše svog učitelja. Rezultat je bio tužan - otpočele su deformacije njegovih duhovnih struktura.

Pala mi je na pamet ideja da testiram kako je ova vežba uticala na čoveka pre dve hiljade godina. Testiranje ukazuje na vrlo visoke parametre. Iz toga se može zaključiti da je ta vežba ranije funkcionisala odlično, ali s obzirom na to da ne možete dva puta ulaziti u istu reku, ne treba unedogled koristiti stare tehnike. Zaboravljamo da se nije promenio samo čovek, već i svet koji ga okružuje. Fizički metodi

usavršavanja su postali neefikasni; oni moraju da budu fokusirani na duhovni razvoj. Vreme nije linearna kategorija, a budući da se toliko promenila brzina svih procesa, mora se promeniti i energetska struktura okruženja. Međutim, mi se ponašamo kao da se u svetu ništa ne dešava, već pokušavamo da se oslanjamo na stara znanja i tehnike.

Što sam više naučio o mogućnostima metoda testiranja, time sam jasnije shvatao njegovu kompleksnost. Uvideo sam da je odvažno delovati, kako je izgledalo na početku istraživanja - okupiti grupu i naučiti je da radi - nemoguće. Metod je tako blisko povezan sa moralom, etikom, parametrima duhovnosti, da bi nametanje takvih ograničenja malo ko bio u stanju da izdrži.

Ja kontaktiram s karmičkim strukturama i ako kod mene postoje poremećaji slični onima koje se pripremam da uklonim kod pacijenta, pre svega ih moram otkloniti kod sebe. Zbog toga, pre početka lečenja, uvek proveravam da li imam pravo da lečim, i, ukoliko nemam, prvo se čistim molitvom i "zatvaram" svoju karmu. Posle nekoliko meseci lečenja neophodno je da sprovedem temeljno, dubinsko čišćenje i gladovanje. Ali ni to nije dovoljno. Ispostavilo se, u cilju efikasnog lečenja, da ne bi naneo štetu ni sebi ni pacijentu, iscelitelj mora da radi sa blokiranom karmom, što niko od mnogobrojne vojske savremenih iscelitelja nema. Diplomom ekstrasensa karma se ne može očistiti, već je neophodno kontinuirano pročišćenje i jačanje duha, nevezanost za bilo šta što "prizemljuje" čoveka. Ovo nije neophodno samo iscelitelju, već i svakom čoveku, naročito u poslednje vreme.

Jednog jutra mi je došla izvesna žena na konsultaciju, a dan kasnije joj je postalo loše: pojavila joj se mučnina i jaka glavobolja.

- Bili ste ljuti na muža juče, oko sedam sati uveče?

- Da, on je u toku dana imao saobraćajnu nesreću i ošteti je automobil. Kad sam saznala šta se dogodilo, mirno sam to prihvatila, ali sam mu uveče sve rekla.

- Tokom karmičke dijagnostike i lečenja dolazi do vrlo snažnog i dubokog delovanja. Dok se polje nakon nekog vremena ne stabilizuje i ne dođe do uravnoteženja, čoveku je strogo zabranjeno da doživljava negativne emocije. U trenutku kontakta sa božanskim, uspostavlja se harmonija strukture polja, i svaka negativna emocija stvara snažna izobličenja. Okretanje Bogu nije komad kolača koji uvek treba da pričinjava zadovoljstvo, već vrlo složen, odgovaran i neophodan proces.

Sledeća zanimljiva priča relevantna je za današnju situaciju u svetu.

- Oduvek je u meni postojala velika žeđ za božanskim. Iako sam se udaljavao od toga, pojavljivale su se teške situacije: dva puta umalo što nisam umro - rekao mi je pacijent. - Odnos između odricanja od božanskog puta i kazne, bio je toliko očigledan, da se to nikako ne može objasniti slučajnim sticajem okolnosti. Shvatio sam: Bog me kažnjava.

- U pravu si. Mogu detaljno da ti objasnim sistem kažnjavanja i razlog tvojih nevolja - predložio sam mu. - Neko je rekao da je sat izmislio čovek, ali to uopšte ne znači da on čuči u svakom satu. Vasionu je stvorio Bog i On je kontroliše, ali to ne znači da svaku kaznu šalje "lično" Bog, jer On upravlja Vasionom posredstvom zakona koje je stvorio. Postoji predivan mehanizam samoregulacije polja. Ono što ljudi često pripisuju mistici, u stvari se uvek može proanalizirati.

Ti si bio treće, neplanirano i neželjeno dete u porodici, i zbog toga su ti roditelji nesvesno dali snažan program uništenja, koji se pretvorio u samouništenje. Kod tebe je od detinjstva bila smanjena vitalnost i često si bio bolestan. Rodio si se u tim uslovima, jer si se u prošlim životima odrekao ljubavi prema deci, tako da, sudeći po tvojoj energiji i karmičkim obrascima, ti nisi sposoban za život. Mogla te je spasiti samo moćna težnja ka božanskom i najuzvišenijim osećajima. To je tvoja podsvest oduvek znala i vukla te je u pravom smeru, a svest je radila po drugom programu. Čim si se odrekao od spasonosnog pravca, kod tebe su se rušile strukture sudbine i bio si blizu smrti. Zašto nisi mrtav? Zato što si počeo da se odričeš od Boga i duhovnosti samo svešću, nisu te ubili u tuči i nisi poginuo u saobraćajnoj nesreći. Ovo ukazuje na činjenicu da programi odricanja nisu prešli u podsvest, tj. strukture sudbine se nisu potpuno raspale. Da se tvoj program na odricanje ukorenio, prešao bi u podsvest, i tada bi otpočelo blokiranje raspada - ili neizlečivom bolešću, ili teškom povredom uz fizičke muke.

Zašto bi smrt morala da bude teška? Zato što duhovna i fizička stradanja pročišćavaju podsvest. Kako to funkcioniše? Jedini način da se izdrže stradanja jeste da se duh uzdigne iznad njih, da se prenese tačka oslonca sa tela, koje trpi, na duh. Ovaj prirodni proces se dešava automatski. Čovek koji podnosi stradanja postaje duhovniji.

Ispitivanje mehanizma prenosa informacija polja omogućava nam da kažemo da se celo čovečanstvo nalazi u sličnom položaju i, u odnosu na čovečanstvo, počinje da se uključuje slični mehanizam.

Istraživao sam karmu čovečanstva. Istina, zadiranje u te strukture vrlo je opasno. Glavno kršenje zakona, koje je čovečanstvo dozvolilo, jeste odricanje od božanskog; započeto je u X veku, i znači zaranjanje u povećani pragmatizam. Ovaj poremećaj je prisutan u polju svake osobe koja danas živi na Zemlji.

Karma našeg "socijalističkog" društva, osim toga, sadrži još nekoliko paketa negativnih programa: program uništenja ljudi, muškaraca i žena, zbog snažne vezanosti za materijalna dobra, koji se razvio u periodu od 1929. do 1937. godine; program mržnje prema ljudima, započet krajem XIX veka - program uništenja oca, brata i sina - takođe je nastao zbog snažne vezanosti za materijalna dobra. Zato je tako težak život u našoj zemlji. Ako ne shvatimo, ako ne postanemo svesni tih programa, i ne uspemo da ih otklonimo, beskonačno ćemo usitnjavati preduzeća i fabrike u svojoj zemlji, sve dok ne ispunimo te programe, kroz muke i patnje.

To je put koji sam prošao od proučavanja magije i nadržilekarstva, kroz netradicionalnu medicinu i etiku - do novog razumevanja sveta.

U osnovi postojanja Vasiona leže informacioni procesi, jer "U početku beše reč".

To što mi nazivamo "Vasionom", s moje tačke gledišta, moglo je da se pojavi kao posledica odvajanja od Jedinstvenog Početka (koji je oduvek postojao i koji mi nazivamo "Bogom) to jest dva dela: jedan je - materija, drugi je - informaciono polje. U svakom od njih postoji suprotni deo u nemanifestovanom obliku. Uslov za postojanje suprotnosti je njihovo neprestano uzajamno prelaženje jednog u drugo. Polje teži da postane materija, materija teži da postane polje.

Nagomilavanje energetske veze u materiji je manifestovanje procesa prelaska materijalnog dela - u informacioni. Obrnuti proces se može odvijati kao zgušnjavanje materije, njene mase, ili pojave složenije organizacije. Energetske veze su, istovremeno, i informacione. Što je više veza, time je veća gustina informacije. Materija kao da "oduhotvoruje". Informacija postaje energija, a energija se pretvara u materiju.

Ako pogledamo Sunčev sistem, tada se, kao cilj njegovog postojanja, javlja stvaranje sve složenijih elemenata u Suncu, stvaranje složenih informacionih veza na račun pojave novih planeta, stvaranje na planetama složenih informacionih struktura na osnovu organskog života, kao nove stepenice porasta informacione gustine. Cilj postojanja bilo

kog zvezdanog sistema je stvaranje života. Ono što mi nazivamo "duhom" nalazi se iznad informacionog polja i materije.

Pri dostizanju određene gustine materija se pretvara u informaciju. Singularnost (stanje materije, nekada koncentrisane u jednoj tački) je Vasiona. Suptilni nivoi polja predstavljaju odsustvo materije, vremena i prostora - tj. tačku. Tačka teži da pređe u beskonačnost, a beskonačnost teži da pređe u tačku. U svakoj tački Vasiona postoji nemanifestovana informacija o celoj Vasioni; drugim rečima, tačka je nemanifestovana beskonačnost, a beskonačnost je nemanifestovana tačka.

Postoje dve teorije o poreklu zvezda. U skladu s prvom - Kant-Laplasovom - zvezde su se pojavile kao rezultat zgušnjavanja međuzvezdane materije. Druga teorija - akademika Ambarcumjana - govori o pojavi zvezda iz "crnih rupa". Nestabilnost ponašanja mladih zvezda, moćni eksplozivni procesi koji se dešavaju u njihovoj unutrašnjosti, s tačke gledišta autora teorije, svedoče o ostacima pramaterije u njima.

U svetlu goreizložene koncepcije, koja je povezana s mojim istraživanjima, pojava zvezda se može posmatrati kao dijalektički proces prelaska informacije u materiju, kao rezultat "oplodotvorenja" međuzvezdane materije informacionim blokom, koji se implementira kao materija "crne rupe". Pojava zvezda - rezultat je međusobnog dejstva dva principa: Vasiona, manifestovane i nemanifestovane. Proces koji se odvijaju u unutrašnjosti zvezda i u živom organizmu su identični. To su procesi prelaska energije u materiju, i obrnuto.

Razvoj Vasiona - to je prekid jedinstva na fizičkom i materijalnom nivou i jačanje jedinstva na informaciono-energetskom polju, diferencijacija i sve veća raznolikost na fizičkom planu - sve veće ujedinjenje na nivou polja. Na određenoj etapi, razlike između fizičkog dela i dela polja iščezavaju, a zatim počinje nova etapa razvoja.

Dakle, postoje protivrečnosti. Vasiona ostaje tačka na suptilnom nivou polja, a istovremeno se širi, stvarajući novu materiju, vreme i prostor. Razvoj se odvija po principu klatna: orijentacija se menja od smera informaciono jedinstvo - ka fizičkoj deobi.

Svaki objekat u Vasioni može se smatrati procesom, u isto vreme svaki proces je, takođe, objekat. U svakom procesu i objektu se dešavaju oscilatorni pokreti, od informacionog jedinstva ka fizičkoj diferencijaciji. Fizička diferencijacija mora strogo da odgovara duhovnom jedinstvu. Uslov razvoja te dve suprotnosti je postojanje trećeg elementa, koji

omogućuje nemanifestovano prisustvo jedne suprotnosti u drugoj. Za tu ulogu je zadužena energija, koja je posrednik i određuje razvoj Vasiona.

Informacija, energija i materija čine jedinstvenu celinu. Razumevanje toga u ljudskoj kulturi postoji odavno - npr. pojam Svetog Trojstva u hrišćanstvu (Bog-Otac, Bog-Sin i Bog-Sveti Duh).

Svaki objekat u svom razvoju ponavlja ciklus razvoja Vasiona. Ostajući apsolutno jedinstven na suptilnom nivou polja on se diferencira na fizičkom nivou. Za diferencijaciju na fizičkom nivou neophodan je prethodni preticajni proces na duhovnom nivou, koji garantuje povećanu čvrstinu pri fizičkom razjedinjenju. Očigledan je prioritet duhovnog. Na taj način, zakon jedinstva i borbe suprotnosti izgleda ovako: postojeće n i š t a, isključuje iz sebe svoju suprotnost, da bi se zatim pretvorilo u n e š t o potpuno novo.

Sada ćemo preći na pitanje porekla života. Zbog diferencijacije fizičkog sveta mora se povećavati tendencija porasta jedinstva na nivou polja od najsuptilnijih, do grubljih slojeva. Unutrašnje jedinstvo počinje da se manifestuje na spoljašnjem nivou, forma počinje da liči na sadržaj. Jedinstvo se javlja na onim nivoima na kojima se ranije nije javljalo.

Sa povećanjem različitosti stepen jedinstva u ograničenom delu prostora raste toliko da se objekat izoluje od Vasiona, odvaja se od nje. Ako bi se doveo na nivo jedinstva okruženja to bi značilo njegovo uništenje. Gustina informacija se povećava u tolikoj meri da dolazi do protivteže između objekta i okruženja.

Možemo reći da je život u Vasioni nastao istovremeno u celom njenom telu i predstavlja jedinstveni organizam, koji nastavlja dalju diferencijaciju zadržavši neprekinutu povezanost i uzajamnim delovanjem svih njenih delova. Razvoj tog procesa, fizička raznovrsnost, mogući su samo pri orijentaciji na prvobitne informacione procese jedinstva. Materija, vreme i prostor - to je spoljašnja forma; informacija i duh su - sadržaj. Sadržaj se realizuje formom, a forma razvija sadržaj.

U osnovi života svakog objekta Vasiona leže oscilatorna kretanja, i naizmenična orijentacija - na informacione i na fizičke procese. Ljudski život je - ogledalo Vasiona u malom, ali s obzirom na to da su u čoveku i vreme i prostor sažeti, procesi prelaska informacije u materiju odvijaju se mnogo brže. Živi objekat se razlikuje po stepenu jedinstva i brzinom prelaska informacije u materiju (informacija prelazi u energiju, a energija u - materiju). Verovatno da porast jedinstva i brzine uzajamnog prelaska predstavlja smisao razvoja živog objekta.

Što je viši stepen unutrašnjeg jedinstva i gustina informacije, time se snažnije organizam izdvaja iz okruženja. To je ono što nazivamo razvojem svesti i ličnosti. Proces fizičkog izdvajanja iz okruženja moguć je samo pri porastu jedinstva s Vasionom. Proces povezivanja s Vasionom jeste ono što mi nazivamo kulturom; proces izdvajanja sam po sebi predstavlja civilizaciju. Kultura rađa civilizaciju. Civilizacija isprva odbacuje kulturu, a zatim, da ne bi nastradala, ponovo joj se vraća, kao bludni sin, da bi taj proces još jednom ponovila na najvišem nivou i s većom amplitudom. Ako se povratak kulturi ne ostvaruje na neophodnom nivou duhovnosti, to dovodi do propasti civilizacije. Negiranje tendencije jedinstva i osećanja, koje ga ostvaruje u Vasioni - ljubavi, dovodi do propasti civilizacije.

Obično se smatra da je suština zakona jedinstva i borbe suprotnosti u njihovom usaglašavanju, bez uzajamnog uništenja. Glavni uslov za usaglašavanje suprotnosti je mogućnost njihovog prelaska iz jednog u drugo, sa ciljem da povećaju svoj stepen jedinstva. Glavna razlika između žive i nežive materije skriva se u brzini prelaska suprotnosti jedne u drugu; cilj života je pojačavanje manifestovanja duha u materiji, na račun uvećavanja brzine tog prelaska.

Setimo se klatna. Na određenoj frekvenciji oscilacija postoje dva stanja koja se međusobno isključuju - odstupanje klatna od vertikale ulevo i udesno. Ti suprotni položaji mogu da postoje a da ne uništavaju jedan drugog samo zato što su raspoređeni u vremenu. Pokušaj da se sjedine, npr. u toku jedne sekunde tokom oscilovanja klatna u trajanju od tačno pet sekundi - jeste prekid kretanja, zaustavljanje razvoja. A sada zamislimo da se frekvencija oscilovanja klatna poveća do nekoliko oscilacija u sekundi. Znači, potrebno je da se dogodi kombinovanje dva suprotna stanja, bez njihovog uzajamnog uništenja.

Život se na Zemlji pojavio kao način očuvanja nivoa njenog jedinstva sa Suncem, koje je od sebe izdvojilo planete, tj. smanjujući stepen fizičkog jedinstva i povećavajući informaciono jedinstvo, radi kompenzovanja fizičke podele. Samim tim, na opštem planu, do podele nije ni došlo. Svaki objekat Vasiona teži da iz sebe oslobodi nešto što mu je suprotno na fizičkom nivou, i da pojača jedinstvo na informacionom nivou - radi razvoja sistema. Majka koja rađa dete, i zvezda koja rađa planete, rade jedno isto. Fizičko otcepljenje mora biti kompenzovano duhovnim jedinstvom.

Život na Zemlji je potvrda procesa realizacije jedinstva nove planete i Sunca. Sunčev sistem teži, s jedne strane, maksimalnoj fizičkoj

diferencijaciji, a s druge strane - informacionom jedinstvu. Život koji se pojavio na Zemlji razvija se po istim ovim zakonima. Na fizičkom nivou dolazi do stvaranja novih vrsta, povećava se raznovrsnost oblika, a na nivou polja - pojačava se stepen jedinstva. Život na Zemlji se nije pojavio samo kao jedinstveni organizam, već nastavlja da postoji kao jedinstveni organizam, rukovodi se sistemom samoregulacije koji se ostvaruje na informaciono-energetskom nivou. Cilj tog sistema je - održavanje sklada u ponašanju dela u - interesu celine. Što su veće energetske mogućnosti jedne karike, time se ona više mora orijentisati na centar. Ako veza s centrom kasni, a nezavisnost karika raste, sistem se može raspasti. Zato je neophodno izbacivanje karika koje uništavaju jedinstvo sistema.

Ponašanje objekta mora odgovarati i informacionim strukturama celog organizma. Ako se fizičko, emocionalno ili informaciono ponašanje objekta razilazi s programom, koji se nalazi u informacionom polju sistema, tada polje sistema napada polje objekta. Dolazi do deformacije polja objekta sa uvođenjem programa uništenja, to jest povratka na početno stanje. Takav objekat može postati kako zaseban organizam, tako i grupa koja krši zakone jedinstva. Govoreći medicinskim terminima - zdravlje tela se određuje zdravljem duha.

Informaciono polje primarno je u odnosu na telo čoveka i određuje njegovu sudbinu, karakter i fizičko stanje. Otuda, može se reći da je glavni uslov fizičkog zdravlja poznavanje i poštovanje zakona informacionog polja Vasiona - zakona Jedinstva, Duhovnosti i Ljubavi.

Brzina svih procesa na Zemlji se toliko povećala, da zahteva ubrzano povećanje fizičke adaptacije. Biogenosfera se naglo menja.

S obzirom na činjenicu da su informacioni procesi u Vasioni primarni u odnosu na fizičke, tada su pitanja fizičke adaptacije povezani, pre svega, s delovanjem na informacione, duhovne strukture čoveka. Time se objašnjava masovna opsesija magijom, okultizmom, jogom, različitim religioznim tokovima. Ljudi sa oduševljenjem pozdravljaju svakog novootkrivenog mesiju ili gurua, koji obećava spasenje i novu istinu. Svi čekaju gotova rešenja, zaboravljajući da je obavezan uslov za preporod, težak i mukotrpan unutrašnji rad, čija je suština čovečanstvu odavno poznata: to je težnja da se shvati svet koji nas okružuje, da se istraže njegovi zakoni i da se ponašamo u skladu s tim zakonima.

Energetski nivo ljudi se poslednjih godina naglo podigao. Ono što se ranije postizalo godinama upornog rada sada je postalo ostvarivo za nekoliko meseci. Ljudske mogućnosti su se povećale na isti način kao što

se menjaju mogućnosti bicikliste, koji je seo za komandnu tablu aviona. Ali ako je njegova psihologija pritom ostala psihologija bicikliste, a nije postala psihologija pilota, teško je da će pravilno iskoristiti te mogućnosti. Psihološki nivoi prosečnog čoveka, i čoveka koji ima mogućnost povišenog energetskeg delovanja na žive i nežive objekte, moraju se još više razlikovati.

Moja istraživanja pokazuju da se danas živom i neživoj prirodi može naneti šteta, ne samo fizičkim delovanjima ili jakim emocijama, već i neopreznom mišlju. Pri povećanim energetskeim mogućnostima čoveka posledice negativnog delovanja rastu geometrijskom progresijom. Informaciono-energetsko delovanje na žive i nežive objekte može biti veoma opasno. Agresija prema jednom čoveku je program uništenja svih njegovih rođaka i dece. Ukoliko deluje mehanizam samoregulacije polja, tada se negativno delovanje vraća nazad samom napadaču i njegovim rođacima. Psihološka priprema čovečanstva upadljivo zaostaje za njegovim energetskeim mogućnostima; može se reći da se čovečanstvo, u suštini, sada nalazi u režimu samouništenja. Plodove toga već vidimo svuda unaokolo.

U čemu je uzrok tragičnog neslaganja današnje psihologije čoveka i realnog okruženja? Psihologija savremenog predstavnika zapadne civilizacije - a u nju spada veći deo čovečanstva - predstavlja psihologiju pragmatizma. Glavni akcenat se ne stavlja na prikupljanje informacija, već na njihovu realizaciju. Samim tim, neproduktivni, "maloprofitabilan" proces osmišljavanja sveta, stvaranja novih konceptualnih i etičkih struktura, razlikuje se od opšte težnje. Umesto teškom, dugotrajnom procesu razumevanja, prednost se daje gotovim receptima s maksimalno praktičnim efektom.

Ako proanaliziramo puteve razvoja bilo koje religije, magije, joge, svuda ćemo otkriti sledeće osnovne etape:

- razumevanje sveta, u datom trenutku, koje se dešava putem negiranja sveta koji nas okružuje, prevazilaženja svoje zavisnosti od njega, odbijanje uzajamne povezanosti s njim;

- otkrivanje zakona razvoja sveta i stvaranje sistema ponašanja, koji odgovara tim zakonima;

- praktična primena stečenih znanja.

Ranije se taj proces protezao na vekove i milenijume, zbog čega ljudi često nisu mogli da ga shvate i sagledaju celinu, slično slepima u poznatoj priči, kada su, opipavajući razne delove slona, pokušavali da zamisle šta je u pitanju. Danas čovečanstvo ima šansu da sagleda taj proces u njegovoj sveukupnosti i jedinstvu.

U današnje vreme u duhovnim traganjima prevladava proces razjedinjenja. Postoje pravci koji su orijentisani samo na prvi stepen - prikupljanje informacija. To je beg od stvarnosti, negiranje civilizacije kao takve, odbacivanje dva sledeća stepena. Taj put propovedaju npr. krišnaisti.

Drugi pravac se orijentiše na povratak principima etike, ispravnom ponašanju; to su različiti religijski pravci.

Treći pravac je usmeren na korišćenje praktičnih rezultata, pri čemu zanemaruje spoznaju i etiku; to su magija i vradžbine.

Ekstrasenzorika je pretrpela interesantnu transformaciju. Počevši od elemenata spoznaje i etike, taj pravac je - pošto su njegovi predstavnici počeli da se bave novcem - naglo degradirao i sada se uglavnom orijentiše na magiju i vradžbine. To je potpuno prirodno i regularno - bez ljubavi prema Bogu sve spoznaje se pretvaraju u želju za bogaćenjem.

Sada se dešava ubrzani razvoj svih procesa, što će omogućiti da "slona" vidimo u celini, to jest da zamislimo i spoznamo one procese koji su odredili današnje stanje čovečanstva i probleme koji stoje pred njim.

Glavni uslov opstanka u ovom trenutku je baziran na dijalektičkim principima, odnosno spajanju onoga što je ranije bilo nespojivo. Konkretno: odricanje od zemaljskog, okretanje ka jedinstvu s kosmosom i dobijanje informacija, njihovo ovaploćenje u moralnim zakonima i njihova praktična realizacija na svim nivoima.

"Ne možete služiti Bogu i Mamonu" - govorio je Hristos. Pre dve hiljade godina, kombinovanje tih suprotnih tendencija bilo je nemoguće u toku jednog ljudskog života. Sada se svet izmenio, promenila se amplituda klatna, bez uzajamnog uništenja suprotnosti, to jest promenila se brzina prelaska materije i informacije jedne u drugu. Samim tim, može se govoriti o tome da čovek, kome je suđeno da preživi u predstojećim godinama, mora biti istovremeno i svetac i poslovan čovek.

U svesti svakog savremenog čoveka moraju postojati dva suprotna procesa: odricanje od sveta, težnja ka kosmosu, svetost i - realizacija dobijene informacije, aktivna dejstva, praktičnost. U suštini je reč o novom mišljenju, koje će odrediti fizičku i duhovnu strukturu novog čoveka. Dakle, svetost, odricanje, spoznaja, realizacija svega toga na nivou misli i emocija, i ovaploćenje u socijalnim strukturama. Spajanje ne treba da bude mehaničko, jer je to zaustavljanje klatna; treba da bude jedinstven proces sa povezanim, postepenim prelaskom sva tri

stepena. Svaki čovek treba da postane svetac, neprestano da uvećava svoj nivo svetosti, spoznaje sveta, jedinstva s Vasionom - a istovremeno da se samorealizuje u emotivnom i praktičnom životu. Civilizacija stalno mora pothranjivati kulturu. Prioritet u sistemu vrednosti treba da bude na svetosti, a ne na praktičnosti, jer kosmos je primaran, a civilizacija sekundarna.

Svaka civilizacija stoji na leđima svetih ljudi, a ne veštica. Prema legendama, ljudi su nekada imali otvoreno treće oko. Imali su pristup informacijama koje su dobijali vančulnim putem, nezavisno od udaljenosti i vremena. Zatim se treće oko zatvorilo. Razlozi su nepoznati, iako su verovatno jednostavni. Stvar je u tome da je vladanje prvobitnim znanjima nedopustivo bez pridržavanja etičkih normi, a realizacija znanja izgleda da nije direktno povezana sa etikom. Na određenoj etapi, etički i psihološki nivoi čoveka toliko su zaostali za njegovim energetskim mogućnostima da je to počelo da ugrožava postojanje civilizacije - zato je zatvaranje trećeg oka predstavljalo spas. Nažalost, većina savremenih škola duhovnog i fizičkog razvoja izbacuju dva prva stepenika - spoznaju i moral. Prolazak ta dva stepenika zahteva 95% energije i vremena, i ne daje vidljive rezultate odmah. Mnoge škole, praktično, idu u obrnutom smeru, zato i završavaju degradacijom.

Evolucija živih organizama teče po eksponencijalnom principu: isprva se odvija veoma dugačak proces prikupljanja znanja, a tek zatim - njihova realizacija.

Da bismo preživeli u današnje vreme, procesi prikupljanja informacija i njeno korišćenje moraju se sjediniti, pri tom se, međusobno, ne uništavajući. Drugim rečima, biznismen, političar i naučnik moraju da budu sveti. Pitanje etike za njih treba da bude osnovno.

Ovo pitanje je naročito ozbiljno u bioenergiji. Pokušaji primene magijskih metoda, ili vraćanja u lične, koristoljubive svrhe, suočavaju se sa najvišim zakonima Vasiona. Posledice su obično tragične, ali ne uvek očigledne, jer se posledice ispoljavaju polako i postepeno, a čovek ne može uvek povezati uzrok s posledicama. Devojka, opčinjavajući svog ljubljenog, i ne sluti da uništava psihu, sudbinu i tela svoje buduće dece.

Danas je već prilično jasno definisana takva tendencija, kao što je korišćenje kulturnih i magijskih sposobnosti za uske lične interese. Karike sistema počinju se ponašati tako da se ne obaziru na interese celog sistema, što pretilo njegovim potpunim raspadom. Setimo se: plemena,

koja su imala snažne tendencije ka magiji i okultizmu prekidala su svoj razvoj i izumirala.

U osnovi današnje civilizacije leže svetske religije, tj. sistemi, koji usmeravaju sve čovekove snage na stvaranje i razvijanje suptilnih duhovnih struktura, koje rade na razumevanju sveta. Shvatanje, koje nam pružaju religije, da smo svi mi jedno i da smo odgovorni jedni za druge, omogućavalo je čoveku da oseti jedinstvo sa svojom decom, roditeljima i voljenim osobama, da razume odgovornost za sudbinu svojih potomaka. Indirektne opomene da deca plaćaju za roditeljske grehe, predstavljene su u Bibliji. Upravo kidanje suptilnih struktura polja, koje su odgovorne za jedinstvo s roditeljima, decom, voljenom osobom, dovodi do teških bolesti, do deformacija sudbine i ličnosti čoveka.

Svetske religije su se brinule za očuvanje tih struktura i za njihov razvoj. Zapovest da volimo čak i neprijatelja, s pozicije bioenergije, ima ogroman smisao. Ona blokira program uništavanja drugog čoveka, i, u skladu s tim, samouništenje na nivou polja, tj. podsvesnom nivou. Čovek, koji nije upoznat sa zakonima samoregulacije polja, koji ne zna da njegova mržnja može biti uzrok teških bolesti njegove dece, ipak je, tokom mnogih vekova, bio zaštićen religioznim zapovestima ljubavi i dobra, koje su sačuvale zdravlje njemu i njegovoj deci, a zapravo su u suštini omogućavale razvoj civilizacija.

Sistem samoregulacije polja radi automatski. Zbog toga, bez štete po sebe, bez rizika plaćanja zdravljem svoje dece, i raspadom svoje ličnosti - magijom i okultizmom mogao je da se bavi samo čovek koji je poznao i ispunjavao zakone jedinstva, zakone Vasiona, čovek s dobro razvijenim najvišim duhovnim strukturama. Kod ostalih, brzo je dolazilo do raspada etičkih, psihičkih, duhovnih struktura, oni su "tamnili" i degenerisali se. S obzirom na činjenicu da je taj proces ranije proticao daleko sporije nego danas, mnogi su imali utisak da je "crni" mag nešto normalno, a ne patologija.

Duhovna nerazvijenost mnogih ekstrasensa, koji rade na zahtevnim nivoima uticaja, dovodi do duhovnog, a zatim i fizičkog raspada njih samih, ili njihovih najbližih. Poznato mi je nekoliko slučajeva u kojima za duhovni raspad neetičkih ekstrasensa plaćaju njihova deca, rođaci pa čak i bliski prijatelji i učenici. Ukoliko je energetska zapremina duhovnih struktura stotine i hiljade puta veća od fizičke, duhovna degradacija dugo vremena teče skriveno, spolja neprimetno. Kad otpočne fizički raspad, pokušaji da se čovek izleči blokiraju se degradacijom duhovnih struktura - time se objašnjavaju mnogobrojne

činjenice sve češće nemoći medicine. Mnogi naivno smatraju da će, plativši neku sumu i posetivši neki kurs, postati magovi i čarobnjaci. Ali u toj nauci, za razliku od drugih nauka, učenici mogu postati samo retki - to su ljudi s dovoljno čistom karmom, s razvijenim duhovnim strukturama, sa strateškim mišljenjem, s duševnom dobrotom i ogromnom samodisciplinom. Ako proanaliziramo okultne i magijske tehnike, možemo primetiti da kod njih nije najvažnije i glavno - skup određenih tehnika, već lični kvaliteti učitelja i učenika. Težnja mnogih početnika ekstrasensa da steknu povećane mogućnosti, preskočivši stepenik mukotrpnog duhovnog usavršavanja, može da se završi žalosno. S obzirom na to da se čovekova sudbina, karakter i stanje fizičkog tela određuju strukturama polja, nepromišljena delatnost u toj oblasti može naneti štetu celom čovečanstvu.

Ljudska podsvest je uvek bila zaštićena. Proces pronicanja u podsvest bio je spor, praćen prirodnim odbacivanjem negativnih programa pomoću etike društva, ili sistema religiozne zaštite.

Psihoanalitičari raznih psihoterapeutskih škola počeli su da napadaju ljudsku podsvest, da bi poslednjih decenija taj proces poprimio neviđene razmere. Pritom dolazi do grubog prodiranja i delovanja na strukture polja, bez neophodnog proučavanja i prognoziranja dugoročnih posledica takvog upliva. Po pravilu, istraživače malo interesuje šta je to podsvest i kako ona reaguje na upade - njima su važni konkretni, površni rezultati, a ne dubinsko shvatanje procesa, koji određuju zdravlje i sudbinu ljudi i njihovih bližnjih.

Odsustvo strateškog razmišljanja u bioenergiji, davanje prednosti taktičkim načinima, uporedio bih s postupcima vozača, koji vreme, što mu je dodeljeno za proučavanje saobraćajnih pravila, koristi da bi povećao snagu motora. To je efektno, ali je rezultat nepredvidiv i rizičan.

Želeo bih da se detaljnije zaustavim na metodama zaštite. Nezanjanje da se na čoveka može bioenergetski delovati, dugo je služilo kao zaštita. Ljudi od "znanja" shvatili su opasnost od toga, pa su osnivali hermetičke škole za proučavanje bioenergije. Veličanstveni sistem zaštite su bila etička, religiozna, učenja, koja su propovedala dobro, ne samo u postupcima, nego i u emocijama, pa čak i u mislima. Ma kako nam to sad izgledalo smešno, ali ogromnu ulogu u toj zaštiti igrala je i nauka, koja je potpuno negirala bioenergiju, to jest mogućnost energetskog ili informacionog delovanja na čoveka. Postojali su i mehanizmi socijalne zaštite od onih koji su se suviše aktivno bavili magijom i vraćanjem.

Danas su sve blokade srušene i mozak je otvoren. Napad na podsvest, koja upravlja fiziološkim i psihološkim procesima u organizmu, otpočeo je još u prošlom veku. U današnje vreme je od stihijskog, postao svrsishodan. Psihoterapeuti, ekstrasensi, veštice, hipnotizeri grubo zadiru u podsvest, orijentišući se na spoljašnji efekat i rešavajući čisto praktične zadatke. To se dešava na osnovu potpunog neznanja šta je podsvest, i kakvi su zakoni njenog funkcionisanja.

Istraživanja koja sam sproveo pokazuju da su podsvest i biopolje - jedno te isto, i bilo kakav uticaj na strukture bioenergetskog polja predstavlja uticaj na podsvest, na sve sisteme fiziološke i psihološke samoregulacije. Eksperimentatore-praktičare interesuje samo dubina prodiranja u podsvest, a da bi se povećala snaga uticaja, koristi se čak i aparatura. Bioenergija je pretvorena u nauku o praktičnom delovanju na čoveka. O tome da, izlečivši telo, možemo da naškodimo duši, da je bolest zaštita, blokada nepravilnog ponašanja i nerazumevanja sveta koji nas okružuje, da je ekstrasens pre svega dužan da pronađe uzroke bolesti, pomogne čoveku da ih razume i izbegne buduće greške, niko ne razmišlja. Spuštanje bioenergije samo na fizički aspekt predstavlja likvidaciju stepena spoznaje i etike u korist čisto praktičnih rezultata.

Čovek koji smatra da će ga spasiti tablete ili seanse vraćanja već je bolestan. Glavna zaštita od bolesti je izvršavanje najviših etičkih zakona.

Kad je priroda išla putem fizičke zaštite, na primer povećanje težine dinosaurusu ili opskrbjivanje kornjače oklopom, evolucija se zaustavljala. Preživljavali su oni koji su najmanje bili zaštićeni fizički, ali su zato bili najzaštićeniji duhovno - to jest oni koji su bili spremni da promene svoju psihološku strukturu, svoje ponašanje u skladu s procesima koji su se dešavali na Zemlji.

Etika - to je jučerašnji luksuz, današnja neophodnost, a sutrašnji jedini uslov opstanka. Ljude koji razmišljaju samo o fizičkom zdravlju u bliskoj budućnosti može stići sudbina dinosaurusu. Čovek koji se bavi magijom na štetu etike, ljubavi i razumevanja sveta uništava sebe, svoju decu i rodbinu.

Danas, ako čovek ima malo snage, on može da bude svetac; a ukoliko ima više snage, svetost može da sjedini sa životom.

POGLAVLJE 2.

STABILNA INFORMACIONA STRUKTURA ZVANA “ČOVEK”

Ne tako davno u medicinskim krugovima se vodila diskusija o osnovanosti termina “biopolje”, pri čemu je stasavala nova vojska “šarlatana”, sačinjena od vatrenih pristalica tog pravca. Danas je teško pronaći ljude koji ne znaju da je čvrsto fizičko telo čoveka obavijeno, za većinu, nevidljivim, informaciono-energetskim slojevima polja.

Sa tačke gledišta bioenergije, razmotrimo šta je čovek. Funkcije slojeva, koji popunjavaju čovekov informaciono-energetski omotač i njihove uzajamne veze su veoma složene.

Pre mnogo godina sam počeo da radim sa rašljama te sam odlučio da pogledam kakav oblik ima čovekovo polje. Dok se moja ruka kretala paralelno s telom, sve je bilo u redu - video sam da su tamo, gde se završavaju granice polja - rašlje rotirale za 180 stepeni. Ali kad sam hteo da utvrdim kako izgleda oblik polja iznad glave, ispostavilo se da, stojeći na podu, ne mogu da obuhvatim kraj polja. Popeo sam se na stolicu i počeo da podižem u vis ruku sa rašljama, a rašlje su tvrdoglavo odbijale da se okrenu, što znači da se granica nalazila na još višoj tački.

Tada sam odlučio da merenja nastavim na fantomu - nacrtao sam na papiru čoveka i počeo rašljama da merim granicu polja. Ruka sa rašljama je išla preko ivice papira, zbog čega sam morao da upotrebim skaliranje. Počeo sam da izračunavam veličinu polja isprva u metrima, zatim u kilometrima, a rašlje su uporno odbijale da se okrenu. Onda sam pomislio: možda ljudsko polje ide do same granice Vasiona? Kao odgovor, rašlje su se okrenule za 180 stepeni. Shvatio sam da čovekovo polje zauzima celu Vasionu, iznad i ispod granica fizičkog tela, da seže u beskonačnost.

Gustina slojeva polja i informacija sadržanih u njima su različiti. Sloj najgušće energije sadrži informacije o stanju fizičkog tela, njegovih organa, i koristi se za medicinsku dijagnostiku.

Karmičke strukture se nalaze u suptilnijim slojevima i imaju veoma složenu hijerarhiju. U bližim slojevima se čuvaju informacije o postupcima, emocijama, osećajima i mislima, koje je čovek iskusio u ovom životu. Dublji slojevi sadrže strukture porodične karme - to su informacije o bliskoj rodbini, po očevoj i majčinoj liniji, o deci.

Lična karma čoveka, informacije o njegovom ponašanju u prethodnim inkarnacijama, nalaze se na još suptilnijim nivoima; i što dublje iscelitelj ulazi u polje osobe, time može da proizvede jači uticaj. Ali u tome je istovremeno sadržana kako snaga tako i slabost karmičke dijagnostike. Verujem da danas niko ne može postići potpuno prodiranje u čovekovo polje, pošto je svako prodiranje povezano sa uzajamnom povezanošću, a povezanost može biti bezbedna samo u slučaju ako je iscelitelj savršen čovek, koji ima čistu karmu. Pokušaj nesavršenog čoveka da napada suptilne strukture može da dovede do velikih problema.

Baveći se više od dve godine svakodnevnim čišćenjem svoje karme, znam koliko toga mi je još ostalo nepotčinjeno. Pre svakog kontakta s poljem drugog čoveka proveravam da li mogu otpočeti lečenje, i - ukoliko dobijem zabranu, to znači da u mom polju postoje prestupi slični onima protiv kojih treba da se borim. Dok ih ne uklonim iz svog polja, nemam pravo da lečim: moje informacione strukture mogu naškoditi pacijentu, ili njegove strukture mogu da se premeste u moje polje, i tada ćemo, moja porodica i ja, morati da odrađujemo karmu tog pacijenta.

Idealan iscelitelj može biti samo savršena osoba, što je u našem zemaljskom životu nedostižno. Zato je danas tako važan drugi put - put znanja, koji će omogućiti pravilno korišćenje bioenergije i razvijanje mogućnosti bioenergetskog lečenja, koje nikome neće naškoditi nepravilnim kontaktom sa strukturama polja.

Rabindranat Tagore je govorio o tome da biti snažan i moćan - ne znači biti nadmoćniji u snazi, već biti u stanju da slabog podignemo do svojih visina. Razmišljao sam o tome zašto mnogi iscelitelji nisu mogli da predaju svoj metod učenicima. Što se mene tiče, jednom za svagda, odlučio sam da je najvažnije - ne razvoj jedinstvenih sposobnosti, već sposobnost prenošenja informacije, učenje drugih da je koriste. Ranije sam smatrao da mnogi iscelitelji nisu hteli da otkrivaju svoje tajne kako bi ostali u centru pažnje i kako bi dobili maksimalnu korist, a zatim sam shvatio: ne samo da nisu želeli, već nisu mogli.

U suštini, njihovi "metodi" su predstavljali zbir nagomilanih metoda i tehnika, u kojima je bilo propušteno najvažnije - neprekidna težnja ka osmišljavanju i shvatanju sveta, sistematizacija dobijenih znanja s ciljem razumevanja zakona života Vasione. Jedini izuzetak je bio Isus Hristos - za njega je lečenje ljudi bilo neraskidivo povezano sa razumevanjem sveta, koje je davao u pričama, započetima, savetima.

Bez obzira što je u knjizi reč o istraživanjima, ovde se često susreću takvi pojmovi kao što su “božansko”, božanska osećanja”, “svetost”. Verujem da, koliko god se razvijala nauka, kakve god visine dosegla, uvek će postojati oblast Nepoznatog, koja izmiče matematičkoj i logičkoj analizi na nivou ljudske svesti-prostoru, koja je definisana ovim pojmovima.

Istražujući granične zone, koje se nalaze van sfere logike i nauke, koristim termine koji imaju određeno značenje u opisanom sistemu. Tako, kad je reč o božanskim osećanjima, svaki čovek će to doživeti na svoj način, u zavisnosti od pogleda na svet i nivoa duhovnosti. Ali što se ta osećanja nalaze više na skali ljudskih vrednosti, to bolje. Koncept “nežive prirode” ima zbirno značenje i obuhvata, pre svega, sva materijalna dobra sveta kojima se čovek služi.

Medicinsko delovanje može pomoći hiljadama ljudi, dok razumevanje sveta može spasiti milione ljudi. Ovakvo shvatanje je usko povezano s mehanizmom pokajanja, čiji sam efekat mogao videti kao promenu karmičkih struktura.

Kada sam shvatio koliko je fizičko stanje određeno stanjem karmičkih struktura u čovekovom polju, počeo sam, na najrazličitije načine, uticati na njih. Primenom magije, vraćanjem, sredstvima narodne i tradicionalne medicine - isprobao sam sve, ali su rezultati bili površni. Zatim sam došao do veoma jednostavnog zaključka: povećana snaga uticaja samo povređuje pacijenta; ona može dati naglo vidljivo poboljšanje, ali suštinski ne rešava problem. U bilo kom pakovanju, nasilje ostaje nasilje.

Shvatio sam da je najefikasnije i najbezopasnije samo jedno sredstvo, od davnina poznato čovečanstvu: pokajanje.

Ulazeći svojim programima u duhovne strukture čoveka, oslanjam se na svoju logiku, svoju viziju sveta. S obzirom na to da je svako od nas deo Vasiona, i da na suptilnom nivou kontaktira s celom Vasionom, tada, zbog svog nesavršenstva, u svakom slučaju unosim u čovekovo polje nešto svoje.

Uticaj treba da se sprovodi samo sa stanovišta celine, to jest Vasiona, a to je moguće samo pri dejstvu mehanizma pokajanja, koji je okrenut prema duši Vasiona, to jest prema Bogu. Zašto - prema Bogu, a ne celoj Vasioni? Jer kada kažemo “Vasiona”, u našoj svesti se pojavljuje model koji je na ogromnoj udaljenosti, u kome su prisutni prostor, vreme, materija. Nama je teško da zamislimo Vasionu kao celinu. Samo

usvajanjem uzvišenih duhovnih načela iščezavaju pojedinačne komponente, a pojavljuje se osećaj Apsolutnog Jedinstva.

Kada se čovek u mislima obraća Bogu i moli oprostaj za učinjeno, s njegovom dušom i telom se dešavaju neverovatne promene. U tom trenutku on priznaje svoje nesavršenstvo i otvara se Onome koji nas je stvorio, a od Njega dobija snagu da se promeni, da uđe u harmoniju s Vasionom.

Ali nikakvo delovanje ne može zameniti lično čovekovo stremljenje. Za procenu stanja karmičkih struktura koristim ekstrasenzorno testiranje, koje omogućava da u relativnim jedinicama odredim vrednost parametra.

Danas se poznati karmički obrasci mogu podeliti na dve grupe: strateške i taktičke. Strateški obrascu imaju ogroman kapacitet energije i zato se delovanje na njih ne oseća odmah. Od stanja strateških obrazaca zavisi budućnost čoveka i budućnost njegovog potomstva. Zato bilo koji pokušaj njihove zloupotrebe, ili uništenja, dovodi do uključivanja njihove zaštite pomoću sistema samoregulacije polja, često u obliku ozbiljnih bolesti. Osnovni strateški parametri su ispunjenost ljubavlju, duhovnost i duša. Taktičke strukture imaju značajno manji kapacitet i njihova promena nastupa brže. Pošto su svi parametri čovekovog polja međusobno tesno povezani, pri delovanju na bilo koji od njih, menjaju se i vrednosti drugih parametara. Danas se često može videti kako se zbog trenutnog poboljšanja fizičkog stanja čoveka, žrtvuju strateške rezerve. U našem okruženju, primera sličnog "lečenja" ima dovoljno.

Osnovni zadatak čoveka je proširenje znanja o svetu, težnja ka razumevanju procesa koji se odvijaju i njihovih uzajamnih povezanosti. Neophodno je uvek imati na umu da polje čoveka trenutno reaguje na svaku misao i emociju, i ako su oni negativni, njegovo polje odgovara, takođe, trenutnom oštro negativnom reakcijom. Čoveku, koji je neosetljiv na suptilne energije, na njihove deformacije, sporo reagovanje fizičkog nivoa na deformacije polja, nemogućnost da se shvati uzročno-posledični karakter događaja u svom životu - sve to stvara mnoštvo situacija nerazumevanja i neznanja.

Danas je opasnost i u tome što je kod svakog čoveka značajno povećana snaga duha, to jest moć uticaja na okruženje, kao i na druge ljude. Ako je pre dve hiljade godina prosečna vrednost snage uticaja bila 10 jedinica, u doba renesanse - 23 jedinice, a krajem XIX veka - 38 jedinica, sada je ona dostigla 88 jedinica i nastavlja da raste. Zbog toga, svako negativno delovanje izaziva ozbiljne posledice.

Među parametrima taktičkih struktura veoma veliki značaj ima nivo agresije, svesne i podsvesne. Svesnu agresiju osećamo momentalno i reagujemo na nju, a opasnost od podsvesne agresije se sastoji u tome što je nju nemoguće kontrolisati na svesnom nivou. Ali polje momentalno reaguje i odgovara agresijom, a pri povećanoj snazi uticaja stalno smo uključeni u nevidljive bitke, ne znajući za to i žanjući samo njihove posledice. Podsvesna agresija je parametar u sistemu parametara čovekovog polja, koja bi trebalo da ima negativnu vrednost, i što je veća po apsolutnoj vrednosti, to je bolje. Rečeno je osnova istinske čovekove dobrote i njegova sopstvena zaštita od tuđe agresije.

Veoma važna karakteristika biopolja je nivo povezanosti s kosmosom. Njegova veličina značajno zavisi od etike čoveka i etike njegovih predaka, a glavni poremećaj koji uništava te strukture predstavlja ubistvo ljubavi.

Osećanje ljubavi je razgranato i trebalo bi pre svega da bude upućeno prema Bogu i Vasioni, tako da dobijamo jedinstvo s Vasionom, a samim tim s roditeljima, s decom, s voljenom osobom. Nijedno živo, ili neživo biće na svetu ne sme biti lišeno naše ljubavi. Kad to shvatimo i svakodnevno, svakog sata počnemo da se trudimo, stremeći u tom pravcu, istinito i iskreno procenjujući sebe, svoje postupke, osećanja i misli, tada će naš život postati mnogo srećniji.

Mehanizam karme reguliše jedinstvo i uzajamne odnose čoveka s Vasionom. Što bolje budemo poznavali taj mehanizam to može biti kraći naš put u prevazilaženju sadašnjih problema. Sve u svemu, čovečanstvo odavno ima svu neophodnu informaciju o zakonima uzajamne povezanosti, sažeto i briljantno navedenu u religioznim zapovestima. Ali mi, poput nevernog Tome, stalno udaramo glavom o jedne te iste prepreke, uništavajući kako svet tako i sami sebe, i uporno ne želimo da izvučemo pravilne zaključke. Danas postoji mogućnost da na svojoj koži "osetimo" pravednost zakona iznesenih u zapovestima, da sjedinimo nauku i religiju, kako bismo, pomoću uobičajenog jezika brojeva, procenili stanje do kojeg smo doveli svet, i pokušali da pronađemo put koji vodi do Harmonije.

POGLAVLJE 3.

EKSTRASENZORNO TESTIRANJE

Istražujući čovekovo biopolje, došao sam do zaključka da strukture polja i fizičko telo postoje kao dve suprotnosti, koje međusobno utiču jedna na drugu. Brzina prelaska struktura polja i fizičkog tela jednog u drugo, može da bude različita.

Iskustvo lečenja različitih bolesti pokazuje da je lečenje mnogo puta efikasnije ako delovanje nije usmereno na bolestan organ, čak ni na ceo organizam, već na uzrok koji izaziva bolest. Koliko god lečili konkretnu bolest, ako nije uklonjen uzrok, on nastavlja da hrani bolest i, kao što je iskustvo pokazalo, bolest se čak može premeštati s jednog organa na drugi. Bolest nije lavina koja se može ukloniti čišćenjem zemljišta, bolest je voda koja teče iz slavine; dakle, prvenstveno treba zatvoriti slavinu otklanjanjem uzroka bolesti.

Analizirajući deformacije struktura polja, koje se pojavljuju u polju čoveka, otkrio sam da mnoge bolesti počinju na nivou polja, često mnogo godina pre nego što će se manifestovati na fizičkom nivou. Uzrok deformacije polja je u neslaganju karakteristika čovekovog polja sa informacionim poljem Zemlje i Vasiona. Misli, emocije i ponašanje koji su u sukobu sa harmonijom Vasiona dovode do deformacija struktura polja. U skladu s tim, uklanjanje uzroka, koji izazivaju te deformacije - put je ka ozdravljenju čoveka.

U početku mi se činilo da takvih struktura, koje odražavaju deformacije polja, treba da bude pet do sedam. Međutim, kako je istraživanje napredovalo, ispostavilo se da ih je ogroman broj. Svaki negativni postupak, misao ili emocija stvaraju u informaciono-energetskim slojevima čovekovog polja "priraslice", čije uklanjanje dovodi do harmonizacije struktura polja i harmonizacije fizičkog stanja čoveka. Nakon analize stotine slučajeva shvatio sam da bolesti, traume, životni problemi, raspad ličnosti, karaktera, psihe - sve su to različite manifestacije iskupljenja, u procesu uklanjanja uzroka, koji je stvorio deformaciju polja i njegovu harmonizaciju. Osećao sam da nije samo fizičko telo jedinstven sistem sa međusobnim uticajem organa jednog na drugi, već da su elementi tog sistema takođe i duhovne strukture, psiha, sudbina i karakter. Dejstvo na bilo kom od nabrojanih parametara automatski izaziva promenu kod drugih, npr. rast duhovnosti istovremeno poboljšava psihi, sudbinu, zdravlje, blagotvorno deluje na

sve aspekte ljudskog života. Bilo koji problemi u životu čoveka: sudbinski problemi, fizičke i psihičke bolesti, traume - rezultat su rada sistema samoregulacije polja, prinudna blokada koja je počela zbog raspada duhovnih struktura, glavnih strateških struktura koje su odgovorne za opstanak čoveka i njegovog potomstva.

U procesu rada bilo mi je krajnje neophodno da, pri uticaju na informaciono-energetski kompleks čoveka, procenjujem rezultate tog delovanja; u suprotnom, pomažući telu, mogu da se unište glavne karmičke strukture. Bioenergetsko delovanje daleko je jače od bilo kakvih lekova, ali i mnogo opasnije, zato se ne sme sprovoditi bez sistema kontrole. Tako su se, postepeno, počeli razvijati osnovni principi i elementi sistema ekstrasenzornog testiranja, koji je omogućavao procenjivanje parametara i kontrolisanje rezultata delovanja na strukture polja.

Analizirajući uzajamnu povezanost osnovnih parametara sistema samoregulacije, počeo sam dublje da shvatam zakone razvoja organizma, zahvaljujući čemu sam pronašao karmičke strukture zaštite čoveka od nesreća, trauma, strukture uspeha, sreće, koje organizam stalno obnavlja i ponovo stvara. Njihovo uništenje se dešava kada se čovek odriče Boga, roditelja, dece, voljene osobe. U polju postoje strukture koje su odgovorne za sposobnost čoveka da voli, i njihova deformacija dovodi do najtežih bolesti, uključujući i onkološke.

Pošto fizičko telo, u sprezi sa karmičkim strukturama, predstavlja proces (jer je bilo koji objekat istovremeno i proces) koji se može testirati, isto tako se može predvideti i njegovo buduće stanje, čime se sprovodi rana dijagnostika, a takođe i procena bilo kakvog uticaja na čoveka. Metod omogućava testiranje grupe ljudi, socijalnih programa, čak i čitavih zemalja, a mogu se praviti i dugoročne prognoze, čak izračunati ponašanje i sudbina živih i neživih objekata. U današnjem svetu, kad posledice bilo koje katastrofe postaju sve teže, razvoj metoda ranog otkrivanja kritičnih situacija za pojedinačnog čoveka, kolektiv, organizaciju ili industrijski objekat ne samo da je opravdano, već i neophodno za opstanak.

Metod ekstrasenzornog testiranja dozvoljava nam da analiziramo ne samo fizičke parametre objekta, već i njegovu strukturu polja. Pošto se početak budućih događaja materijalnog sveta odvija u strukturama polja, tada su životne situacije na fizičkom nivou realizacija programa koji postoji na nivou polja. Događaji koji se odvijaju u Vasioni nisu haotične uzajamne veze različitih objekata, već realizacija određenih programa koji su kodirani u informaciono-energetskom polju Vasioni, to

jest niz događaja koji se, pri prelasku informacionih struktura u energetske, sprovode na fizičkom nivou. Mehanizam karme predstavlja odraz principa jedinstva čoveka i Vasiona.

Na primerima lečenja različitih bolesti, na analizama složenih životnih situacija mojih pacijenata, takođe i testiranjem različitih programa i objekata, potruđiću se ne samo da otkrijem mogućnosti metoda ekstrasenzornog testiranja, već ću pokušati da prenesem informacije koje su se prikupile u procesu rada o našim glavnim greškama, o uzrocima koji su doveli do toga da čovek prestaje da živi u harmoniji s Vasionom a kao rezultat dobije bolesti, tuge, patnje, nesreće.

Prvi uzrok

Mnogi procesi koji se danas dešavaju u čovekovom životu, usmereni su na uklanjanje blokada između njegove svesti i podsvesti, a sve što prodre u podsvest, vodič je za akciju. Ako su se pre 100-150 godina napadom na podsvest uglavnom bavile umetnost, filozofija i neke ezoterične škole, sad se u taj proces uključila i medicina.

Logika ljudske svesti je usmerena na opstanak fizičkog tela, a logika podsvesti na održanje i razvoj duhovnih struktura. Zato pokušaji njihovog mehaničkog spajanja u mnogim slučajevima mogu dovesti do propasti jedne od njih.

U naše vreme čovekova podsvest apsorbuje energetske "prljavštine" neverovatnom brzinom, i to ne samo zato što mnogi teže u nju da proniknu, već i zbog toga što je zbunjeni čovek postao previše lakoveran. Dovoljno je da se pokaže makar i jedan odsto nepoverenja u primljenu informaciju i podsvest će od nje biti zaštićena.

Negativna osećanja i emocije koje prodru u podsvest čovek više ne može da kontroliše, a pošto je fizičko zdravlje usko povezano sa podsvješću, pojavljuju se veoma teške posledice.

Jednom prilikom mi je na konsultaciju došao muškarac koji se žalio na stalne glavobolje. Otkrio sam uzrok njegove bolesti. Deset godina pre našeg susreta on se s razlogom veoma naljutio na svoju ženu. Predočio sam mu moje otkriće, a on me je slušao s nevericom, da bi me potom upitao:

- Sve je to tačno, ali, recite mi, kako ste pogodili?

- Nemam pravo da pogađam. Ja istražujem uzroke bolesti i vidim ih. Uvreda je jedno od najčešćih kršenja zakona Vasiona, koja može izazvati razne probleme u životu, kako kod onog ko se naljutio, tako i kod onog ko je uvredu izazvao.

Razgovarao sam s majkom desetogodišnje devojčice. Majka se žalila da devojčice iz razreda neće da se druže sa njenom ćerkom..

- Recite mi imena devojčica - vršio sam testiranje i video da se sve navedene devojčice prema ćerki ove žene odnose veoma negativno.

- Veoma ste uvredili jednu ženu 1974. godine - objašnjavao sam majci. - Šta se dogodilo? U vašem polju je uvreda oblikovala deformaciju strukture polja, koja je prešla u polje ćerke, i uperena je protiv žena uopšte. Devojčice to osećaju i zato ne žele da se druže s njom.

Posle korekcije strukture polja majke video sam kako se menja odnos devojčica prema njenoj ćerki. Sutra će joj devojčice iz odeljenja postati drugarice. Korekciju strukture mora da sprovodi sama majka, i, bez obzira na to što nije ekstrasens, nego poseduje energiju prosečne osobe, precizno fokusiranje na one tačke polja na koje je potrebno da utiče i moja pomoć - u pravcu dostizanja duhovnog nivoa kontakta s Vasionom - dovodi do željenog rezultata.

Jednom sam lečio baku nekog mladića. Osnovno kršenje njenog polja, o kome smo već govorili, bilo je - teška majčina uvreda. Majka ju je, u rđavoj životnoj situaciji, uvredila nekim postupkom. Verovatno ona nije mogla da postupi drugačije, ali ćerka je tokom mnogih godina bila ljuta na majku. Sudbina i zdravstveno stanje sina i unuka žene bili su loši. Pošto na nivou polja između dece i roditelja postoji najbliže jedinstvo, ljutnja deteta na roditelje, ili roditelja na dete, stvara rascep i deformacije najsubtilnijih struktura polja, koje su odgovorne za normalne, dobronamerne odnose među ljudima. Baka se ljutila na svoju majku, a deformacije njenih struktura polja je predala sinu. Sin se šest ili sedam puta ženio, ostajući uvek u odličnim odnosima sa svojim suprugama, ali, ipak, njegov porodični život nije mogao da se normalizuje. Unuk ima iste probleme, to jest konstantne nevolje u ličnom životu. Ta divna, dobra osoba, zabavlja se sa sjajnim devojčkama, ali stabilnu porodicu ne može da ostvari...

Istraživanje karmičkih struktura očigledno na energetskom nivou pokazuje biblijsku zapovest: "Poštuj oca svoga i majku svoju, da dugo poživiš na zemlji..."

Odnos prema majci i ocu treba uvek da bude s poštovanjem. Brojni zakoni i pravila, koji su u svim vekovima postojali u društvu, štitili su od uništenja najsuptilnije strukture polja ljudi. Danas smo sve to izgubili.

Nedavno se dogodio zanimljiv slučaj. Telefonom me je pozvala žena čiji se muž razboleo: dobio je jak išijas, a morao je hitno da ide na duži službeni put. Distanciono sam pregledao njegovo stanje - bilo je prilično loše.

Nedavno je imao predinfarktno stanje, a sada ima snažan bol u krstima. Hteo je da ide kod lekara da bi ublažio bol, ali je dobro što nije uspeo jer bi onda mogao da ima problema sa srcem. Povrh svega, kod njega su se pojavili karmički poremećaji - uglavnom je to bio snažan osećaj uvređenosti koje mu je u nasleđe ostalo od majke i oca.

On se vređao podsvesno, često i ne znajući o tome. U poslednjih nekoliko godina konfliktne situacije u koje je upadao dovodili su do toga da je nehotice napadao ljude na nivou polja - vređao se, i, u skladu s tim, dobijao povratne udarce. To je počelo negativno da utiče na njegovo fizičko stanje - prvenstveno na srce. Inače je to dobar, predusretljiv čovek, a njegovi duhovni i duševni parametri su dovoljno visoki, tako da mu je to poslužilo kao dobra zaštita; iz istog razloga mu je glavna kazna otišla na telo - počeo je da oboljeva. Zahvaljujući fizičkim mukama, spasavao je svoju dušu. To što su ga jako bolela krsta spasilo ga je od srčanog udara, jer jaka deformacija polja mogla je da mu izazove ozbiljnu fizičku bolest, funkcionalnu ili organsku. Da su ga izmasirali, da su mu dali analgetik, mogli su da se pojave problemi sa srcem. To je bila informacija koju sam dobio, distanciono istražujući strukture njegovog polja.

Trebalo je očistiti karmu, otkloniti glavne uzroke bolesti. Telefonirao sam mu svakih sat vremena i objašnjavao mu prestupe koji su počinili njegovi roditelji. Nivo suptilne energije, koji je kod njega bio katastrofalno nizak, počeo je postepeno da raste. Za mene je bilo najvažnije da normalizujem njene osnovne parametre i očistim polje od karmičkih poremećaja. Znači da ne otklanjam fizičke bolove, već da otklonim njihove uzroke, jer bi ga jednostavna eliminacija fizičkog bola mogla skupo koštati. Usklađivanje karmičkih struktura je metod koji ne daje trenutni efekat; moglo se dogoditi da ga ne izlečim pre puta, ali sam zato prekrrio uzroke bolesti. Poslednji razgovor smo imali oko ponoći.

Ujutro sam pogledao - ponovo je došlo do pada opšteg nivoa energije i deformacije polja. Razlog tome je bio što se on naljutio na mene. U večernjim satima je hteo da ustane, ali je pao u nesvest od

bolova. Čovek nije bio pripremljen za moj metod lečenja i smatrao je da, ukoliko na njega deluje ekstrasens, bol mora momentalno da nestane. Objasnio sam mu da ljutnja nije dobra. On je toliko godina kršio najviše zakone da ga je nemoguće izlečiti za nekoliko sati. Nastavio sam da delujem i pre večeri su bolovi prošli. Sutradan je otišao na službeni put.

Međutim, posle nekoliko dana me je njegova supruga telefonom pozvala i zamolila me da im pregledam ćerku. Devojčica je u školi pala u nesvest, a lekari nisu mogli da utvrde šta je s njom. Krivac je bio...otac. Stanje devojčice se naglo pogoršalo, jer se njen otac opet naljutio na mene. S obzirom na to da je moja karma prilično čista, ljutnja se vratila nazad, a udarac je pogodio dete.

Ranije, kada su postojali sveci koji su poštovali najviše zakone, svaki čovek koji bi se naljutio na njih odmah bi bio kažnjen. To je delovalo kao preventiva i ljudi su shvatali da se ne smeju vređati - oni su to videli i realno osećali. Danas svi imamo negativnu karmu i zato uvreda "pada" u polje; isto tako se ne dešava brza kazna, već umiremo postepeno. Nerazumevanje i neosetljivost nam ne dozvoljavaju da vidimo stvarne procese.

Sledeća pacijentkinja mi je ispričala da se razvela od supruga i da smatra kako je za razvod kriva muževljeva majka. Svekrva je sve činila da ih razdvoji, mada se na prvi pogled nije loše odnosila prema snaji. Počeo sam da istražujem šta je razlog takvog ponašanja majke i video da je pre rođenja sina ona mrzela svog muža, ljutila se na njega, a ova osećanja su se dovoljno dugo zadržala u njoj. Ona je usvojila program za rastanak od muža. Negativna osećanja su formirala informacioni blok, koji je ostao u njenoj podsvesti, pa iako je svekrva već odavno zaboravila taj period i normalno živela s mužem, taj program je ostao u njenom polju, ali nije uništavao njen odnos, već odnos njenog sina. Program uništenja odnosa među ljudima delovao je na njenu voljenu osobu - sina i uništavao je njegovu sudbinu, kao i odnose sa ženom. Spolja, svekrva može to sebi da objasni činjenicom da joj se ne sviđa snaja, dok zapravo deluje mehanizam očuvanja zla: zlo koje čovek jednom učini nikuda ne nestaje - ono je u podsvesti i pre ili kasnije isplivava na površinu, pri tome češće na one koji su nam najbliži i koje najviše volimo.

Na konsultaciju mi je došla mlada majka i zamolila me da joj izlečim dete od dijateze. Otkrio sam uzrok bolesti i objašnjavao joj šta i kad se desilo, kako je izgledala osoba na koju se naljutila, ali ona nije mogla da se seti. Počeo sam da lečim dete, jer sam opazio deformaciju polja.

Posle nekog vremena žena mi je saopštila da se detetu pogoršalo stanje, dijateza se pojačala. Analizirao sam razloge. Ispostavilo se da sam u početku video samo gornji sloj, a uzrok nije bio samo jedan. Toj ženi je umrlo prvo dete. Uzrok smrti prvog deteta, i jake dijateze kod drugog deteta, bila je ljutnja na muža. Posle korekcije, detetu je bilo malo bolje, ali se deformacije polja nisu sasvim otklonile.

- Vi se i dalje ljutite na muža- kažem ženi.

- Ali on je kriv, on me je vređao!

Objašnjavao sam joj da on nije mogao biti kriv. Odnosi među ljudima su definisani njihovim kodiranim poljima. Polje svake osobe sadrži skup programa, koji određuju njen odnos sa svetom i ljudima. Osećanja ljubavi, mržnje, uvređenosti, koje prema čoveku osećaju oni koji ga okružuju, strogo odgovaraju onome što je ugrađeno u njegovoj karmi. Zato postoje ljudi koje stalno vređaju, postoje ljudi koji dobijaju traume, postoje ljudi koji zavide, itd. U čovekovom polju se nalaze programi odnosa prema njemu, i programi njegovih odnosa prema drugima. Kad nam je načinjeno zlo, ne treba odgovoriti istom merom. Možemo uzvratiti samo na fizičkom nivou, a na nivou polja, na duhovnom nivou, treba stalno da čuvamo osećaj poniznosti, krotkosti, ljubavi prema drugima, moramo imati na umu da je svaki problem rezultat našeg nesavršenstva, da on otklanja negativnu karmu, spasava nas od bolesti, poboljšava nam sudbinu i zdravlje naše dece.

Razdražljivost prema ljudima, bes - to je pokušaj energetskog napada ne samo na konkretnu osobu, već i na celu Vasionu, što izaziva deformaciju struktura polja. "Blagosiljajte one koji vas proklinju, činite dobro onima koji vas mrze, i molite se za one koji vas vređaju i progone..." To je najjača zaštita od nesreća, bolesti, kao i od onoga što nazivamo "urokom".

Moja asistentkinja je htela da pomogne svom bratu. Objasnio sam joj kakve prestupe je počinila bratovljeva majka i asistentkinja je otišla u crkvu. Tamo joj je, iznenada, postalo loše. Posmatrao sam njeno polje - ono je potpuno "propalo". Jedan od razloga je bio taj što se ona ljutila na majku svog brata, i ne osvestivši taj osećaj, i ne oslobodivši ga se, prišla je ikoni da moli oproštaj za prestupe rođake. Čak i podsvesni osećaj ljutnje, ili želja da nekom nanesimo zlo u polju hrama i ikona, čiji je cilj jedinstvo ljudi i ljubav, veoma pojačavaju i deformišu strukturu čovekovog polja.

Tokom konsultacija, jedna žena me je zamolila da distanciono testiram prostoriju u kojoj se nalazi njeno radno mesto, jer u poslednje vreme zbog nečega nije htela da ide tamo. Pogledao sam energetska strukturu prostorije i video tri moćne negativne zone, čiji su "autori" bili različiti ljudi. Najopasnija i najneprijatnija je bila zona prečnika oko jednog metra, koju je formirao muškarac čiji sam joj izgled i uzrast opisao. Žena je bila u nedoumici - opisani kolega je bio blag i ljubazan čovek, dobro se odnosio prema njoj, i da je on formirao program uništenja i mržnje, koji se pojavio u energiji prostorije, izgledalo joj je prosto nemoguće.

Dalje ispitivanje je pokazalo da je žena istovremeno bila i nije bila u pravu, jer je kod njenog kolege program uništenja žena i mržnje prema njima radio na podsvesnom nivou. Ovo se dešava u slučaju kada su autori programa precizni, ili je autor sam čovek u prethodnim inkarnacijama. U datom slučaju, program je formirala prabaka njenog kolege, koja nije želela trudnoću pa je poželela smrt devojčici koju je rodila.

Ovaj program je bio toliko jak da je nastavio da postoji tokom nekoliko generacija. Ništa ne sluteći, naslednik tog programa je podsvesno uništavao žene. To se odrazilo na njegov lični život. Prva žena je govorila da je povremeno imala prema njemu čudna osećanja, i ne shvatajući zašto. Čak ga je i napala nožem. Rastali su se. S drugom ženom su odnosi bili mnogo bolji, ali je posle pet godina zajedničkog života ona poginula nesrećnim slučajem.

Kad sam proučio strukture polja ove dve žene, shvatio sam da su oba slučaja imala isti razlog: samostalni program uništenja žena, koji je postojao u polju tog čoveka. Pritom, program je radio intenzivnije što je čovek bio više vezan za ženu. Dece nije imao. Dečaci nisu mogli da se rode, jer bi od oca nasledili program uništenja i nehotice ubili mnogo žena, a devojčice bi bile životno neodržive.

Pacijentkinja je želela da pomogne svom kolegi znajući da mogu da izvršim korekciju polja na crtežu, (tj. pomoću crteža, delujući na čovekovu podsvest), i zamolila me je da to učinim. Distanciono sam izvukao program iz polja tog čoveka. Ovo je magijska tehnika, kojom se obično ne služim. Ne znam zašto sam promenio svoj princip i pristao da je primenim, pošto jedino duhovna promena i spoznaja leče čoveka, a ovde je postojao element magije. Možda sam hteo što brže da pomognem ženi, ali, naravno, i da uradim efektan gest. Bilo je prijatno

osećati se arbitrom nečije sudbine. Naš susret se završio, i ja sam bio veoma zadovoljan.

Ali, četiri sata kasnije, pojavio mi se osećaj velike opasnosti. Počeo sam da istražujem uzroke i shvatio sam šta se desilo. Stvar je u tome što se program uništenja neutrališe samo kroz pokajanje, a ukoliko se prosto izvuče iz čovekovog polja, on nastavlja da postoji i aktivno radi na drugom mestu. Trebalo je pronaći gde je nestao program. Ispostavilo se da je ušao u moje polje. Tad sam shvatio zašto čarobnjaci bolest izvlače u vodu, zemlju, u biljke, u razne predmete - u suprotnom program će delovati protiv onoga ko ga je izvukao. Počeo sam da tražim program u strukturama svog polja, ali ga nisam našao, već sam ga pronašao u polju svog sina. On je trebalo da nasledi karmu čoveka koga sam spasao, trebalo je da uništava žene koje je voleo. Nisam mogao da ostavim program u polju sina, a istovremeno mi je bilo žao i onog čoveka. Uspeo sam da neutrališem šezdeset odsto programa, ostatak sam morao da mu vratim, jer je on lično održavao taj program svojim postupcima prema ženama. Princip odvođenja bolesti u vodu, ili u različite predmete takođe nije ispravan, ali o tome ćemo kasnije.

Velik broj bolesti je povezan s tim što ljudi ne znaju koliko je opasno dozvoliti negativne misli i emocije u trenucima snažnog duševnog ushićenja, radosti, zaljubljenosti, kada je energetski nivo čoveka naglo povećan.

Jednom mi se obratila za pomoć žena čije dete je imalo enurezu. Tražio sam uzrok bolesti deteta i saopštio ga majci:

- Uvredili ste se i poželeli zlo čoveku te i te godine.

Ona nije mogla da se seti. Precizirao sam joj:

- Bilo je to 11- 12. februara.

- To je bio dan mog venčanja!

- Šta se dogodilo na venčanju?

Ona nije mogla da se seti bilo kakvih snažnih negativnih emocija ili postupaka povezanih s venčanjem. Ali po energiji sam video silnu ljutnju prema jednoj ženi, rođaci njenog muža.

- Možda ste se posvađali sa svekrvom?

Žena se sa naporom setila da joj je svekrva zaista rekla nešto loše, ali nije bilo osećaja velike uvređenosti, koji bi joj se sačuvao u pamćenju.

Shvatio sam šta se dogodilo.

- Vi ste na dan svog venčanja bili u ushićenom stanju duha, nivo suptilne energije vam je bio visok, zbog toga vam je čak i beznačajna

ljutnja na svekrvu nanela veliku štetu. Vrativši se unazad, ta uvreda se sada ispoljila enurezom kod vašeg deteta.

Enureza nije bolest - to je prvi signal o snažnim problemima u duhovnoj strukturi deteta, to je tempirana bomba koja ne mora obavezno da se ispolji kao bolest, već dete može da ima nesrećnu sudbinu, mogu da joj budu iskrivljene emocionalne ili mentalne strukture.

Bilo koji osećaj uvređenosti, koji se produbio, ili s kojim čovek dugo vreme ne može da se izbori - predstavlja veliku opasnost. Ljudi su oduvek intuitivno pokušavali da odbace, da ublaže osećaj uvrede, nisu joj dozvoljavali da se akumulira. U tu svrhu su korišćene takve metode kao što su plač, razbijanje posuđa, psovke... Kad se uvreda dugo proživljava, ona postaje mnogo puta opasnija, i udara ne samo po onome ko je uvredu naneo i ko je uvređen, već i po deci. Zdravi ljudi, po pravilu, ne dozvoljavaju sebi da dugo budu uvređeni. U judaizmu i hrišćanstvu postoji praznik (u pravoslavlju je to Nedelja Oprosta) - tog dana čovek traži oprostaj za sve uvrede koje je naneo, voljno ili nevoljno. Ako to radi iskreno, tada se pokreće mehanizam pokajanja i dolazi do čišćenja podsvesti.

Plašim se da smisao pokajanja danas shvatamo veoma maglovito. Izučavajući svetske religije, analizirao sam koncept pokajanja. To, pre svega, nije uzaludna griža savesti, samobičevanje, ili žal zbog prošlosti. Sličnim emocijama čovek može samo sebi naneti štetu. Pokajati se znači usmeriti sve sile na promenu sebe, i nikada više ne ponoviti svoje greške. Pokajanje je proces čiji je smisao u tome da eksplozija energije, koja se javlja pri spoznaji, radi na stvaranju. Pri pokajanju dolazi do prekida u lancu uzroka i posledice, gde jedan postupak povlači za sobom sledeći. Mehanizam prenosa informacija polja, odnosno akumulacija, aktiviranje negativnih programa i njihovo ispoljavanje kroz emocije i postupke čoveka, pri pokajanju može biti zaustavljen.

U judaizmu se smatra da onaj koji se pokajao, a u hrišćanstvu - razbojnik na krstu, može postati više od sveca, jer mu je za pokajanje potrebno deset puta više napora nego čoveku sa čistom karmom za to da bi čitav život proživeo u svetosti. Osobi sa čistom porodičnom i ličnom karmom često treba mnogo manje napora da dostigne velike rezultate, nego čoveku koji ima tešku karmu samo da bi bio čestit. Zato je, u svim svetskim religijama, jasno formulisana teza o tome da je lična težnja čoveka prema božanskom značajnija od njegovih sposobnosti koje su mu po prirodi date.

Mehanizam pokajanja neraskidivo je povezan sa ispravnom slikom sveta: da bi se razumelo kršenje zakona mora se poznavati taj zakon.

U početku sam pretpostavljao da pokajanje uništava samo programe koji su formirani negativnim emocijama - poput mržnje, uvrede, zlih želja, ali sada vidim da su njegove mogućnosti mnogo veće, i, što je najvažnije, to je moćna promena i harmonizacija struktura polja.

Na suptilnom, duhovnom nivou, svaki čovek je u kontaktu s božanskim, kao što i svaka ćelija organizma kontaktira s celim organizmom. Ovaj kontakt je nemoguće prekinuti, bez obzira koliko je teška karma i kakvo je ponašanje osobe.

Strukture polja svakog čoveka sadrže informaciju o kršenju najviših zakona koje su počinili preci, kao i on sam, u prošlim inkarnacijama, i što su ozbiljniji prestupi, oni su prisutniji na suptilnijim nivoima. Postojanje dve međusobno isključujuće teze o prvobitnom grehu i prvobitnoj čistoti čoveka postaju jasne, ako se imaju u vidu različiti nivoi struktura polja. Težnja ka Nespoznatom, božanskom, kroz ljubav i pokajanje, pristup je suptilnijem nivou, to je duhovno uzdizanje čoveka i pročišćenje karme. Čovek je spolja nesavršen, ali po svojoj suštini on je kao Bog, jer je stvoren: "po liku i podobiju" Boga; približavajući se Njemu, mi pročišćujemo sebe.

Jedinstvo svega što nas okružuje ponekad se potvrđuje na neočekivani način.

Jednom me je pozvala poznanica i požalila se da joj umire pas - slučajno je pojeo neki otrov i neizvesno je da li će biti spasen. Pregledao sam distanciono energiju psa i video crne mrlje u predelu želuca i glave - otrov je već delovao na mozak, pas je bio nepokretan.

- Može li se energetski delovati na otrov?

- Može.

Počeo sam distanciono da neutrališem otrov u organizmu psa, i testirao kakav lek mu se može dati.

- Rastvorite u vodi aspirin i dajte mu da pije - savetovao sam poznanicu preko telefona.

Crna mrlja se nakon pola sata počela menjati: postala je siva i manja. Pas je pomalo počeo da dolazi sebi. Ali meni je bilo važno da saznam zašto je pas pojeo otrov. Nastavio sam istraživanje i ispostavilo se da je uzrok nesreće sa psom bio u ponašanju vlasnice, koja je pre izvesnog vremena prekršila najviše zakone Vasione.

Razgovarao sam s mladom ženom. Doživela je saobraćajnu nesreću, imala je potres mozga, a sad joj se oduzima prst na ruci. Tražio sam uzrok nesreće, analizirao posledice, objašnjavajući joj zavisnost nesreće od njenih postupaka.

- A šta je s mojim zdravljem? - pitala me je.

Kad mi na konsultaciju dolazi nepripremljena osoba, ona očekuje da ću ja mahati rukama, pa obično loše prihvata objašnjenja, ne shvatajući odmah koliko je taj uticaj snažniji. Ponekad se pojavljuju i uvrede, i to, nažalost, ne prolazi bez posledica po pacijente.

Kod nje je posle nekoliko dana nastupilo ozbiljno poboljšanje, ali kada je ponovo došla, video sam deformaciju polja zbog prvobitnog nepoverenja i automatskog napada na mene. Objasnio sam joj šta se dešava:

- To ne može biti istina!

- Gledajte, crtam situaciju: deset minuta nakon što ste otišli od mene osećali ste nezadovoljstvo, a s obzirom na to da vaša karma nije naročito čista, priključila su se kršenja vaših roditelja i otpočeo je pravi napad na mene. Da li ste imali problema u poslednje vreme?

- Da, mog psa umalo je pregazio automobil.

Crtao sam strukture polja psa i žene. Identične su. Kućni ljubimci veoma zavise od etike vlasnika, i njihove bolesti i traume najčešće proizilaze iz čovekove krivice. Pre dolaska kod mene polje psa je bilo čisto, a kada je otišla, pojavila su se izobličenja u predelu glave, prednjih i zadnjih šapa.

- Evo povrede šape psa - pokazujem ženi na crtežu. - Ko je kriv za deformacije polja? Vlasnica psa. Šta je uradila? Poželela mi je zlo. Odlazeći - detaljno objašnjavam ženi - vi ste petnaest minuta bili ljuti, ali, s obzirom na to da ja nisam kriv, vaša ljutnja je "poletela" na psa. Dobro je da nije na muža ili sina.

Vršim korekciju polja žene - popravljaju se stanje psa, ostaju deformacije samo u oblasti jedne zadnje šape, jer se žena još nije saglasila sa dobijenom informacijom. Posle nekog vremena polje psa se potpuno izravnilo.

Naši najdraži, pa čak i kućni ljubimci, zavise od nas, i ako mi kršimo zakone etike, oni mogu biti kažnjeni zajedno s nama.

U poslednje vreme često me telefonom zovu poznanici postavljajući različita medicinska pitanja. Jedan od njih, već dvadeset

dana boluje od bronhitisa. Lekari su isprobali različite lekove, ali se bolest samo pogoršavala.

- Pre mesec dana si se naljutio na ženu.

- Bila je zaista kriva, umalo da je udarim.

- Zapamti: na bliske ljude ne smemo dugo da se ljutimo, a tim pre ni da puštamo uvredu unutra. To je potpuno isto kao i ljutiti se na Vasionu.

Dva dana kasnije poznanik me je pozvao i saopštio mi da mu je bronhitis potpuno prošao. Konsultacija koja mu je otkrila uzrok, spasla ga je od dugotrajnih napora medicine; naime, što bi ga bolje lečili, to bi bilo gore po njega, jer bi uzrok bolesti nastavio da postoji.

U takvim situacijama dozvoljeno je lečenje gimnastikom Či gong i zdravom ishranom, s obzirom na to da oni mogu uticati na psihi i podsvest čoveka, i uništiti programe raspada, koje je stvorila uvreda. Ali ta sredstva ne upravljaju svešću i zato pružaju samo delimično izlečenje, ne spasavajući čoveka od ponavljanja slične situacije.

Zamislimo da se opisana priča odvijala nešto drugačije: čoveka su za mesec-dva dana izlečili uz pomoć savremene medicine, ali je uzrok bronhitisa - uvreda - ostao paket programa u njegovoj podsvesti. Ako u to vreme, ili posle nekoliko meseci, njegova žena rodi dete, tada će u polje deteta ući program ljutnje i uništenja ljudi dobijen od oca. Dete će, rastući, nositi u sebi tempiranu bombu, pa čak i beznačajna ljutnja na nekog od bliže rodbine može da pokrene taj mehanizam. Ako bi se program blokirao u sličnim situacijama, moglo bi doći do razvoja tuberkuloze, infarkta, edema pluća, želuca ili jednjaka.

Danas se pogrešno ponašanje ljudi ne blokira odgovarajućim smernicama pogleda na svet, visokim nivoom etike i kulture, ili poštovanjem biblijskih zapovesti - jer u polju svakog od nas postoje takve "bombe" i one se aktiviraju sve češće. Ovo objašnjava eksploziju kardiovaskularnih i onkoloških bolesti poslednjih decenija. Pošto ovaj mehanizam medicini nije poznat, lekari pokušavaju da pronađu objašnjenje u pogoršanju eko-sistema, nekvalitetnoj ishrani, čestim stresovima.

Jedna slična činjenica pokazuje: ako sav arsenal savremene medicine i dalje bude usmeren samo na otklanjanje posledica, biće nemoguće sprečiti te "černobilje", koji napadaju naše zdravlje.

Logika naše svesti, logika života i razvoja Vasiona, nažalost, često se ne poklapaju. Svest i niži slojevi podsvesti su u suprotnosti sa

harmonijom sveta, i praktično svaka priča ispričana u ovoj knjizi to potvrđuje.

Jedan mladić je došao kod mene po drugi put. Prilikom prvog susreta sam mu objasnio da je njegova unutrašnja agresija prema ženama uzrok neplodnosti njegove supruge. Korekcijom sam uspeo da smanjim ovu agresiju, a sada vidim da su se negativni programi ponovo snažno intenzivirali.

- Kod vas se ponovo uključio program uništenja žene. Šta bi mogao da bude uzrok tome? - pitam ga.

- Nedavno sam se sreo s prvom suprugom i opet smo se posvađali.

- Neophodno je da otklonite sve zamerke i ljutnju na prvu ženu, da joj oprostite i da ne osećate nikakve negativne emocije prema njoj.

- Sve sam joj oprostio, ali nekoliko njenih postupaka me ni do danas ne ostavljaju ravnodušnim.

- Uvreda, isto kao mržnja i zavist, jeste jedan od oblika uništenja čoveka, energetski napad na njega. Ako vi to ne shvatite, i ne budete u stanju da izbalansirate svoja osećanja prema prvoj ženi, onda vam ja ne mogu pomoći. Program uništenja žene ne reaguje na ime - Maša ili Ljuba - već na ženu koju vi doživljavate kao svoju. Vaša prva žena energetski vam odavno nije supruga, tako da aktiviranje zamerki i ljutnji prema njoj uništava vašu drugu ženu. Da ne bismo jedni druge ubijali, potrebno je oprostiti neprijatelju.

Ako ne uspete ovo da prevaziđete, onda će se sav prtljag uvreda, nagomilan u vašoj podsvesti prema prvoj ženi, automatski uključiti pri najmanjoj razmirici sa drugom ženom. Programi uništenja, ako ne možete potpuno da ih blokirate, mogu da se pojave u polju vaše buduće dece i da izazovu njihove bolesti, ili produže neplodnost žene. Osećajući ljutnju prema prvoj ženi, već sad ubijate svoju buduću decu. Poniznost, pojam koji je dalo hrišćanstvo - nije ropstvo, kako su dugo pokušavali da ga tumače, već mehanizam duhovnog razvoja. Unutrašnjom smirenošću se postiže harmonija s Vasionom na suptilnom nivou.

Nedavno mi je na konsultaciju došao muškarac čiji su se porodični odnosi nalazili na granici pucanja, a on nije mogao da pronađe motiv za to, s obzirom na činjenicu da su se žena i on dobro slagali. Uzrok je bio u muževljevoj majci. Ona nije volela njegovu prvu ženu i činila je sve da ih razdvoji. Oni su se rastali. Druga snaja se majci veoma svidela, ali program rušenja božanskih osećanja sina uključio se u podsvesti automatski, čak i protiv voljene snaje. I ne sluteći da to radi, majka je neprestano programirala sina i snaju da uništavaju najbolja osećanja koja imaju jedno prema drugom, sve do razvoda.

Čovekova svest nalik je malom točku koji može da se, uz ne preterano velik napor, okreće napred i nazad. Podsvest - to je ogroman i težak točak. Njega je teško zakotrljati, i još teže ga je zaustaviti. Naši preci su okretali točak podsvesti težnjom ka Bogu, ljubavi i dobroti. Poslednja tri veka živimo po inerciji tog kretanja, ulažući male napore da ga održimo. Tako nam sada može pomoći samo kontinuirana, svesna težnja ka harmoniji sveta i Bogu. Sada će lične težnje svake osobe odrediti stepen njegove zaštite od nesreće.

Nedavno me je telefonom pozvala poznanica:

- Posvađala sam se s prijateljicom i ljutnja me naprosto guši. Više puta sam se molila za oprost što sam je uvredila, ali ništa ne pomaže.

- Ne pomaže zato što treba da se molite za oprostaj ne samo za sebe, već i za prijateljicu, pošto se ona, takođe, naljutila na vas. Molite se da i njoj bude oprošteno.

Žena se zbunila:

- Ali u svađi je ona bila više kriva, ja nju nisam vređala.

Načinio sam pauzu kako bi moja misao bila bolje prihvaćena, i objašnjavao joj:

- Mi uvek podsvesno prvi uvredimo onoga ko nam svojim ponašanjem nanese uvredu. U prošlom životu ste vređali žene, zbog čega ste formirali mehanizam uvrede koji kod vas radi na podsvesnom nivou. Osim toga, vaš otac je vređao vašu majku u prvim mesecima trudnoće, zato se uvrede u vašoj podsvesti mogu uključivati čak i zbog beznačajnog povoda, kog svest ne uspeva da fiksira.

Dakle, ako su vas uvredili, vi pre svega treba da tražite oprostaj, jer ste se vi uvredili - to blokira karmičke programe roditelja i prošlih života, koji su stvorili tu situaciju. Zatim, treba da molite za oprostaj zato što niste bili u stanju da oprostite drugom čoveku, pa ste se naljutili na njega. I tek posle toga - da molite oprostaj za onoga ko je uvredu naneo, jer se on uvredio, i uvredio je vas. Kod svake uvrede potrebno je da pokušamo da u sebi opravdamo čoveka, a zatim da mu - oprostimo. Samo takvo ponašanje može blokirati karmičke programe uništenja i propadanja; ovo će vam pomoći da sačuvate svoje zdravlje i zdravlje svoje dece.

Sve gorenavedeno odnosi se na unutrašnje stanje čoveka; spoljašnje manifestacije mogu biti različite, ali je najvažnije da ovaj mehanizam radi u duši.

Drugi uzrok

Pitao sam jednu pacijentkinju:

- Šta mislite, kakav je najveći zločin koji čovek može da počini?

Ona je odgovorila:

- Ubistvo drugog čoveka.

- Postoji i veći zločin - to je ubistvo ljubavi, jer pre nego što se ubije čovek, potrebno je prethodno ubiti u sebi ljubav prema njemu. Ubistvo osećanja ljubavi je zemljište na kojem rastu mnogi zločini i nesreće.

Na konsultaciju mi je došao bračni par sa sela. Njihov petnaestogodišnji sin je gledao na televiziji nastup poznatog komičara, smejavao se, zatim je izišao na trem i... obesio se. Roditelji nisu mogli da shvate kako je to moglo da se dogodi. Tražio sam uzrok i analizirao šta se desilo sa dečakom. Ispostavilo se sledeće: majka je imala poznanika koji ju je veoma voleo, a ona je bila ravnodušna prema njemu, i svesno je uništavala njegovu ljubav. Čovek nije mogao da izdrži, bacio se pod voz i poginuo. Šta se desilo? Majka je ubila ljubav i život u čoveku koji je nju voleo. Prema zakonu karme, ovaj moćan program uništenja života joj se vratio. Dugi niz godina se taj paket nalazio u njenom polju, a realizovao se u polju sina, uključivši se u određenom trenutku u petnaestogodišnjem tinejdžeru.

U strukturi čovekovog polja postoje stotine različitih programa koji su formirani postupcima, mislima, emocijama ne samo dotičnog čoveka, već i njegovih bližnjih.

Jedna izreka u istočnjačkoj filozofiji kaže: "Ne postoje ljudi, postoje ideje". Uzrok nemotivisanih zločina, ubistava (kao i samoubistava), često leži sakriven u podsvesti do određenog trenutka, u programima uništenja i samouništenja, koje su formirali preci zločinaca i njihove žrtve. Programi ne samo da se mogu decenijama čuvati u polju, već i osnažuju, hraneći se energijom sličnih prestupa dece i unuka autora tih programa, ako se ne blokiraju etičkim smernicama i težnjom ka božanskom.

Ispred mene je sedela žena, koja je došla zbog neplodnosti. Obračala se već ekstrasensima, ali rezultata nije bilo. Objašnjavao sam

joj razloge:

- Četiri puta ste pomišljali na samoubistvo, uključivali ste u sebi program uništenja ljubavi i života. To je bio veoma jak program, i organizam mora da ga zaustavi. Suzbijajući u sebi ljubav, potiskujući osećanja koja vas povezuju sa svima, nanosite štetu ne samo sebi, već i drugima.

Žena me prekida:

- Bog s njima i s drugim ljudima, ali ja želim tačno da znam šta je i kako je sa mnom.

Strpljivo sam joj objašnjavao dalje:

- Sad se odričete svih ljudi u svoju korist, i opet se odričete ljubavi. Dokle god se u vama bude zadržao taj osećaj, imaćete probleme ne samo s rađanjem dece, nego i inače.

- Recite mi konkretno, da li će mi biti bolje? Šta mi vi možete garantovati?

- Radim uz preopterećenje, na granici svojih mogućnosti. Zamaram se od svakog nekorektnog pitanja. Ne mogu ništa da vam garantujem zato što previše toga zavisi od vas.

Žena ustaje i ćuteći odlazi. Posmatram kakve su joj emocije: dobro je što se nije uvredila, i time nanela sebi još više štete.

Na konsultaciju mi je došla dvadesetogodišnja devojka. Obično ne pitam pacijente zašto su došli, već sam zaključujem. Nalazim da je njeno fizičko stanje sasvim zadovoljavajuće, samo su duhovne strukture snažno deformisane, ali se na zdravlje to još uvek malo odražava. Govorim joj:

- U principu, zdravlje vam je odlično. Mala tahikardija. Uopšte, ništa ozbiljno.

Gleda me tromim, apatičnim pogledom i kaže:

- Ja imam dijabetes.

Nekada bih se šokirao zbog navodno pogrešne dijagnostike. Osoba je ozbiljno bolesna, a ja joj govorim da se oseća odlično. Ali sada, kad sam počeo da proučavam razlog pojavljivanja bolesti, shvatam da je njen dijabetes - pre svega odbrambena reakcija organizma. Organizam mora da zaustavi programe uništavanja drugih ljudi, koji su se u njemu pojavili. Što je opasniji i jači program uništenja, time efikasnija i pouzdanija mora da bude blokada, to jest bolest.

Istražujem uzrok dijabetesa. Devojka je sa četrnaest godina bila zaljubljena u jednog mladića, veoma zaljubljena, ali su se rastali. Rastali su se zato što im informaciona polja nisu bila kompatibilna. U fizičkom svetu se to može ispoljiti na različite načine. Devojka je smrtno zamrzela

mladića, ubila ljubav, žalila zbog raskida s njim i poželela mu zlo. Ova osećanja su izazvala razvoj dijabetesa, jer je bio prekršen jedan od osnovnih zakona Vasiona i kod devojke je došlo do kidanja povezanosti s kosmosom. Odricanje od najuzvišenijih osećanja u velikoj meri deformiše strukturu čovekovog polja, i često se na fizičkom nivou ispoljava neizlečivim bolestima.

Bolest može da ima različite funkcije. Prva funkcija bolesti je - upozorenje, druga - zaustavljanje aktivnosti koje ometaju pravilan ljudski razvoj, treća - uklanjanje mehanizama koji omogućavaju širenje negativne informacije. Ne smemo smetnuti sa uma da smo svi mi ćelije jednog organizma pod nazivom "čovečanstvo", koji je, s druge strane, deo jedinstvenog sistema - Vasiona. Sve glavne zapovesti svetskih religija su - kodirana koncepcija uređenja sveta i pravila našeg odnosa s njim. Sada nam je data prilika da proširimo svoje predstave o svetu, da uvidimo ono što je ranije bilo dostupno samo Velikim Posvećenicima.

Naredna pacijentkinja kaže da se ne žali na zdravlje, ali da ne može da se izbori s problemima u ličnom životu. Nju voli jedan čovek, ona njega takođe voli, ali sve vreme se pojavljuju neke poteškoće i ona ne može da shvati u čemu je stvar. Kao da ih stalno razdvaja sudbina.

Vršim testiranje i tražim krivca. Razlog se nalazi prilično daleko, u događajima s početka 20-ih godina prošlog veka. Njena baka se svojim ponašanjem odrekla ljubavi kao božanskog osećanja; njeni postupci su bili usmereni na to da ubije ljubav. Početkom 20-ih godina baka se udala iz računa da bi sačuvala svoje bogatstvo. Porodica je ipak osiromašila i ona se rastala od muža bez saosećanja prema njemu. Priznala je unuci da ga nikad nije volela. A on je nju veoma voleo i dugo je patio. Ženi su se pojavile suze u očima, setila se te priče i rekla da je sad između nje i Petra takođe potpuni nesklad.

- Kako se zvao prvi muž vaše bake?

Žena me pogleda u čudu i kaže:

- Petar!

Proučavam strukturu polja i sprovodim medicinsku dijagnostiku. Osnovni problem s kojim je došla jedna žena su - ginekološke bolesti.

- Pre osam godina u vas je bio zaljubljen jedan muškarac.

- Da - klimnula je glavom.

- On vam se dopadao?

- Ne.

- On je patio zbog vas i vi ste u njemu ubili ljubav. Umesto da ste se rastali mirno, pokazavši da u tome nema vaše krivice, vi ste to učinili vrlo grubo.

- Da, prema njemu sam se tad ponela onako kako danas ne bih.

- To što ste učinili je uzrok vaših bolesti. Da li ste imali još nekih problema? Da li ste imali prekide trudnoće?

- Dva puta: htela sam da imam decu, ali nisam mogla.

- Trebalo je da se rode dečaci.

- Da? Šta je bio razlog tome?

- S obzirom na to da ste ubili ljubav u muškarcu, za dečake bi život bio neodrživ. Da li sada imate decu?

- Imam ćerku.

- Da li ste pokušali još da rađate?

- Imala sam saobraćajnu nesreću. Povreda je bila u području kuka, prelom butne kosti, tako da više ne mogu da rađam.

- Shvatate li da povreda nije bila slučajna?

- Sad shvatam.

Često je teško poverovati koliko naši postupci utiču na naše fizičko stanje, ali svaki novi slučaj pruža ubedljive dokaze - da kada se otkrije pravi uzrok bolesti, događa se njeno izlečenje.

Jednom su mi u gostima pokazali video snimak sa venčanja rođake domaćina, događaj koji se odigrao godinu dana ranije. Venčanje je bilo predivno: mlada, lepa nevesta, srećni mladoženja, vesela rodbina. Gledajući nevestu, potpuno neplanski sam sproveo dijagnostiku i video da mladu porodicu čekaju veoma ozbiljni problemi.

- Odmah pozovi svoju rođaku - rekao sam domaćinu. - Treba je lečiti zato što može da ima velike teškoće prilikom rođenjem deteta.

- Pre tri meseca je rodila mrtvo dete - odgovorio mi je.

- Neka ipak dođe. To je samo početak.

Obavio sam dublju dijagnostiku i pronašao u polju mlade žene deformacije koje su izazvane kršenjem jednog od najtežih vrhovnih zakona. Ispred mene je bio školski primer takozvanog ugroženog roda.

- Znaš li da po majčinoj liniji nad rodom stoji prokletstvo?- pitao sam je.

- Da, neka vračara mi je govorila o tome.

- A da li ti je rekla uzrok?

- Ne, oni slabo znaju uzroke.

- Okupi hitno svu rodbinu po majčinoj liniji. Smrt dece, neizlečive bolesti, teške nesreće u vašem rodu se dešavaju zbog jednog istog

uzroka.

Sledećeg dana su ispred mene sedeli svi njeni rođaci. Opisujem sliku onoga šta im se desilo.

- Vaš deda je u toku ženine trudnoće načinio prestup zbog kog plaćaju svi njegovi potomci. On se odrekao deteta u petom mesecu ženine trudnoće.

Zašto je usledila tako surova kazna za njegov postupak? U petom mesecu trudnoće dete je u apsolutnom jedinstvu s Bogom i Vasionom. Zbog toga što je za normalan život neophodno da čovek povremeno uspostavlja kontakt sa Vasionom, on se koristi sećanjima iz petog meseca, koja su kodirana u njegovom polju. Ako su se otac ili majka u tom periodu odricali od deteta, a tokom teške svađe se to može desiti nesvesno, automatski, tada dete dobija u nasledstvo program uništenja ne samo svoje dece, već i Vasiona. Čelija nosi program uništenja organizma, a organizam reaguje u skladu s tim. Program se može blokirati samo težnjom ka Bogu i ispunjenošću ljubavlju. Ako čovek to ne radi, propast roda je neminovan.

Vidim kako se ljudi, koji sede ispred mene, u mislima obraćaju Bogu, vidim kako se njihova polja poravnavaju i kako ih napuštaju strukture prokletstva. Još jednom se uveravam da je potrebno lečiti pre svega - razumevanjem.

Naša deca danas imaju desetak puta veći energetski potencijal nego deca naših predaka, pre nekoliko generacija. Ali premalo pažnje poklanjamo duhovnom razvoju naše dece, orijentišemo ih pre svega na profesionalni rad, vodeći računa o budućem materijalnom blagostanju našeg potomstva.

Nedavno se jednoj mojoj poznanici, talentovanom ekstrasensu, dogodila neprijatnost. Paralizovao joj se pas, oduzele su mu se zadnje noge. Zamolila me je da joj pomognem da pronađe uzrok. Ono što sam video me je zapanjilo: žena je bila u trećem mesecu trudnoće kad je dete, tačnije plod, postao ljubomorani na odnos majke i psa, i započeo program uništenja životinje. Istraživao sam uzrok visoke agresije deteta. Majka se pomolila za njega, i pas je sutradan ozdravio.

- Vaše dete ima velike sposobnosti - objasnio sam poznanici - koje nisu zaštićene ispravnom orijentacijom. Neophodno je da se svakog dana molite da dete bude dobro i da voli Boga više od zemaljskih blaga. Treba pažljivo da preispitate čitav svoj život i promenite stav prema mnogim stvarima. Ako se sada ne promeni unutrašnje stanje deteta, njegove velike sposobnosti biće blokirane sistemom samoregulacije

polja, i ono će imati velike teškoće u životu. Stavite na stomak Bibliju, da vidimo kako će dete reagovati na nju: ako mu bude loše, ako se javi agresija, onda je situacija ozbiljna.

Na sreću, dete je Bibliju dobro prihvatilo - iako je Novi zavet bolji od Starog zaveta.

Istraživanja pokazuju, da još pre rođenja, dete ima aktivnu povezanost sa okruženjem, a da je njegovo duhovno i fizičko stanje prvenstveno pod uticajem duhovnosti i etike majke. U petom mesecu trudnoće dete je u jedinstvu s Bogom i dobija od Njega svoje sposobnosti. Ali u trećem-četvrtom mesecu žena prolazi iskušenja koja mogu različito izgledati, jer od tih rezultata zavise karakter i život nerođenog deteta. Najvažnije je da orijentacija na duhovne vrednosti uvek bude veća nego na sve ostalo.

Obratila mi se jedna poznanica - lekarka po profesiji. Izlečio sam njeno dete od dijateze ukazavši joj na uzrok. Naime, ona je kršila zakone Vasiona nekoliko godina pre rođenja deteta. Sad je želela da za svaki slučaj proveri ima li novih kršenja. U polju sam video moćne deformacije struktura, koje su negativno uticale na njenu sudbinu. Po svemu sudeći ona je svojim rečima ubijala osećanja ljubavi u drugom čoveku, i zbog toga su kod nje i njene dece mogli nastati ozbiljni problemi. Ona nije mogla da se seti ničeg sličnog, pa smo sat vremena tražili uzrok. Na kraju krajeva ispostavilo se sledeće: žena je imala mladog poznanika, lekara. Često su se družili, i jednom je on došao kod nje s devojkom u koju je bio zaljubljen. Ona mu je međutim rekla:

- Znaš, ti nećeš živeti s njom, ona će te odbaciti. Njoj nije potreban muž kao što si ti.

Nakon nekog vremena, mladi ljudi su se zaista razišli: ona je nesvesno svog poznaniku dala direktivu da suzbija osećanja ljubavi. Zatim se to isto mladiću dogodilo više puta - jednom dobijena direktiva radila je u njegovom polju, uništavajući odnose sa ženama.

Često i ne razmišljamo kako lako možemo naškoditi čoveku, a istovremeno i sami sebi. Bezazlena, sa ovozemaljske tačke gledišta, primedba žene nanela je štetu najmanje trima osobama: njenom poznaniku, njoj - i njenom detetu - jer lanac može da se protegne i dalje.

Nedavno, analizirajući uzroke bolesti jedne žene, video sam u njenom polju strukture prokletstva sa strane njene majke. Na zdravlje žene se to još nije naročito odrazilo.

- Imali ste sukobe s majkom 1972. godine?

- Da. Bila je nezadovoljna što se udajem.

- Bila je protiv vaše udaje?

- Izričito. A ja sam joj rekla da ću se svejedno udati.

Istražujem karmičke strukture i vidim neverovatnu sliku.

- Molim vas, nemojte se iznenaditi. Da li ste nekada čuli za prošle živote?

- Da.

- U prošlom životu ste umrli od raka. Vaš sadašnji muž je u prošlom životu bio vaš verenik. Vaša majka je bila vaša majka. Zbog njene volje vi ste ga se odrekli. Niste se udali iako ste ga veoma voleli. U ovom životu vam je dato isto iskušenje, i vi ste ga izdržali. Zbog toga se kod vas na kraju sve srećno završilo, pa čak ni nevoljno prokletstvo majke nije na vas uticalo. Ali vaša majka nije izdržala još jedno iskušenje. Kategorički protestujući protiv vaše ljubavi i braka, ona je ponovila svoju grešku. Kada se ćelija bori protiv organizma, pokušavajući da ga pokori sebi - ona se degeneriše u rak.

Žena se zamislila, a zatim rekla:

- Godine 1975., moja majka je umrla od sarkome.

U tom trenutku sam razmišljao o čovečanstvu, o tome da se u poslednje vreme zbog svog pragmatizma, prizemljenosti, sve više odričemo božanskih osećanja.

Osnovna nasledna informacija prenosi se ne samo genetski, već i putem polja. Majka je kroz polje neraskidivo povezana s detetom, zbog čega emocije majke aktivno deluju na njega. Ukoliko je bilo mržnje - i došlo do razlaza sa voljenom osobom - za dete to predstavlja katastrofu. Deformacija struktura polja žene određuje mnoge buduće nesreće njene dece.

Analiziram kršenje zakona očuvanja ljubavi kod moje pacijentkinje, i kažem:

- Kod vaših ćerki se nakupilo tako mnogo negativnih programa da će možda biti neplodne.

- I u njihovim horoskopima, takođe, stoji neplodnost, odgovorila mi je.

- Astrologija je sekundarna, jer se vreme rođenja deteta određuje njegovom strukturom polja, to jest karmom.

U procesu rada, imao sam mogućnost da se uverim da se predviđanja horoskopa mogu menjati pod određenim uslovima.

Telefonom me je pozvala jedna TV reporterka i zamolila za susret. Bila je predivan sagovornik i veoma pažljiv slušalac. Njena pitanja su mi pomogla da sistematizujem materijal koje sam prikupio u procesu istraživanja. Bilo je prijatno razgovarati sa osobom koja je prilično profesionalno upućena u probleme bioenergije, ali od predavanja sam odustao kako bih izbegao spekulacije i mogao mirno nastaviti svoja istraživanja.

Nismo uspeali da porazgovaramo o svim pitanjima, pa smo se dogovorili da se sretnemo sledećeg dana. Ali tad su otpočeli neki propusti. Čekali smo oko sat vremena jedno drugo na različitim mestima, potpuno sigurni da smo se o susretu dogovorili upravo tu. Situacija je bila apsurdna. Novinarka me je zvala telefonom, dok sam ja pokušavao da je pronađem u hotelu - i na kraju smo uspeali da se sretnemo samo sat vremena pre njenog odlaska. Ona je bila ogorčena, pri čemu je ulagala ogromne napore da potisne uvredu; uspeala je u tome i nadalje smo se povremeno čuli telefonom.

U jednom razgovoru je pomenula da, prema horoskopu, treba da umre za nekoliko godina. Analizirao sam njene karmičke strukture.

- Prema informaciji koju sam dobio, vaša beba će umreti odmah po rođenju. Ugrožena zona je - glava. To sa sobom povlači period bolesti i nesreća, u tom smislu i mentalne poremećaje, i, nažalost, vašu smrt dve godine posle smrti deteta.

- Znači, predviđanja horoskopa su istinita? - pitala me je, pokušavajući da prikrije zabrinutost u glasu.

- Nije stvar u horoskopu, već u našoj energetskej konstrukciji, ili, drugim rečima, karmi. Zvezde određuju vašu sudbinu jer ste rođeni u određenom trenutku, to zavisi od vaše energetske konstrukcije. Ako putem duhovnog razvoja, težnji ka božanskom, promenite svoju energetsku konstrukciju, promeniće se kako vaša karma tako i sudbina.

Objasnio sam joj osnovne propuste koji ometaju uspostavljanje harmonije struktura njenog polja, i sproveo sam neophodne korekcije. Bila je trudna. Posle nekog vremena, osetio sam da se nad nju nadnela ozbiljna opasnost i pozvao sam je telefonom.

- Ako ne možete da otklonite ljutnju na muža, uključiće se mehanizam karme. U trećem-četvrtom mesecu trudnoće izdržali ste iskušenje, i mogli ste da blokirate ljutnju i zamerke prema mužu, ali sada je to veoma opasna situacija za vas i dete. Zaboravite na ovozemaljsku logiku ukoliko hoćete da budete zdravi i srećni.

Neko vreme sam distanciono posmatrao njeno polje: ono se zadržalo harmonično i stabilno. Posle rođenja deteta, srećna majka me

je pozvala telefonom.

- Bili ste u pravu, dete samo što nije umrlo. Rodilo se sa pupčanom vrpcom obavijenom oko vrata.

Ali još neverovatnija je potvrda koja se pojavila posle tri meseca nakon što je dete bilo na ultrazvučnom pregledu. Otkrili su mu mikroizlive krvi u mozgu. Da uvrede i zamerke nisu bile prekinute na vreme događaji su mogli da poprime scenario, koji je horoskop predvideo.

Logika ljubavi i opraštanja viši su od bilo koje astrologije i vraćanja; težnjom ka harmoniji, dobroti i božanskom, može se zaustaviti negativna karma.

Sudbina i karakter budućeg deteta oblikuju se u informaciono-energetskom polju roditelja pre detetovog začeća. U trenutku začeća njegova sudbina i karakter već postoje i određuju budućnost deteta, i zato, ukoliko se kod roditelja pojave sumnje da li im je potrebno dete, dolazi do napada na te strukture, njihova deformacija, a delimično čak i uništenje. Veoma negativno na strukture polja budućeg deteta utiče kruto planiranje njegovog pola, otpor bilo kog od roditelja da ima ćerku ili sina. Čak sumnje budućih roditelja o tome da li hoće da imaju dete, a da se ne pominju pokušaji da ga se oslobode - predstavlja uništenje njegove sudbine, sreće, zdravlja, strukture odnosa i jedinstva s ljudima.

Devojčica od petnaest godina izjavljuje: "Ne želim da imam decu". Ona emocionalno potkrepljuje program, a posle nekoliko godina može da rodi teško bolesno dete i za to će biti kriva samo ona, potpuno nesvesna da je to rezultat njene, nekad izgovorene, nesmotrene izjave.

Roditelji su očekivali sina, a rodila se ćerka. Jedan dan su se nervirali, zatim su se smirili. Sada veoma vole devojčicu, ali je ona često bolesna. Dvostruki program uništenja koji su stvorili majka i otac nije nigde iščezao, već podmuklo radi u polju deteta.

Muš je uvredio svoju trudnu ženu i ona je pomislila: "Nije trebalo da rodim dete". Zatim ju je uvredio još koji put, i žena nije imala želju da i dalje živi takav "srećan" život. Sve to je ostalo u nežnom, nezaštićenom polju budućeg sina. Danas je on otrovan lekovima, zbog čega je ležao po mnogim bolnicama, ali zdravlje mu se nije popravilo.

Veoma je važno tokom bolesti deteta stvoriti uslove za njegovo pravilno ozdravljenje. Šta to znači? Roditelji pre svega treba da misle o detetovom duhu, a zatim o njegovom telu. Zato kljukanje deteta lekovima i hranom može samo da mu škodi.

Nedavno sam razgovarao sa ocem devojčice koja zamalo nije umrla za vreme teške bolesti. Pogledao sam polje deteta pre i posle bolesti, i bio sam zaprepašćen. Najsnažnije deformacije koje su izazivale bolest skoro su sasvim nestale. Počeo sam da tražim uzrok tako uspešnog izlečenja i pokazalo se da je to očeva ljubav prema ćerki. Veliki deo programa uništenja, odricanja od Vasiona, bio je neutralisan ljubavlju.

Ali reč je zapravo o ljubavi, a ne o vezanosti. Ljubavlju se može lečiti, vezanošću se može samo naškoditi.

Mnogo toga tokom bolesti dece zavisi od ponašanja, etike, čak i ishrane samih roditelja. Isključivanje mesa, alkohola, slatkiša, prejedanja - roditeljima je čak važnije nego detetu. Oni treba da uklone sve uvrede i pretenzije jedno prema drugome i prema okruženju. Stanje duha roditelja je - stanje duha i tela njihovog deteta. Da bi se dete zaštitilo od bolesti i nesreća roditelji moraju shvatiti najvažnije - ono mora da bude duhovno zdravo.

Ispred mene sedi mladić i iznosi svoje probleme. Pre dve godine počele su strašno da ga bole noge i on se obratio maserima, koji su mu propisali specijalne kupke. Nekoliko meseci kasnije, posle primene terapije, noge su prestale da ga bole, ali je naglo počelo pogoršanje vida. Slučaj je bio tipičan. Kod odricanja od deteta pre začeca, ili tokom trudnoće - rečima, mislima ili postupcima - deformišu se strukture polja u tri oblasti: glave, prve čakre i nogu. U ovom slučaju je došlo do podudarnosti većih kršenja i po očevoj i po majčinoj liniji, tako da je deformacija polja u oblasti nogu pri tradicionalnom lečenju prelazila na sledeću zonu - glavu.

Procesi koji su se ranije protezali decenijima, danas se dešavaju tokom nekoliko meseci. To je razlog zbunjenosti koju sve češće, u poslednje vreme, počinju da doživljavaju lekari. Ako su ranije bolest, lokalizovanu na jednom mestu, dugo lečili, pri čemu bi čovek ozdravljao (iako je u stvari bolest prelazila na drugi organ i postepeno se tamo akumulirala), danas, zbog zagađenja karme čovečanstva, imamo drugačiju sliku. Bolest se ne lokalizuje strogo na jednom mestu, nego pri lečenju ona "pliva" naizmenično u različitim organima. Nije oboleo samo

deo oblasti čovekovog polja, već je deformisano celo polje. Fokusiranje na fizičko telo, tj. na posledicu, a ne na uzrok, besmisleno je i opasno, kao što je besmislena ogromna potrošnja sredstava za borbu protiv bolesti, a ne s uzrokom njenog nastanka. Krivice lekara u tome nema, zato što je znanje čovečanstva nesavršeno, pri čemu se detinjasto oslanja na posledice, ne želeći da vidi uzrok. Svi mi, budući da smo vezani za civilizacijske vrednosti, i dalje smo deca za koje je jarko obojena igračka mnogo važnija od neophodnih i životno važnih stvari.

Ranije je religija čoveku davala pravilne obrasce ponašanja. On je znao jednostavnu istinu: "Sve je Božja volja." To je uspešno blokiralo podsvesno negativno delovanje na ljude i svet koji nas okružuje. Čovek je mogao da se meša u tok događaja, da mu se suprotstavlja na osnovu ličnih interesa, ali je u duši morao da održi harmoniju sa okruženjem, pošto duša predstavlja polje. I upravo se na suptilnom nivou polja spaja u jedinstvenu celinu sa Vasionom.

Dokaz da smo još daleko od shvatanja uzroka mnogih događaja u svom životu ponekad dolazi neočekivano.

Načelnik jedne bolnice bio je upoznat sa osnovnim odredbama sistema samoregulacije polja, ali nije žurio da ih primeni u svojoj praksi. Ipak, jednom, kad se razboleo i nekoliko dana imao veoma visoku temperaturu, koju nije mogao da obori nikakvim sredstvima, setio se mojih istraživanja i pomislio: "Gospode, ja sam veoma kriv zbog nečega. Ne znam šta sam loše uradio, ne mogu sada da pronađem uzrok, ali oprostite mi za moju krivicu. Dozvolite mi da shvatim i da ubuduće ne pravim slične greške". Posle dva sata, temperatura je pala na 37,2 stepeni.

Kod čitaoca se može formirati veoma pesimističko raspoloženje, usled čega će se javiti razmišljanje, s obzirom na to da dolazi do akumulacije negativnih postupaka, da je položaj čovečanstva užasan i beznadežan. U stvari, situacija je bolja nego što se može zamisliti na prvi pogled, jer postoji mehanizam blokiranja i čišćenja karme.

Pre svega, neophodno je razumeti da su svaki čovek i svaki događaj koji nas izbacuje iz ravnoteže deo Vasiona, tako da naše unutrašnje stanje uvek treba da bude što je moguće bliže osećaju smirenja. Što je suptilniji nivo polja, time manje zavisi od naše ličnosti, time je udaljeniji od logike tela. Svaki čovek može sebi da pomogne pravilnim ponašanjem,

pravilnim odnosom prema svetu, pravilnom ishranom. Pored toga, postoji još jedan važan kvalitet, a to je unutrašnja težnja.

Početak sedamdesetih godina prošlog veka, tokom grupne ekskurzije penjao sam se na Gegski vodopad u okolini jezera Rica. Išli smo laganim hodom, ravnomerno. Za četrdesetak minuta popeli smo se na vrh i došli do ivice litice. Sa velike visine video sam pređeni put, usku stazu, kojom je otpočeo naš uspon. Tada se u meni pojavila asocijacija sa ljudskim životom; veoma jasno sam osetio da čovek mnogo više može da dostigne trajnom, neprekidnom težnjom, nego jednokratnim, kratkotrajnim trzajem.

Najefikasniji mehanizam za blokiranje i čišćenje karme je stalna, kontinuirana težnja ka duhovnom savršenstvu.

Mnogi danas govore o neophodnosti vraćanja Bogu. Izgovarajući reči: "Ja verujem u Boga" i odlazeći u crkvu, čovek može da ostane veoma daleko od dodira s božanskim. Vera u Boga je proces, u kome se kombinuju duhovnost i fiziologija.

Ako ćelija počne da radi neusklađeno sa zadacima organizma, sama za sebe, tada se uključuje proces zagađenja i njenog raspada. Za uspostavljanje jedinstva sa organizmom nije dovoljno samo to želeći, već je neophodan težak, ritmičan, naporan rad za čišćenje ćelije i uspostavljanje harmonije.

Duša i duh čovečanstva danas su neverovatno "zagađeni", teško obolele ćelije organizma moraju da odumru i ti procesi, kojima smo svedoci, ukazuju na početak ovog posla.

Neumorni svesni rad na usavršavanju duha i tela jedini je put spasenja. "Moramo da težimo, da se trudimo, da ulažemo napore svakog dana i svakog sata da se borimo sa sobom... dostižemo nešto, ali da zapamtimo da to sutra možemo izgubiti, i da će ponovo biti potrebno da se borimo. Nikakve opuštenosti, nikakve gordosti ne bi trebalo da bude u nama... "Čovek koji spolja poštuje zapovesti, a u srcu zadržava gordost, osudu i bes, i dalje je daleko od Boga." - govorio je otac Aleksandar Menj u jednoj od svojih propovedi.

Šta je poniznost sa energetskog stanovišta? Čovek koji ponizno prihvata sva životna iskušenja, štedi ogromnu količinu energije koja bi mogla ići na neproduktivne pretenzije zbog nastale situacije. Ta rezerva se koristi za unutrašnju, duhovnu promenu, za samorazvoj.

Često me pitaju da li je moguće poboljšati sposobnosti dece, povećati njihovu uspešnost. Nedostatak želje za učenjem, kod deteta se

javlja vrlo lako. Tokom trudnoće, majka se odriče od ljubavi prema mužu, detetu ili okruženju. To formira program odricanja od informacionog polja Vacione, koji blokira mogućnost deteta u radu sa informacijama. Detetu je teško, i ono ne želi da uči. Majka koja voli i ne dopušta sebi ili drugome da posumnja u osećaj ljubavi i jedinstva sa božanskim, rađa talentovanu decu. Dakle, sposobnosti dece su - etika njihovih roditelja i rodbine. Što manje roditelji budu zavisili od uspeha, dobrobiti i sopstvenih sposobnosti, lakše će se otkrivati sposobnosti njihovog deteta.

Nedavno sam posmatrao dete sa visokim stepenom podsvesne agresije. Za to je bila kriva tetka, očeva sestra. Neposredno pre rođenja deteta uradila je nemoralan postupak. Eto zbog čega je oduvek postojao koncept roda - on se zasnivao na zakonima bioenergije. To je jedna vrsta ljudi - uglavnom do četvrtog kolena - i oni su u bliskom jedinstvu polja.

Da li ime utiče na sudbinu deteta?

Kada roditelji biraju ime, ono se pričvršćuje za karmu deteta, i utiče na strukture njegovog polja. Postoje neutralna imena, i postoje dobronamerna, koja utiču pozitivno. Ova energija se lako može energetski izračunati.

Ponekad se ispostavi da ime, fiksirano za karmu, ne odgovara imenu datom toj osobi. Prvi put sam se suočio s tom činjenicom analizirajući, zajedno s jednom majkom, probleme njenog sina, Jurija. Zbog nečega se sve vreme ispostavljalo da on treba da ima drugo ime.

- Da, prvo smo hteli da ga nazovemo Artur, a posle smo ga nazvali Jurij. - kaže majka.

Posmatram prema energetici: karmičko ime dečaka je Artur. Ime povezuje dete sa sudbinom čoveka u čiju čast je dobilo to ime. Nije slučajno što su deci ranije davali imena svetaca. Svetla, čista karma sveca, povezivala se sa karmom deteta, štitila ga i radila za njega. Dajući detetu ime nekog rođaka, mi rizikujemo, jer će njegove greške i poroke morati da odrađuje dete, koje je zajedno sa imenom preuzelo i deo karme tog čoveka.

Jednom sam čuo priču koja je veoma ubedljiv dokaz činjenice koliko smo odgovorni jedni za druge. U jednom gradu, posle mog predavanja, prišla mi je četrdesetogodišnja žena i ispričala sledeće: imala je već poprilično odraslu decu kad je odlučila da rodi još jedno dete. Verovatno je nakupila mnogo kršenja najviših zakona - dete se rodilo i ubrzo umrlo. Žena ga nije čak ni sahranila - ostavila ga je u

porodilištu i bez reči otišla. Mesec dana kasnije, umro joj je jedan rođak, zatim drugi, pa treći. Grad je mali, prijatelji su počeli da traže nekog ko bi mogao da objasni ovaj uzrok i pomogne porodici. Otišli su kod poznate "vračare", koja je rekla da ne može ništa da učini - ceo rod mora da se iskoreni. Ostavivši u bolnici svoje umrlo dete, žena je počinila takav zločin kome je bilo nemoguće ublažiti kaznu.

Ljubav prema deci spada u najuzvišenija osećanja Vasiona, i, samim tim, ma koje narušavanje te ljubavi, bilo da je reč o odricanju od deteta, ili želja da se nema dete, ili da se ne bude u blagoslovenom stanju, a da ne pominjemo abortus, pogotovo u poodmakloj trudnoći, odricanje od voljene osobe (gde kršenje može da bude ne samo postupcima ili rečima, nego čak i u mislima) može dovesti do veoma teških posledica.

Obratila su mi se dva pacijenta. Žena ima cistu na jajnicima, a muškarac jake bolove u krstima, prostatitis. Oboje imaju bolesti koje su povezane sa kršenjem energije prve čakre. Razlog je isti: žena je posavetovala drugaricu da abortira; muškarac je insistirao na prekidu trudnoće svoje žene. To jest, želja, kako rečima tako i u mislima da se uništi budućnost čoveka, predstavlja kršenje zakona za koje čovek plaća zdravljem i sudbinom.

Mlada, lepa žena ima deformisane strukture polja, u oblasti glave i donjeg dela stomaka. To su buduće ginekološke bolesti. Počele su da se razvijaju na nivou polja kad su se kod nje pojavile misli o samoubistvu. Posle prekida trudnoće i potiskivanja ljubavi prema voljenoj osobi, počelo je aktiviranje tog procesa.

Sa strepnjom razmišljam o tome šta će biti s nama za nekoliko godina. Mi smo apsolutne neznalice. Devojku će lečiti tabletama, ali čak i ako je smeste u najbolje klinike na svetu, niko je neće izlečiti, jer je u osnovi bolesti - bolest duha, duše. Čovek koji je u sebi ubio ljubav ne može da se izleči tabletama.

Mlada žena ima teško kožno oboljenje. Saopštavam joj razlog:

- Kod vaše bake se tokom trudnoće pojavljivala želja da ubije dete, da prekine trudnoću.

- Nemoguće - odgovara žena. - Baki je umrlo šestoro dece i samo sedmo dete je preživelo - moja majka.

Posmatram uzrok smrti dece. Baka, iz nekog razloga, nije želela prvu trudnoću. Program uništenja začetog života formirao se u njenom

polju. Snažan osećaj mržnje prema nerođenom detetu je u podsvesti, i pri svakoj trudnoći, uključivao program uništenja dece. Ovaj program je prisutan u podsvesti u polju žene koja sedi preda mnom i izaziva joj ozbiljne kožne bolesti.

Sledeća pacijentkinja me moli da pomognem njenom sinu.

- Sina jako bole noge, nekada čak i klecaju, veoma mu je teško da hoda.

Analiziram razlog.

- Pet godina posle vašeg rođenja, vaša majka je imala neželjenu trudnoću.

Pokušala je da abortira uzimajući neke toksične supstance. To nije pomoglo, dete se rodilo, ali želja da se ne rodi, napad na život i ljubav, formirali su u majčinom polju deformacije koje su iskrivile vaše strukture polja kada ste imali pet godina, A vaš sin, dobivši ih, na fizičkom nivou plaća bolesnim nogama. Ponašanje žene pet godina pre rođenja deteta, u toku trudnoće, kao i u periodu od rođenja do njegovog puberteta, značajno utiče na detetovu sudbinu i zdravlje. Jedan od načina da se blokiraju negativni programi, koje su u podsvesti uključili naši preci, jeste pokajanje žene u toku trudnoće - ona mora da traži oprostaj kako za svoje pretke tako i za sebe, kao naslednika njihovih osećanja.

Jedna žena mi je pričala o svom životu; tačnije, pričao sam ja, a ona je potvrđivala.

- Prekinuli ste trudnoću 1957. godine, nakon čega je došlo do pogoršanja vašeg zdravlja.

- Da, posle abortusa sudbina kao da mi se preokrenula, te sam obolela od tuberkuloze.

- Pet godina posle toga ste rodili ćerku?

- Da, posle rođenja ćerke zdravlje mi se poboljšalo i tuberkuloza je prošla. Istina, dete je imalo jaku dijatezu, a zatim - različite kožne bolesti.

Mnoge žene znaju da se njihovo zdravlje može poboljšati posle rođenja dece. Obično se ovo objašnjava time da se tokom trudnoće organizam aktivira i da dolazi do obnavljanja. Naravno, ljubav koju majka oseća prema svom detetu oplemenjuje strukture njenog polja i poboljšava fizičko stanje. Ali postoji još jedan razlog za koji ljudi ne znaju. Majka prenosi svoje bolesti na dete, tj. zdravstveni poremećaji majke, kojim ona odrađuje karmu, prelaze u polje deteta, i ono počinje da oboljeva. Karma se deli između majke i deteta. Šta je glavni dokaz

postojanja problema u strukturama detetovog polja? To su: dijateza, alergija, česte upale pluća u detinjstvu, bubrežne bolesti. Bolesti dece - to su deformacije struktura polja, dobijene od roditelja.

Komplikovane pacijente neprestano "vodim", nadzirem ih distanciono. To je neophodno da bi se dobila kompletna slika bolesti i njenih uzroka. Delovanje i razumevanje ne idu uvek zajedno. Dušu je teže lečiti od tela. Kada je neophodno pomoći detetu s deformitetom karaktera i sudbine, često se mora udariti glavom o zid. U takvim slučajevima veoma se oseća nesavršenstvo metoda, ali i moje lično, kao iscelitelja i filozofa. Ipak, nakon dugog rada, može se pojaviti prosvetljenje - i tada se može napraviti još jedan korak u razvoju metoda.

Nedavno me je poznanica zamolila da pregledam sina njene prijateljice. Dečak je imao dve i po godine, ali i neverovatno tešku narav. Svaka želja je odmah morala da mu bude ispunjena, u suprotnom - sve što mu je palo pod ruku letelo je u glave roditelja i ostalih ljudi, koji se tu zateknu. Pritom se dečak jako uznemirio ukoliko bi promašio metu.

Nedavno je deda predložio unuku: "Ako budeš bio dobar - provozaću te automobilom". Provozao ga je, došli su kući a unuk je uzeo dečji automobil i zario ga dedi u oko.

Pozvao sam oca i majku dečaka da zajedno dođu kod mene, jer se razlog detetove naopake naravi nalazio u oboma. Došli su s dečakom. Petnaest minuta kasnije on je sve što mu je došlo pod rukom razbacao u mom ateljeu, pri čemu je razbio i lampu, dočepao se magnetofona i uništio kasetu. Zatim je pronašao uljane boje i počeo da ih baca u glave svojih roditelja, s naizmeničnim uspehom.

Ovde je na delu bilo snažno nametanje negativne porodične karme oca i lične karme majke. Tokom trudnoće, roditelji su se često svađali i osećali neprijateljstvo jedno prema drugom, tako da je paket programa uništenja počeo da deluje samostalno i pokorio dečakovu svest. Nikakve mere nisu umanjivale njegovu agresiju. Najzanimljivije je bilo to što su pokazatelji podsvesne i svesne agresije kod deteta bili niski. Znači, njegovo ponašanje je bilo određeno pogledom na svet, ponašanjem i duhovnim stanjem roditelja u datom trenutku.

Posle dva tretmana, uočio sam stabilan napredak u strukturi polja kod deteta, poravnanje duhovnih struktura. Ali stvarna promena i obnavljanje svesti se uvek dešavaju tri meseca kasnije, tako da ne treba računati na trenutni rezultat. Upozorio sam roditelje da treba da

sačekaju deset-petnaest dana, jer je za uspostavljanje ravnoteže u polju neophodno vreme.

Pet dana kasnije, telefonom me je pozvala poznanica:

- Dečaku je loše - ostaje bez daha, a majka je u panici.

Razgovarao sam s majkom i objašnjavao joj razloge onoga što se događalo s detetom.

- Očekivali ste trenutne rezultate. Energetski kapacitet duše je hiljadu puta veći od energetskog kapaciteta tela, tako da kod deteta zasad nema nikakvih vidljivih promena.

Četvrtog dana ste sebi dozvolili da se naljutite na mene, pri čemu ste prekršili najviše zakone kosmosa, i detetu se stanje pogoršalo. Shvatite: ako sam počeo da lečim vaše dete, učiniću sve što je u mojoj moći da mu pomognem. Vaša očekivanja smetaju i meni, i vama, i detetu.

Prošlo je nekoliko dana. Detetova majka je ponovo došla kod mene i ja sam joj objašnjavao:

- Svaka osoba se u ovom životu rađa zato da bi putem prevazilaženja zemaljskih iskušenja i nevolja, razvila i usavršila svoju dušu, svoj duh. Svako ima najvažnije iskušenje u životu, ono koje će stalno proveravati njegove slabe tačke. U prošlim životima vi ste vređali svoga muža, sina, oca. Jednostavno ste ih "gazili nogama". Zato ste se rodili u porodici u kojoj postoje slični karmički programi. To pojačava vaše programe, a vaš zadatak je da ih - blokirate. Glavno iskušenje u vašem životu moraju biti uvrede od muža i sina. Sin već to aktivno radi. Kod muža se može uključiti još jači program. Ako uspete da izdržite, da ne osećate ljutnju na sina i muža - karma će se otkloniti, iskušenja zaustaviti i sve će biti u redu. Ako ne uspete - porodičnoj nesreći će se dodati bolesti i druge bede.

Žena je beznadežno gledala ispred sebe, a ja sam nastavio:

- Vaše najvažnije iskušenje u životu će biti želja da gazite i vređate muža i sina.

Ako budete uspeali da odolite - sin će se oporaviti, a ako ne uspete - pripremite se za kaznu.

Zatim sam još jednom pogledao karmičke strukture majke i njenog sina, jer ih, zapravo, oboje lečim. Potom smo se rastali na neko vreme.

Posle nekoliko dana me je opet pozvala moja poznanica:

- Loše je i majci i detetu, on se ponovo guši i ima grčeve.

Razlog je bio opet isti. U utorak uveče kod majke se pojavila sumnja - da li ću moći da im pomognem, da li ću moći da izlečim dušu, a ne samo telo. Otpočele su zamerke, odricanje od božanskog, očekivanje

brzih rezultata, vidljivog efekta. To je odmah uticalo na ponašanje deteta: ugrizao je jednog dečaka u vrtiću. Majka je bila uznemirena i loše pomislila o meni. Na nivou polja, dogodio se napad. S obzirom na to da je moje polje uravnoteženo - i moje krivice nije bilo, napad se vratio i sručio na majku i dete.

Iznova sam joj objašnjavao uzroke i normalizovao strukture polja.

- Da li hoćete da vam dam savet kako da budete zdravi i da dugo živite? Nikada nikome i ničemu ne zamerajte. Ni sudbini, ni Bogu, ni prošlosti, ni ljudima. Spolja se možete ponašati kako god želite, ali iznutra - svaki vaš zahtev predstavlja program uništenja onoga kome je namenjen. Čelija ne može imati zahteve prema organizmu na osnovu svojih ličnih interesa. Ne može, jer je to program raspada organizma. Takva čelija se odbacuje, razboljeva se. Navikli smo da prema svemu i prema svima ispostavljammo zahteve: državi, šefu, kolegama, porodici.

Posle nekoliko dana, raspitao sam se za stanje dečaka. Majka mi je odgovorila da nema promene, ali ako sinu pokaže kaiš - on prestaje da baca stvari, dok ranije ni pretnja kaišem nije delovala. Pa, Bogu hvala, polje je uravnoteženo, proces ozdravljenja se učvršćuje.

Distanciono sam pratio dečaka. Pronašao sam još jedan uzrok njegove agresije - samoubistvo. Uvrede roditelja, tj. program uzajamnog uništenja, u detetu su uključili program samouništenja od trenutka rođenja. Da ne bi nastradao, on je taj program, usmeren ka unutra, preokrenuo spolja i vraćao ga samim autorima.

Posle korekcije, bioenergetsko polje deteta postalo je mekše, toplije. Čini se da je otklonjen jedan od glavnih uzroka njegovog ponašanja.

Prošlo je još pet dana. Razgovarao sam s poznanicom.

- Znaš, prijateljica se juče šokirala: sin joj je prišao i celo veče joj je milovao ruku.

U takvim trenucima razumem svrhu svog postojanja.

Kada mi se obraćaju žene, obavezno pregledam i njihovu decu. Tri minuta razgovora može da im spasi dete od dugogodišnjih iskušenja i bolesti. Potom bih obaveštavao majku koje glavno iskušenje, sa mog stanovišta, može da bude kod deteta, to jest koje su njegove slabe tačke.

Jednoj ženi, koja je došla kod mene na konsultovanje, objašnjavao sam da je uzrok bolesti njenog sina njeno ponašanje tokom trudnoće. Plašila se da će se muž rastati od nje, pa je ubijala u sebi ljubav prema njemu, a čak joj se javljala i želja da izvrši samoubistvo. Kod deteta je bio

oslabljen kontakt s božanskim, sa Vasionom. To utiče na njegovo psihičko i fizičko stanje.

Objašnjavao sam joj razloge zbog čega upozoravam da je u svim iskušenjima za nju najvažnije da - zadrži božanska osećanja prema mužu i prema samoj sebi.

- Neprestano ćete trpeti iskušenja da se odreknete božanskog, ali morate da odolite.

- A kako drugi žive? - pita ona.

- Drugi imaju unutrašnje rezerve ljubavi koja im omogućava kontakt s božanskim. I ma koliko da se spolja odriču, iznutra, u podsvesti, i dalje imaju dobar kontakt. Već nekoliko puta ste pokleknuli pred iskušenjima. Upravo zbog toga imate jaku tahikardiju, bol u pankreasu, kolitis, ginekološke poremećaje. Jesam li pravilno postavio dijagnozu?

- Da... - zbunjeno mi je odgovarala. - Bila sam u bolnici pre pola godine.

- Sad se kod vas, na nivou polja, formira fibromiom materice. Ukoliko u sebi budete potiskivali osećanja zbog neumerenih zahteva, to će postati realnost.

- A kako su ljudi živeli pre?

- Znae, postoji izraz: "Mladost jede pozlaćene medenjake i misli da je to hleb nasušni". Ranije smo se, zahvaljujući naporima proroka, svetaca, izvršavanju zapovesti i pravilnom ponašanju, čvrsto povezivali sa Vasionom, ulažući malo snage u to. Sada to moramo sami da zaradimo, svojim znojem i krvlju.

- Recite mi koje najvažnije iskušenje čeka mog sina, koja opasnost? Posmatrao sam njegove karmičke strukture:

- Glavno iskušenje je - strast ka alkoholu.

Ona me je izbezumljeno pogledala:

- On ima tri godine, a doslovno se tresu kad vidi pivo i traži da mu ga damo. Kako možemo da mu pomognemo?

- Prva stvar koju treba da uradite jeste da - izbalansirate ishranu deteta. Šta znači njegova sklonost prema alkoholu? Na prvom mestu, da je on u određenoj meri rob svojih želja, da ne može da ih kontroliše. To se dešava zato što je njegov duh pao. Ako je duh uzdignut, telo i njegove potrebe se kontrolišu. Čovek vlada stvarima, a ne obrnuto. Ne dozvolite detetu da se prejeda. Prejedanje spravnjuje duh sa zemljom.

Ona je duboko uzdahnula:

- Ne mogu da odolim da mu ne pripremim nešto ukusno. Kad je bio beba, sve vreme je plakao, a ja sam ga vrlo često hranila da ne bi plakao.

- Njegova podsvest je osećala slab kontakt sa Vasionom, i plaćem je pokušao da ga pojača. Suvišnom hranom ste stvorili lažan osećaj udobnosti. Naviknut na to, on je izvor zadovoljstva počeo tražiti u telu, a ne u duhu. Potrebe tela su počele da prevazilaze potrebe duha, i duh je počeo da se deformiše.

- Šta da radim?

- Ne hranite ga suviše, ni u kom slučaju mu ne dajte hranu između obroka.

Hrane treba da bude minimalno, samo u određeno vreme. Manje mesa, jer ono "ekserima" "zakucava" duh za zemlju. Hrana treba da bude jednolična i biljna. Izbacite sve slatkiše, oni detetu nisu potrebni. Dečaka, pre svega, treba usmeriti na potrebe duha. Upotrebu soli svedite na minimum, jer ona povećava podsvesnu agresiju.

Nikada nemojte detetu obećavati da ćete mu kupiti slatkiš ili igračku. Ono treba da mašta o duhovnim zadovoljstvima. Obećajte mu da ćete ga odvesti u pozorište ili muzej.

Čovek mašta na nivou vrlo suptilnih struktura polja, a kada mu u maštu stavljamo materijalne, zemaljske stvari, to ga neverovatno prizemljuje. Poklanjajte mu neobične stvari. Majka koja kaže: "Ako budeš dobar i ako budeš dobro učio - kupiću ti to, to i to", čini svoje dete duhovnim robom, posednikom željenog predmeta, koji će nesvesno stvoriti program uništenja svega što je sveto, s ciljem posedovanja materijalnih dobara. To je i bio glavni razlog propasti prethodnih civilizacija.

Razvoj duhovnosti deteta je najbolji lek za negativne težnje.

Vaše ponašanje takođe snažno utiče na dete. Ako budete gušili božanska osećanja prema mužu - odmah će se to odraziti na dete.

- Meni se čini kao da su mu bačene vradžbine. On se stalno ljuti na mene u poslednje vreme.

- Nikakvih tu nema vradžbina. Razlog je u vama. Na vaše podsvesne zamerke on reaguje svesnim zamerkama.

- U "Radnici" sam čitala savete ruskih vračeva, koji govore kako se može začarati druga osoba, pri čemu kažu da to nije opasno.

- Da bi se čovek omađijao u njemu se moraju ubiti božanska osećanja, koja ga čuvaju, jer vradžbina je - neprirodan, nasilni proces koji oštećuje duhovne strukture. Ali pri tome se odvija rušenje duha i sudbine i kod onoga koji baca vradžbine. Na sudbinu dece, posebno buduće, to katastrofalno utiče.

Žena je odmahivala glavom:

- Uvek sam verovala da se nasiljem ništa ne može postići.

- Naravno. Jer, šta je vradžbina? To je korišćenje božanskih mogućnosti radi sebičnih ciljeva, potčinjavanje najviših karmičkih struktura - trenutnim, taktičnim interesima.

Kada za pojedinačnu ćeliju pitanje njenih ličnih interesa, ličnog opstanka, postane važnije od interesa organizma, kad se razvija po svojim zakonima, različitim od onih po kojima živi organizam, to može da se pretvori u onkološki proces.

Kada prodiremo u suptilne slojeve polja, gde je sve jedinstveno, s potrošačkim, prizemnim ciljevima, uključuju se moćni programi zaštite. U zavisnosti od stepena prodiranja uključuje se mehanizam uništenja pojedinca, njegovog roda, grupe ljudi, a u slučaju teškog kršenja, čitavog čovečanstva.

- Ako žena želi da bude s voljenom osobom, šta treba da radi?

- Otkriću vam "strašnu" tajnu. Svojim duhovnim razvojem možemo ne samo da "začaramo" muža, već da ga usrećimo na pravi način.

Kada je otišla, još neko vreme sam posmatrao njenu auru i auru njenog deteta. Polje je postajalo zlatno, meko i toplo. Pojavio se osećaj da se sve što je živo na Zemlji sada raduje prosvetljenju svoje čestice.

Primer deteta koje boluje od encefalopatije. Tri godine pre njegovog rođenja, u porodici su se dešavale teške svađe, dolazilo je do ivice razvoda, kod majke i oca se više puta pojavila misao o okončanju života. Ovi neprekidni programi samouništenja, koji su "udruženo" stvorili roditelji pre rođenja deteta, nalaze se u njegovoj strukturi polja. Odrastao čovek je zaštićeniji i proces razaranja se kod njega odvija znatno sporije, a dete, koje je dobilo od roditelja dva moćna programa samouništenja, plaća encefalopatijom.

Majka je bila zbunjena kad sam joj to saopštio.

- Zar je moguće da će, ako se to odstrani, dete ozdraviti?

- Zdravlje vašeg deteta zavisi od stanja njegovih duhovnih struktura, a one su deformisane. Ukoliko se isprave - dete će biti zdravo.

Primer žene koja je patila od neplodnosti. Pristupio sam dijagnostici. Sudeći po energiji, radilo se o policističnim jajnicima.

- Sami ste krivi za svoju bolest. - rekao sam joj. Bila je iznenađena.

- Pre nekoliko godina ste uradili nemoralan postupak i to je uzrok vaše neplodnosti. U muškarcu, koji vas je veoma voleo, ubili ste ljubav, i to vrlo surovo i naglo. Kod vas su blokirane veze s Vasionom, nizak je nivo energije. Da li se sećate šta se dogodilo?

- Imala sam verenika. Pripremali smo venčanje, ali sam se upoznala s muškarcem koji mi se veoma dopao pa sam se udala za

njega. Zar nisam bila u pravu? Više sam volela onog za kog sam se udala.

Objašnjavao sam joj da čovek koji voli poseduje takva osećanja čije ubistvo - u sebi ili u drugom čoveku - predstavlja ogroman zločin.

Ako sledimo zemaljsku logiku, neplodnost se može odstraniti operacijom. Upravo time se i bavi savremena medicina. Ali uništavajući ljubav, osećaj dodira božanskog, žena je uništila suptilne duhovne strukture i kod muškarca i kod sebe. Dete koje se rodi u takvim okolnostima može imati prizeman karakter, grubu dušu. Organizam žene to blokira tako što ne želi da rodi dete, koje može da bude ozbiljno bolesno ili čak da umre. Osim toga, ona može da nanosi štetu drugima, kao oblik samozaštite. Ukoliko bi kod žene duhovni parametri bili niski, ne bi bilo neplodnosti, ona bi rodila dete s "crnom" karmom. Ali, njena duhovnost i sistem zaštite dovoljno su istančani da osete kakva opasnost pretil njejoj deci i unucima. Mi smo navikli da mislimo da je to bolest, i borimo se sami sa sobom, sa svojim organizmom, koji pokušava da zaštiti svoj rod od degeneracije.

Dok sam joj objašnjavao te zakonitosti, video sam da strukture njenog polja počinju da se poravnavaju.

- Šta da radim? - upitala me je.

- Pre svega, da shvatite da je ubistvo ljubavi zločin, i da to spoznate ne na zemaljskom, već na najvišem, duhovnom nivou. Kada to shvatite, organizam neće morati da se suprotstavlja i uključuje sistem zaštite. Najpouzdanija zaštita duha od raspada je deformacija telesnih grubih struktura. Njihovo uništenje primorava čoveka da prenese tačku oslonca sa tela na duh i to ga spasava. "Bolest ne dopušta da se greši" rečeno je u Bibliji.

Sećam se mlade žene sa sličnom bolešću - imala je potpuno začepljenje jajovoda. Razlog je bio samo jedan - njena prabaka je imala abortus. Posle toga, tendencija ubijanja dece rasla je sa svakom generacijom i neplodnost je bila fizička zaštita organizma od pojave nesavršene, agresivne dece.

Posle razgovora, kod nje je došlo do apsorpcije priraslica. Posavetovao sam je da obavi preglede još jednom. Lekari su odbili da je pregledaju, pod izgovorom da se ta bolest ne leči bioenergijom, već da samo operacija može pomoći. Ona je bila prinuđena da se obrati privatnoj klinici i posle dve nedelje je donela rentgentske snimke. Priraslice su se u potpunosti resorbovale.

Slični slučajevi ukazuju na to da mnoge ginekološke bolesti otpočinju na nivou polja i često su zaštita od rođenja životno neodrživog potomstva. Savremena medicina, uništavajući sve aktivnije tu zaštitu, ne shvatajući uzroke bolesti, podstiče pojavu pokolenja koja su životno neodrživa kako fizički tako i moralno. Spasavajući čoveka od konkretne bolesti, medicina otvara vrata za razvoj negativnih procesa, koji smanjuju opšti imunitet čovečanstva.

To što se sada dešava sa medicinom podseća na priču o konjaniku.

Putem jaše konjanik i sreće seljaka:

- Kako da stignem u N?- pita konjanik.

- Idete u pogrešnom pravcu - odgovara mu seljak.

- Nema veze, imam sjajnog konja!

- Ali treba da idete u drugom pravcu - pokušava seljak da urazumi konjanika.

- Nije važno, imam zaliha hrane za mnogo dana.

- Što je bolji konj, i što su veće vaše rezerve namirnica, time ćete biti udaljeniji od cilja.

Što bude važnija pobeda medicine, time ćemo biti dalje od cilja.

Navikli smo da po inerciji razmišljamo kako su glavni sistem zaštite organizma tela, imune ćelije. Pritom zaboravljamo jednostavnu istinu: duh, duša i telo su jedno. Podsvest i svest su polje, a fizičko telo - raznovrsnost, dijalektička suprotnost tog polja. Najveći prioritet u zaštiti sistema organizma je zaštita duhovnih struktura polja. Zato, kad pred organizmom stoji zadatak opstanka, pre svega moraju da prežive strateške, duhovne strukture, koje nas povezuju sa prauzrokom.

Ne smemo zaboraviti lekcije iz istorije. U drevnoj Sparti je bio običaj: ako se dete rađalo bolešljivo i krhko, fizički slabo, bacili bi ga u more kako bi imali zdravo potomstvo. Na kraju je ta država stradala, duhovno se degenerišući.

Filozofija poimanja čoveka samo kao fizičkog tela dovodi do jednostranog razmišljanja savremene medicine. Ukloniti bolesni organ, pročititi, iseći, poravnati, ispraviti - to su osnovni metodi lečenja. Ukoliko bi čovek bio samo telo, taj pristup bi bio ispravan, ali čovek je istovremeno i polje, pri čemu je polje važnije od tela. "Ne mogu da se smestim između kape i cipela" - govorio je pesnik, Volt Vitmen.

Zakoni ljudskog duha su istovremeno i zakoni tela, ali među njima nema striktne korelacije. Koliko su ti zakoni jedinstveni, toliko mogu biti i

suprotni. Kad medicina počne da ulazi u oblast polja, čovekovog duha, zadržavajući pri tome njoj svojstvene metode uticaja na telo - iseći, izvaditi, zašiti - to dovodi do isprva neprimetnih, a kasnije do veoma ozbiljnih deformacija duhovnih struktura.

Logika onih koji leče telo je prvo raditi, pa onda analizirati.

Logika duha je - prvo analizirati, a zatim uraditi.

Ono što se dešava u savremenoj medicini - hipnoza, psihoterapija, ekstrasenzorno delovanje - pokušaj je mehaničkog spoja logike tela i logike duha. U tom slučaju strada ono poslednje. Pošto su filozofija i logika duha strategije, a telo je - taktika, može se reći da je taktički, trenutni uspeh zasenio sve. "Posle nas može i potop", to je logika tela. Međutim, da li će uopšte nečega biti posle nas?

Naučili smo kako da hirurškim putem oslobađamo ljude od kratkovidosti, pustili smo u rad novu tehniku, i ne samo što u desetinama gradova u zemlji imamo filijale u kojima, bez većih problema, može da se uradi operacija, već i druge zemlje mogu koristiti našu pomoć. A ko je analizirao rezultate ovog uspeha?

Uzrok kratkovidosti je deformacija polja u oblasti glave, koju izaziva osećaj mržnje, što u polju čoveka formira stabilne strukture. Te strukture ne nestaju posle operacije oka, one nastavljaju svoje destruktivno dejstvo u polju, premeštaju se na druge telesne organe, ili na parametre čovečjeg duha.

Operacije presađivanja ili uklanjanja organa takođe dovode do sličnih rezultata. Dobro je ukoliko čovek istovremeno pokušava da leči svoj duh, to jest teži da otkloni uzrok, da spozna svoje greške, nešto promeni u svojoj duši.

Do još gorih rezultata može da dovede neznački energetski uticaj. U filmu A. Tarkovskog "Ogledalo", postoji scena lečenja dečaka od mucanja pomoću hipnoze. Analizirao sam šta se dešava kod ovakvog načina lečenja mucanja. Kada osoba muca, kod nje su iskrivljeni parametri sudbine. Prebrojao sam ih pre i posle lečenja - parametri su ostali neizmenjeni. Pošto hipnoza nije mogla da utiče na uzrok bolesti, ona ga je samo prenela na drugo mesto, a ja sam tražio gde. Ispostavilo se da je uticaj hipnoze premestio uzrok bolesti u budućnost, zbog čega je došlo do potpunog uništenja karmičkih struktura sudbine za tri buduća života obolelog deteta. Zar to nije katastrofa?

Ako se uzrok bolesti ne dosegne, bolest će se premeštati - ili na drugi organ, ili na sudbinu, ili na psihu čoveka ili na njegove buduće

živote, ili će se svi problemi prebaciti na njegovu decu. Mehanika ostaje mehanika. Bez duhovnih promena bolesti ne može da se izleči.

Sećam se priče koju mi je ispričao mladi lekar. Alah je pozvao ljude i počeo da im deli kazne za kršenje zakona Vasione. Najveća kazna je stigla lekara. On se pobunio:

- Zašto? Ja sam lekar, pomažem ljudima, izbavljam ih od patnji!

Alah je odgovorio:

- Zato što ja ljudima šaljem bolest zbog njihovih grehova, a ti im smetaš da spoznaju svoje grehe.

Mislim da je religija, dajući uvid u to kakvo bi trebalo da bude pravilno ponašanje, učinila mnogo više za fizičko zdravlje čoveka nego medicina.

Nedavno sam upoznao čoveka koga je ekstrasens izlečio od teške bolesti: on je hodao pomoću štaka, a posle lečenja ih je ostavio. Radost pacijenta i njegove porodice bila je sasvim razumljiva.

U razgovoru s tim čovekom, osetio sam da njegovom sinu pretila velika nevolja. Testirao sam njegovu polje i video da može umreti. Razlog je bio u tome što je kod čoveka po očevoj liniji išao moćan program uništenja sinova, koji se zatvarao bolešću nogu. Posle lečenja, program uništenja je oživeo, ne samo u podsvesti tog muškarca, nego i kod njegovog sina.

Opasno je uklanjati vidljive probleme ako se istovremeno ne pronade i ne ukloni njihov pravi uzrok. Ranije se bolest premeštala s jednog organa na drugi - sada ekstrasenzorika i novija medicina (psihogeneratori i uređaji koji funkcionišu na nivou polja) potiskuju bolest sa tela na dušu, sudbinu, psihu, pa čak i na buduća pokolenja, na buduće živote.

Psihogenerator koji radi sa informacionim poljima pruža naglo poboljšanje na fizičkom i gustom nivou polja, a potpuno uništenje na suptilnim nivoima. Na televiziji su prikazali ženu koja se lečila psihogeneratorom, koji, kako je rečeno u reklami, "može da zameni hiljade ekstrasensa". Obavio sam distancionu dijagnostiku na ženi i video potpuni oporavak na fizičkom nivou, ali i prenos deformacija na duhovne strukture, na sudbinu i na četiri buduća života. Deo deformacija je prenesen i na decu.

Ako se bolest doživljava kao zlo, tada se s njom borimo premeštajući je s jednog mesta na drugo. Kada shvatimo da je bolest

sprečavanje duhovne degeneracije, i ako budemo uklanjali uzroke njenog nastanka, ona će nestajati sama od sebe.

Nesavršenstvo naše filozofije i našeg razumevanja sveta vode nas do samouništenja.

Razgovarao sam s poznanikom o savremenoj medicini u prisustvu njegovog sina koji je student medicinskog fakulteta. Mladića je jako bolela glava, zbog čega je popio nekoliko tableta, ali bol nije prolazio. Pritisnuo sam jednu tačku na njegovom vratu, malo sam ga protresao i bol je nestao. Mladić je reagovao veoma interesantno:

- Tata, zašto da studiram na fakultetu ako se može lečiti na ovaj način?

Otac mu je odgovorio da ipak treba studirati. Ja sam ćutao. Za objašnjenje nije bilo dovoljno dva minuta razgovora.

Alternativna medicina još nije postala nauka. Alternativna medicina ne zna s čim radi. To je crna kutija. Čudo izlečenja može da se dogodi, a može i da se ne dogodi. Alternativna medicina se suviše često pretvara u spekulaciju. Dolaze novi iscelitelji, novi metodi, škole, a zatim nestanu. Svako otkriće, ako ne pronađe svoje mesto u sistemu stavova, vremenom nestaje bez traga.

Metod o kojem se govori u ovoj knjizi, omogućuje lečenje bolesti mnogo godina pre pojave prvih znakova fizičke bolesti. U jednoj etapi razvoja metoda, mislio sam da karmička dijagnostika može u potpunosti da zameni medicinu. Zatim sam shvatio jednostavnu istinu. Suština metoda je u sprečavanju događaja koji se mogu pojaviti, a naša svest, fokusirana na telesne potrebe, nije u stanju da predvidi sve procese. Zato ne treba da bude reč o negiranju savremene medicine, već o dijalektičkoj uzajamnoj povezanosti medicine duha i medicine tela (prioritet je lečenje i razvoj duha), o suštinskim promenama principa savremene medicine, o povezanosti i uzajamnom dopunjavanju, a ne zameni jednog pogleda na svet drugim.

Baveći se samo fizičkim telom, medicina se sve više i više udaljava od svog glavnog cilja da leči čoveka, jer čovek je pre svega duh, polje.

“Lekar-filozof je sličan Bogu”, govorio je Hipokrat. Ranije su filozofija, religija i medicina bile jedna celina. Jedna osoba je sažimala u sebi sva ta znanja i bavila se lečenjem. Danas lekar daje injekcije,

operiše, daje tablete, popunjava protokol. Da li je moguća druga varijanta? Moguća je.

Lekar koji leči, ako ima visoku etiku i duhovnost, leči ne samo telo, već istovremeno i dušu. Behterev je govorio da ako se pacijent nakon posete lekaru oseća bolje, da je to pravi lekar. Poznati su slučajevi kada samo jedan dolazak lekara u bolničku sobu poboljšava stanje pacijenata. Nažalost, poslednjih decenija se u medicini sve više pažnje posvećuje opremi za dijagnostiku i lečenje, a ne ličnosti lekara.

Nedavno mi se obratila jedna poznanica i zamolila me je da testiram novi uređaj koji je dobio njihov istraživački centar. Oduševljeno je govorila o mogućnostima uređaja koji deluje na čoveka, omogućavajući da se pacijent leči bez lekova. Zainteresovao sam se da saznam kako uređaj radi, i po prezimenu sam dijagnostikovao jednog pacijenta koji je prošao kurs lečenja pomoću njega.

Čovek se borio u Avganistanu i bolovao je od čira na želucu. Uzrok čira je bila visoka svesna agresija i osećaj mržnje, koje je morao iskusiti u ratu. U njegovom polju su se formirali moćni programi uništavanja ljudi. Karmičke strukture su bile deformisane. Posle delovanja uređajem, polje pacijenta se očistilo, deformacija je nestala, fizičko stanje organa se znatno popravilo.

Počeo sam da istražujem najsuptilnije energije organa, i utvrdio da je energija endokrinog centra i prve čakre postala mnogo lošija nego pre lečenja. Pogledao sam parametre duhovnosti, ispunjenosti ljubavlju, agresijom i shvatio: čir je zarastao, spoljašnja agresija je naglo opala, ali je zato podsvesna agresija - mnogo povećana. Ispostavilo se da je čir blokirao širenje programa uništenja u dubokim slojevima podsvesti. Posle lečenja, agresija se premestila iz svesti u podsvest. Parametri duhovnosti i duše su se snizili, a jedan od najstabilnijih pokazatelja - ispunjenost ljubavlju, odgovoran za zdravlje kako nas samih tako i naše dece u budućnosti, pala je do kritične vrednosti. Video sam sliku koju gledamo širom sveta: uništavanje strateških resursa organizma zarad privremenog zdravlja fizičkog tela.

Ovaj uređaj, kao i desetine drugih već napravljenih i testiranih, predstavlja najbolje dostignuće savremene medicine i potpuno zadovoljava njene potrebe, njenu filozofiju: neophodno je ukloniti posledice ne razmišljajući o uzrocima bolesti. Uređaji poravnavaju najgrublje slojeve karmičkih struktura, potiskuju bolest unutra, ali je ne eliminišu. Potiskivanje bolesti unutra neće uništiti neki deo tela ili organ,

već imunitet celog organizma. Tako, pobedivši određenu bolest, savremena medicina osuđuje čovečanstvo na opštu, laganu i bolnu degeneraciju i umiranje. S obzirom na činjenicu da je bolest blokiranje nepravilnog ponašanja i razmišljanja, najčešće podsvesnog, uklanjanje ovih blokada znatno ubrzava proces raspadanja.

Analizirajući strukture polja društva i čovečanstva, kao i informaciju dobijenu iz različitih izvora, došao sam do sledećeg zaključka: u poslednjih 150 godina nivo agresije čovečanstva se povećao, a pošto je blokada između svesti i podsvesti uništena, došlo je do intenzivnog porasta podsvesne agresije. Naša agresija se prenosi na nivo polja, na Vasionu. Da bi se zaustavio taj proces, od jeseni 1995. godine, sudeći po rezultatima mojih istraživanja, biće potrebno da se uključe programi samouništenja čovečanstva. U takvim uslovima moći će opstati i preživeti samo ljudi sa uravnoteženim duhovnim strukturama.

Veoma bih voleo da ovo predviđanje bude pogrešno i da se ne potvrdi, ali danas je malo nade za to.

Najperspektivniji aparati za dubinsko delovanje su leptonski psihogeneratori. Verovatno će u bliskoj budućnosti oni biti lideri u lečenju bolesti. Istraživanja koja sam sproveo pokazuju da su strukture polja, koje sadrže genetsku informaciju, sigurno zaštićene i da energetski uticaji tu ne prodiru. Moguća su samo dva izuzetka: to je dostupno čoveku sa višim sposobnostima i za psihogenerator.

Sve dublje prodiranje u karmičke strukture zbog odstranjivanja bolesti, neizbežno mora dovesti istraživače u one oblasti gde se nalaze programi koji definišu genetski kod biljaka, životinja i ljudi. Taj proces može da izmakne kontroli i tada može doći do mešanja i "lepljenja" genetske karme - prvo srodnih programa, tj. čoveka i životinje, a zatim i kompletno mešanje programa svih živih bića. Već je u bližoj budućnosti moguća pojava mutanata koji imaju genetsku strukturu čoveka i životinje u isto vreme. Slične mutacije se ponekad dešavaju u prirodi, ali posle informaciono-energetskih uticaja, njihov broj može da raste kao lavina. Eksperimenti, koje je sproveo Cžian-Kančdžen iz Habarovska, pokazali su da se pomoću jednostavne aparature mogu spojiti genetski kodovi raznih životinja i biljaka. Takođe, nije isključeno da istraživači, ne sluteći da se bave samoubistvom, pokušaju da eksperimentišu genetskim kodovima ljudi i životinja.

Opasnost od takvih eksperimenata jeste u tome da će program "lepljenja" genetskih kodova čoveka i životinje, kad se jednom pojavi i realizuje, postojati u informacionim strukturama biogenosfere, i dalje se razvijati. Zločin počinjen protiv čoveka, kako su pokazala istraživanja, prenosi se kao program za izvršenje mnogim pokolenjima. Sistem samoregulacije polja će otpočeti zaštitu informacionog polja. I ako uništenje suptilnih duhovnih struktura polja ne bude blokirano bolešću, počće da radi najefikasniji mehanizam blokiranja - smrt.

Vrlo značajan događaj me je doveo do novog parametra sistema samoregulacije - samoljublja.

Žena koja mi se obratila, nije bila lošeg zdravlja. Manji poremećaji su se pojavili zato što je 1978. godine osećala mržnju prema nekoj ženi. Pacijentkinja se dugo naprezala, ali nije mogla da se seti tih osećaja. Morali smo da istražujemo dublje. Pokazalo se da je mržnju usmeravala na samu sebe.

- Kako je moguće mrzeti sebe? Možda su to bile misli o samoubistvu? - pitao sam je.

- Ne...

Zatim mi je ispričala o svojoj opsesivnoj želji da ne živi. Moja testiranja su pokazala da su odsustvo želje za životom i samoubilačke misli - dve različite stvari. Odsustvo želje za životom predstavlja smanjenu vitalnost; u tom stanju ima dosta manjih problema - a može da se pojavi i misao o samoubistvu.

Ranije sam smanjenu vitalnost smatrao uzrokom, ali se ispostavilo da je to posledica karme i da se određuje porodičnom karmom čoveka, zakonima koje su kršili njegovi preci. U ovom slučaju, ženina majka je osećala mržnju prema mužu, želela mu je zlo, i to je u njenom polju formiralo direktivu za uništenje, koja se očuvala i prenela na decu, izazivajući postupno uništenje loze. Program radi bezvoljno, neprimetno, stvarajući unutrašnji, sumoran odnos prema životu, nekad vidljiv, nekad neprimetan, ali koji postepeno potkopava temelje porodice, i čovek, s takvom direktivom na samouništenje, može predstavljati opasnost po sebe, pri čemu neće ceniti svoj život, niti živote drugih. On može naškoditi velikom broju ljudi ukoliko oni zavise od njega.

Ispitivao sam polje njenog sina - kod njega su, takođe, postojale slične deformacije zbog potiskivanja ljubavi prema samom sebi, to jest taj mehanizam se dalje razvijao. Iako se mladić zasad odlično oseća, zdrav je, on se, i ne znajući, nalazi u opasnosti, zato što direktiva samouništenja, koji su aktivirali njegovi preci, nastavlja da radi svoj

prljavi posao, i može se manifestovati, sa zemaljske tačke gledišta, na neočekivan i neobjašnjiv način.

Žena je došla kod mene na konsultaciju po drugi put. Na prvom tretmanu sam pomogao ne samo njoj, već i njenom mužu. Bila je veoma zadovoljna rezultatima lečenja, ali nije imala veru u to da se njenom mužu može distanciono pomoći, odnosno ako ga ne vidim i ne razgovaram s njim, pa je odlučila da me testira. Izvadivši iz torbe fotografiju, zatražila je da ga prepoznam. Pokazao sam joj ga na grupnom snimku.

- Tačno. A da li biste mogli pronaći čoveka koji je umro pet godina nakon što je ova fotografija snimljena?

Odmah sam uočio čoveka kod koga su upadljivo bili iskrivljeni parametri sudbine i pokazao joj ga. Bila je iznenađena:

- Kako ste pogodili?

Umesto odgovora, umorno sam odmahnuo rukom.

- Ja sam profesionalac. U tome nema ničeg čudnog. To je težak, naporan rad, rezultat dugotrajnog rada na razvoju i usavršavanju svojih sposobnosti.

Pre nekoliko meseci obratila mi se jedna moja poznanica:

- U panici sam - rekla mi je. - Imam prijateljicu, koju poznajem dosta dugo. Danas je odjednom došla kod mene i izjavila mi je ljubav, rekavši da prema meni gaji neka čudna osećanja. Da li kod nje postoje neki poremećaji?

Izvršio sam testiranje i rekao da su, nažalost, poremećaji prisutni.

- Može li se to nekako ukloniti? Ne znam šta da radim, jer je ona naprosto poludela.

U pitanju je bio veoma interesantan slučaj pa sam počeo da proučavam tu temu. Mogu li odstupanja na seksualnom planu da budu uzrokovana karmom? Uostalom, ceo svet homoseksualnost smatra normalnom, postoje ne samo klubovi, već i uverenje da je to apsolutno normalna pojava. Ako je posledica deformacije karmičkih struktura, i ako može da se ispravi, onda možemo govoriti o određenoj bolesti.

Pogledao sam karmičke strukture žene i ispostavilo se da se uzrok odstupanja nalazi u onome što se dogodilo njenoj baki, koju je nekada veoma uvredila draga prijateljica. Naime, njena prijateljica je rečima i nekim postupkom uništila njihovo prijateljstvo i izazvala snažan emocionalni stres kod bake. Ova direktiva uništavanja ljubavi se ženi prenela nasleđem, i - da bi se nadoknadila, podsvest je povećala stepen vezanosti za žene, što se i ispoljilo kroz ovo odstupanje. Sproveo sam

distancionu korekciju ovih struktura i video da se njena osećanja menjaju.

- Sada će sve biti u redu, ekscesa više neće biti; tvoja prijateljica će se ponašati sasvim drugačije.

Tako se i dogodilo. Njena prijateljica je došla sledećeg dana i zbunjeno joj rekla da ne može da shvati svoj jučerašnji postupak.

Mi apsolutno ne shvatamo koliko su u našoj svesti iskrivljene predstave o svetu. Homoseksualnost može biti pokušaj da se kompenzuje umiruća ljubav jedne osobe prema drugoj. Čovek treba da voli sve ljude, a seksualna ljubav je samo mali deo univerzalne ljudske ljubavi, ljubavi prema ljudima kao prema božanskim bićima, prelepim česticama Vasiona. Ako odsustvuje ta unutrašnja, čovečna ljubav prema ljudima, tada se, kao pokušaj njene kompenzacije, može javiti homoseksualnost. Ali to je bolest, to je odstupanje od norme, to je rezultat činjenice da u nama umire ljubav.

Hlađenje čovekove ljubavi dovodi do toga da broj homoseksualaca raste - a to je dalje ubistvo ljubavi, raspad duhovnih i fizičkih struktura. Žena, menjajući svoje biološko ponašanje, izaziva degeneraciju svog potomstva, na nivou struktura polja. Muškarac, koji realizuje svoje homoseksualne sklonosti, kao posledicu ima propadanje duha, duše, sudbine, pad energije. Raspad karmičkih struktura je manje izražen kod muškaraca, nego kod žena. Ali, u opštim crtama, homoseksualnost uništava strukture polja, koje su odgovorne za imunitet, za suprotstavljanje malignim oboljenjima, za zdravlje potomstva. Aktivni homoseksualci guše ljubav i život u partneru, njihova deca mogu da budu sklona nasilju i okrutnostima prema drugima; pasivni homoseksualci ubijaju ljubav i život u sebi, njihova deca mogu biti žrtve raznih zločina, ili imati u strukturama polja program samouništenja.

Poređenja radi, navešću parametre ljudi koji vole. Kod njih duhovnost, duša, sudbina, ispunjenost ljubavlju imaju najveće vrednosti, dok podsvesna agresija poseduje minimalne moguće vrednosti. Muškarac i žena koji se vole poboljšavaju svoju karmu, leče kako sebe tako i buduće potomstvo.

Treći uzrok

Svaka fraza predstavlja informaciono grupisanje. Reč "nije vrabac", već program, organizam, koji uzajamno deluje u polju sa drugim

programima.

Kada sam pročitao u knjigama staroindijske filozofije da je najčvršći duh, a da je telo iluzija, nisam mogao u to da poverujem. Misao Lao Cea da sve slabo i bespomoćno pobeđuje čvrsto i snažno, takođe mi se činila metaforom.

Primenjujući u radu duhovne metode lečenja, nemoguće je ne začuditi se koliko je jaka zavisnost tela od duha, od struktura polja.

U svakodnevnom životu često sebi dozvoljavamo da loše govorimo o ljudima, o sebi, o svojoj sudbini. Ispostavilo se da ova navika uništava kod čoveka... zube. Istraživao sam desetine slučajeva i zaključio sam da je najopasnije ogovarati porodicu, rodbinu, poželeći zlo bliskim ljudima. Ovim prestupima se pridružuju karmički programi roditelja i prethodne inkarnacije. Posebno je opasno nezadovoljstvo samim sobom.

Uzrok paradentoze je ogovaranje oca, opterećena karma i nepravilna ishrana. Za emocionalnu ravnotežu i smanjenje podsvesne agresije može pomoći redovna upotreba zeleniša u ishrani. Na sličan način se određuje i efikasnost fitoterapije, pre svega činjenicom da utiče na duhovne strukture, a ne samo na fizičke.

Zbog čega su opasni ogovaranje i zle misli?

Kada razmišljamo o nekome, pojavljuje se energetski most između nas i osobe na koju mislimo, dolazi do razmene informacije i energije - tako da svaka negativna misao predstavlja energetski napad i može naneti štetu. Čak i unutrašnje slaganje sa onim koji ogovara može biti opasno. Ogovaranje, loše misli o ljudima znači da im nanosimo povrede i, u skladu s tim, uništavamo sopstvene karmičke strukture. Reč pojačava svaki program.

Trenutno, Zemljina energija je takva da su čak i nedobronamerne misli o čoveku dovoljne da mu naude. Analizirajući veliki broj činjenica, došao sam do zaključka da se čovečanstvo pre nekoliko vekova počelo aktivno udaljavati od principa harmonije sveta, tako da je sad informaciono polje Zemlje preopterećeno negativnim programima. Kada čovek ne misli dobro o nekome, dešava se uključanje opštih negativnih karmičkih slojeva i tada, čak i ako se ne poželi zlo, može da se nanese šteta. Mi napadamo i ubijamo jedni druge nesvesno, često i ne znajući to. Javlja se proces samouništenja sličan lavini, koji ne zahteva uključivanje negativnih emocija pošto već postoji dovoljno negativnog potencijala koje je prikupilo čovečanstvo.

U naše vreme više nije dovoljno biti dobar i nikome ne nanositi štetu, zato što je naša podsvest toliko deformisana da čak i nenanošenje

štete nije dovoljan uslov za očuvanje duše i tela. U današnjim uslovima, najvažnije za opstanak je svesno usmeren rad na promeni sebe. Nije dovoljno biti samo dobar, već se mora aktivno biti dobar. Svaki čovek koji je dobar i iskren, i pored toga ima velikih izgleda da umre, a da ne pominjemo one koji krše najviše zakone. Ideali i zapovesti sa kojima su ljudi živeli hiljadama godina danas su zaboravljeni, to jest potisnuti u zadnji plan, tako da čovek mora svesno i aktivno da radi na obnovi duhovnosti, humanizma, razumevanju harmonije sveta. "Ljubite neprijatelje svoje" - to je poziv ka duhovnoj suštini čoveka, da ne odgovara energetskim udarom na udarac. Zadatak etički pismenog čoveka je da nikada ne pusti negativna osećanja u podsvest. Čovek koji otpočinje svoj dan željom: "Gospode, podari mojoj porodici i bližnjima zdravlje, a meni strpljenje", zaštitice se od mnogih prestupa.

Evo primera kako deluje samo jedna fraza. Mladić je uvredio devojkju, a ona je izgovorila frazu: "Nikada ti to neću zaboraviti." Analizirao sam šta se pri tome dešava: formira se program uništenja ili razdvajanja - ono što se u bioenergiji naziva "urokom". Danas je svaka isključiva, žestoka izjava nažalost nanošenje štete kako samom sebi tako i drugom čoveku.

Došao mi je muškarac koji se žali na slabost, malaksalost. Pokazatelji njegove energije bili su veoma niski, a testiranje mi je omogućilo da otkrijem razlog:

- Da li imate komšinicu s kojom se svađate?

- Da.

- Vi se ljutite na nju, a to deformiše vaše polje i zato dolazi do pada energije. Najvažnije je ipak to što loše govorite o njoj.

Posle uklanjanja ovog kršenja i uravnoteženja polja, malaksalost je nestala.

Negativni sud o bilo kome izaziva veliki pad energije. Ako osoba ogovara, povređujući onoga koga ogovara, povređuje i samog sebe, jer pri tome dolazi do deformacije i uništenja njegove sopstvene strukture polja, kao i do gubitka energije. Loša misao o čoveku, negativna reč koja mu je upućena - to je napad na energetskom nivou i plaćanje cene za to, jer kako je rečeno: "Ne sudite, da vam se ne sudi, jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam se suditi; i kakvom merom merite, takvom će vam se meriti."

Povreda naneta ogovaranjem ne mora se u početku ispoljiti na fizičkom nivou, uopšte nije obavezno da se odmah pojave neke bolesti. Može započeti raspad suptilnih struktura; na primer, čovek se odlično oseća, ali se kod njega pojavljuju deformacije duhovnih struktura, koje imaju veliki kapacitet, i to ne može odmah da se otkrije. A kasnije, kad počnu problemi, bolesti rodbine, dece, on teško da će se setiti da je uzrok nesreće bio ogovaranje.

Mi sami sebe ubijamo a da to i ne primećujemo. Ogovaranje nam skraćuje život, uništava nas fizički i duhovno.

Pokušao sam da istražim koja glavna karakteristika objedinjuje sve dugovečne ljude? Ishrana kod dugovečnih ljudi je najraznovrsnija, način života i ponašanje takođe; ono što je za sve njih zajedničko jeste - dobrodušnost. Ispostavlja se da je dobrodušnost odsustvo energetskog napada na ljude, i, u skladu s tim, sopstvena neranjivost. Umiremo rano zato što neprestano sami uništavamo svoju dušu i telo. Japanci su dugovečan narod, a, istovremeno, najljubazniji narod na svetu.

Najopasnije je ogovaranje voljene osobe. Stepenn jedinstva na nivou polja može da bude različit, a između ljudi koji se vole taj stepen je najveći. Osećanje ljubavi uzdiže čoveka, pa zato, bilo koji negativni uticaj na to osećanje postaje krajnje opasan.

U toku procesa rada na ovoj knjizi često smo se okupljali u izdavačkoj kući, i na jednom od tih susreta bio je prisutan i jedan mladi autor iz Moskve, Slava. Razvila se diskusija i testiranje nove literature koju je doneo. Slava je ispričao kako se na jednom putovanju upoznao sa vrlo zanimljivim vidovnjakom, koji je imao jedinstvene sposobnosti. On je imao običaj da kaže svom pacijentu: "Idi kući, ispod vrata s leve strane zakopane su ti makaze sa vradžbinom. Kad ih iskopaš, sve će biti dobro". Čovek bi odlazio kući i, zaista, pronalazio ispod vrata makaze. U toku razgovora posvećenom Slavinoj knjizi, ispostavilo se da na njega vidovnjak ne može da deluje. "Ti imaš vrlo moćnog Anđela-čuvara, ne mogu da te lečim", priznao je on Slavi.

Sedeli smo, razgovarali, i odjednom sam osetio da mi neko oduzima energiju. Testiranje je pokazalo da je to bio Slavin rad. Odmah sam korigovao strukturu njegovog polja, ali sam primetio da se i prisutne žene osećaju loše. Počeo sam da proveravam Slavine parametre i u njegovoj podsvesti sam otkrio program uništenja žena.

Za njega je to bilo potpuno neočekivano.

- Ako možete, recite mi, molim vas, kakav je vaš lični život? - upitao sam ga.

- Ne baš uspešan. Pre osam godina sam se razveo od žene i više ne nameravam da se ženim.

Objasnio sam mu da je uzrok njegovog neuspešnog braka bio program uništenja žena, koji se nalazio u njegovoj podsvesti i koji je formirao njegov otac, pre njegovog rođenja. Posle korigovanja, polje se harmonizovalo.

U jednoj fabrici sam vršio dijagnostiku i lečenje.

Jedna od radnica se vratila dva sata posle konsultacije i požalila mi se na snažan bol u području trećeg oka. Otkrio sam uzrok bola: radilo se o podsvesnim zlim željama i programu uništenja.

- Vi ste o meni rekli nešto loše kada ste otišli s konsultacije - objasnio sam joj.

- Šta vam je, ništa loše o vama nisam ni pomislila, niti govorila. Rekla sam: "Jadan S.N., veoma je umoran, sedi tamo sasvim zelen."

- Naškodili ste mi sažaljenjem.

- Zar čoveka uopšte ne treba žaliti?

Možete pomagati ljudima, biti saosećajni, ali ne treba ih sažaljevati. Sažaljenje je usmereno na telo i može da naškodi ljudskom duhu i duši. Jednom je izvesna pacijentkinja, dok je bila kod mene na konsultaciji, žalila drugu i, posle dva meseca, pojavila joj se slična bolest - morala je na operaciju. Vi zaboravljate da danas svi ljudi imaju visok nivo energije, zato se svaka greška preokreće u veliku deformaciju strukture polja, sa svim posledicama koje iz toga proističu.

Bolest nije zlo, već način da se zaustavi program raspada duha. Kad sažaljevate čoveka, vi se ne slažete s njegovom bolešću, njegovom nesrećom, već mislite samo na posledice, zaboravljajući na uzrok, i samim tim doprinosite raspadu njegovog duha. Tu je vrlo tanka linija: kad spoljašnje saosećanje i želja da se pomogne proniknu unutra, mogu se pretvoriti u svoju suprotnost. Kao legitimno i opravdano treba priznavati postojanje bolesti kao poluge za razvoj duha, i prihvatiti je ponizno. Ovaj dualizam odnosa - unutrašnja poniznost i spoljašnja pomoć i saosećanje - omogućavaju da se živi u harmoniji s Vasionom, a da joj se ne upućuju prekori. Bolest nikad nije bila samo dobro ili samo zlo, bolest je uvek i jedno i drugo istovremeno.

Četvrti uzrok

Istražujući problem vampirizma, težio sam da objasnim zašto čovek postaje "vampir?" Vampirizam uopšte nije bezazleno zanimanje. Međusobno delovanje ljudi na suptilnom nivou polja daleko je komplikovanije, nego što to zamišljamo. Vampirizam nije samo oduzimanje određene količine energije, remećenje omotača polja i stvaranje uslova za kasniji gubitak energije, već i povreda suptilnih struktura polja, koja može dovesti do deformacije karmičkih linija sudbine, zdravlja i psihe. Više puta sam primetio kako su se posle gubitka velike količine energije kod čoveka javljali psihički poremećaji.

Kod onoga, koji počinje da koristi tuđu energiju, zatvaraju se kanali koji ga povezuju sa Kosmosom, što izaziva opšti pad energije. Taj proces se teško može zaustaviti; on osuđuje decu „vampira“ na teške bolesti, jer se ona rađaju sa već zatvorenim kanalima, koji postoje da bi ih povezivali sa Kosmosom, pa ili će njih vampirisati i uništavati im telo, ili će vampirisati oni, nastavljajući da uništavaju sopstvenu dušu. Dakle, vampirizam je složena i prilično ozbiljna tema. Evo nekoliko primera iz moje prakse.

Izvesna žena je treći put došla kod mene. Distanciona dijagnostika njene ćerke pokazala je da joj je jedan od nastavnika u muzičkoj školi oduzimao svu energiju. Razlog je bio karmičke prirode: po očevoj liniji je postojao vampirizam. Devojčici je probijena zaštita, i zato od nje mogu da uzimaju energiju. Testirao sam njenog oca. On je krao energiju, ali nije za to bio kriv on, već njegov otac, koji se vrlo sebično odnosio prema majci - ograničavao ju je i tlačio s ciljem da od nje uzima energiju.

Egoizam i okrutnost vode do isključivanja iz Kosmosa, i tada je čovek prisiljen da od ljudi uzima energiju. A to uništava zaštitu njegove dece - ona počinju teško da oboljevaju, mogu im se pojaviti mentalni poremećaji i drugi problemi. U navedenom slučaju egoizam dede je značajno pogoršao karmu sina i unuke.

Izvesni mladić mi je pričao:

- Jedan narkoman-huligan, potpuno degradirana osoba, profesionalni lopov, stalno je dolazio kod mene i pokušavao da razvali vrata od mog stana, pri čemu je razbijao sijalice, čupao telefonske kablove - jednom rečju, ispoljavao je agresiju. Poslednji put je došao i pokušao da razvali vrata. Ja sam se molio za njega. U početku je huligan, kao i obično, uz galamu i krike udarao na vrata, a zatim se ućutao i ja sam čuo kako je vrlo tiho otišao. Ranije se nije tako dešavalo. Obično je,

odlazeći, lupao na susedova vrata, razbijao stakla i sijalice. Šta se dogodilo s njim?

Testiranje je pokazalo moćno, blagotvorno delovanje molitve na duhovnost, psihu, sudbinu i ponašanje izgređenika.

Ispostavilo se da je mladić, moleći se za dušu druge osobe, mnogo jače uticao na njega nego profesionalni ekstrasens, zato što molitva utiče na suptilne strukture.

Testiranje energetskih parametara huligana pre molitve, pokazalo je visok nivo agresije, prisustvo mentalnih poremećaja, vrlo nizak nivo povezanosti s Kosmosom. Čime je bilo određeno ponašanje tog mangupa? Nesvesno, osećajući visok nivo energije mladića, on je pravio izgrede, nervirao ga i na taj način crpeo tuđu energiju.

Posle molitve on je takođe dobio energiju, ali druge vrste, i ona je počela da ga menja. Za njega je to verovatno bilo neočekivano i neshvatljivo, pa se zato umirio i udaljio. Desilo se nešto neobično te on nije mogao da razume svoje stanje.

Testiranje posle molitve pokazalo je da se duhovnost malo promenila, iako je uticaj bio duhovan, preusmerio se na druge parametre, uglavnom na ponašanja i psihu. Čovek je praktično postao mentalno zdrav, ali su se parametri tela, tj. njegovo fizičko stanje, malo pogoršali. Molitva ponekad može da pogorša parametre tela, ako se telo i duhovne strukture nalaze u sukobu. Kad se uzdiže duh, može privremeno da oslabi telo. Međutim, ponašanje i karakter tog čoveka počeli su da odgovaraju normi.

Glavni uzrok mentalnih poremećaja, niskog nivoa povezanosti s Kosmosom i agresivnog ponašanja čoveka bio je u ponašanju njegovog oca, njegovim višestrukim pokušajima da izvrši samoubistvo. Program samouništenja, koji je aktivirao otac, odredio je tužnu sudbinu sina. Posle korekcije karmičke strukture oca, došlo je do naglog porasta povezanosti sina za Kosmos. Mladićeva molitva je promenila ponašanje izgređenika, ali je povezanost s Kosmosom uspela da se poboljša tek posle dublje korekcije.

Bilo je zanimljivo nastaviti istraživanje.

- U koje vreme je taj čovek obično dolazio?

- Koliko god to bilo čudno, ali po pravilu se pojavljivao u srećnim trenucima mog života, u najnezgodnije vreme. To je uvek bilo užasno i mučno.

- Da li je to slučajno ili ne? - Ne, to nije slučajno. On se pojavljivao u najsrećnijim trenucima zato jer duhovno uzdizanje ispunjava

organizam energijom. Verovatno je on to podsvesno osećao i hteo je da uzme tu energiju.

Kako postupaju ljudi kojima je potrebna energija? Oni nerviraju, muče žrtvu, traže razne načine da pokore čoveka, jer je teško oteti je od sebi ravnog, dok je daleko lakše oteti od slabijeg. Zašto je npr. neka osoba sadista? Njeni roditelji su se odricali jedinstva sa svetom, od najuzvišenijih osećanja. To je izazvalo potpuno blokiranje kanala koji povezuju čoveka s Kosmosom; započeo je raspad i degradacija struktura polja - što je imalo za posledicu da energija nema odakle da se uzme, sem od drugih ljudi. Ako je u pitanju dete, ono počinje da nervira majku, da joj dosađuje, dok ona stalno viče, ljuti se - i na taj način mu daje energiju. Dete se izivljava i vređa svoje vršnjake, tuče životinje i na taj način takođe dobija energiju, smeje se i izivljava nad odraslima - i opet postiže isti cilj. Kada jedna osoba dovodi drugu u stanje fizičkog ili duhovnog mučenja - to je jedan od oblika vampirizma.

Ali ponekad se dešava da i sama majka stvara uslove za razvoj vampirizma kod deteta. Na primer, ukoliko je završila ubrzani kurs za beskontaktnu masažu, ona će svoje dete lečiti ako ono pokaže ma i najmanji znak neraspoloženja, i tom prilikom će mu prenositi grubu, fizičku, a ne duhovnu energiju. Postoji i druga krajnost, da se ona neprestano nervira izdirući se na dete, što opet znači da će mu preneti grubu energiju. Dakle, u oba slučaja će ga navikavati da bude potrošač tuđe energije.

Majka koja se moli da njeno dete bude zdravo takođe daje energiju, ali to je duhovna energija koja leči i pomaže detetu da se pravilno razvija. Bez ljubavi je nemoguće da budemo zdravi.

Vampirizam je moguć i s predumišljajem, to jest radi se o svesnom oduzimanju energije, ali za to je neophodno imati neka znanja iz bioenergije, odnosno potrebno je osećati šta je bioenergija.

Osobi čije su duhovne strukture u raspadu sve je teže da komunicira s Kosmosom u cilju dobijanja energije, zbog čega ona sve češće koristi tuđu. Tako otpočinje proces vampirizma sličan lavini, a posledično tome i isključenje iz Kosmosa, što se najčešće završava teškom bolešću. "Vampir" je sličan narkomanu - on danas dobija zadovoljstvo za koje će sutra debelo plaćati.

Ponekad nedovoljno pripremljeni ekstrasensi mogu uzimati energiju od svoje dece i rodbine, a da to i sami ne primećuju - zbog čega oni počinju da se razboljevaju.

Malo ko zna koliko je ozbiljna kazna za vampirizam i koliko su male šanse da se izađe iz tog stanja. Kad se bioenergetski uticaj prožme sa krađom energije, dešava se deformacija struktura polja žrtve, koja se može dugo zadržati i proizvesti bolest; za to će biti odgovoran agresor, a takođe njegova deca i rođaci. Jedan od najboljih načina zaštite od nemoralnog čoveka, koji pokušava da nam ukrade energiju, jeste molitva, zato što će ona istovremeno pomoći i njemu da obnovi deformisanu duhovnu strukturu. "Blagosiljajte one koji vas proklinju - i molite se za one koji vas vređaju i progone..."

Evo još jednog slučaja vampirizma. Obratila mi se izvesna žena s molbom da pomognem njenoj mlađoj ćerki i unuci, ćerki starijeg sina. Testirao sam ženinu ćerku. Devojčica ima četrnaest godina i pohađa školu. Kod nje su primetne jake deformacije strukture polja oko glave, izazvane vampirizmom muškarca.

- Da li devojčica ima česte glavobolje?

- Da.

- Bleda je i brzo se umara?

- Da, veoma se zamara, naročito kad je u pitanju matematika.

- Znajte da nije stvar u matematici. Devojčici energiju oduzima neki muškarac - možda njen nastavnik. A uzrok tome je njen otac koji je nekad oduzimao energiju od vas. Zato je kod devojčice probijena zaštita i ona može da bude plen "vampira".

Pregledao sam polje unuke. I nju je takođe neko vampirisao. Krivac je bio otac, zato što je oduzimao energiju od žene. Ali tu se lanac ne završava. Otac mora da uzima energiju zato što je njegova baka uzimala energiju od nekog muškarca. Pet godina docnije on je počeo da uzima energiju od nje - zbog čega joj je probijena zaštita.

U pitanju je proces u kome "žrtva provocira zločinca". Baka je probila svoju zaštitu i otad je počela da se dešava lančana reakcija - pate sin, ćerka, unuka. Oni su osuđeni na to da oduzimaju ili daju energiju, što izaziva raspad suptilnih struktura polja i postepeno fizičko razaranje. Sve u svemu, samo jedan bakin nemoralan postupak rezultirao je fizičkim i duhovnim raspadom cele porodice. Neodgovornost na području bioenergije završava se tragedijom.

Sledeća pacijentkinja bila je mlada devojka s mnogobrojnim problemima. Objasnjavao sam joj na koji način krši najviše zakone i kako to utiče na njen karakter, sudbinu i zdravlje. Kod nje su bili blokirani kanali povezanosti s Kosmosom, a za to je bio kriv njen otac, jer se odrekao jedinstva s Vasionom, što je za posledicu imalo smanjen nivo

energije kod ćerke. Devojka mi je potvrdila da joj je otac ateista i materijalista.

- Nije stvar u tome da li ćovek veruje u Boga ili ne - objašnjavao sam joj. - Ćovek je ćelija jednog organizma i on mora da živi po zakonima tog organizma. Ako to ne shvata, njegova deca su osuđena na degeneraciju - prvo duhovnu, a zatim i telesnu. Posmatrao sam strukture njenog polja: s obzirom na to da je njen nivo energije nizak a povezanost s Kosmosom minimalna - ona vampirski uzima energiju od mene. Devojka to ne oseća, ali kaže da je primetila da deca ne vole kada ih uzme u ruke. Polje deteta je nezaštićeno, zbog ćega je vrlo lako od njega oduzeti energiju, ali ga zato štiti intuicija. Podsetimo se: ranije su malu decu sklanjali od tuđih oćiju da nemoralan ćovek ne bi mogao da ih povredi.

Jednom prilikom je na mom predavanju otpoćeo razgovor o vampirizmu. Objlašnjaao sam mehanizam vampirizma, odnosno toga kako dolazi do samouništenja ćoveka ako on poćne da uzima energiju od drugih. Predavanju su prisustvovali i ekstrascensi. Jedan od slušalaca, dosta samouveren mladić, izjavio je da ima odlićno sredstvo protiv "vampira". Zamolio sam ga da kaže šta je u pitanju, pošto deluje zanimljivo.

- Kada "vampir" uzima energiju od mene- rekao je - treba samo da zamislim da sam ćir, pa neka uzima.

- Ako vas stalno budu napadali "vampiri", sa takvom "zaštitom" vi ćete se i pretvoriti u "ćir". Jer kako sebe zamišljamo, takvi i postajemo. Ne preporučujem upotrebu takvih saveta. Kad osetite da vam neko uzima energiju, pomolite se da taj ćovek dobije boćansku ljubav i energiju, koji će ga promeniti, oćistiti mu dušu i povezati ga s Kosmosom.

Kasnije sam testirao stanje pomenutog mladića: parametri kao što su duhovnost, duša, ponašanje, imali su negativne vrednosti. U pitanju je kompletna degradacija suptilnih duhovnih struktura.

Ako zatraćite da "vampir" primi boćansku ljubav i energiju, tada se znaćenje parametara njegove duhovnosti znatno povećava. Svesna pomoć spasava onoga koji je, bilo svesno ili nesvesno, oduzimao energiju od drugih.

Taj slućaj otkriva da je mehanizam nasilja, koji se u naće vreme prilićno ćesto automatski prenosi iz fizićkog u duhovni svet, u svet bioenergije, jednostavno samoubilaćki. Ćovek gotovo nikad ne primećuje sopstvenu degeneraciju. Poćinivši nekoliko puta nasilje na

duhovnom nivou, čovek ne oseća kako se njegova duša raspada, zato što je navikao da vidi samo ono što se dešava s telom.

I, najvažnije od svega - u tandemu "vampir-žrtva" pobeđuje uvek žrtva, zato što je za nju vampirizam signal niskog nivoa povezanosti s božanskim. Vampirizam gura žrtvu ka najvišim energijama, energijama duhovnosti. Kod "vampira" se dešava obrnuti proces: dolazi do progresivne degradacije suptilnih duhovnih struktura, koje primaju božansku energiju.

Peti uzrok

Svi znaju izreku: "O mrtvima sve najbolje." Zašto? Između suptilnog sveta mrtvih i našeg fizičkog sveta mogući su kontakti i ukoliko do njih dođe, to šteti i jednom i drugom svetu.

"Srastanje" polja žive i preminule osobe dešava se prilikom kršenja najviših zakona. Religija i pogrebni obredi, kod svih naroda sveta, usmereni su na razdvajanje polja živih i mrtvih; kod hrišćana je to opelo, kod Indijaca spaljivanje tela na lomači, itd. Sve to doprinosi odvajanju polja i uspešnom prelasku struktura polja pokojnika na odgovarajuće hijerarhijske nivoe Vasiona.

Ako čovek zadržava ljutnju prema pokojniku, to se negativno odražava na njega, zbog čega može doći do raznih bolesti, mentalnih poremećaja i promene karaktera.

Ljutnja čoveka na samrtnoj postelji takođe može dovesti do "srastanja" polja - verovatno je upravo zbog toga uobičajeno da se ispuni čovekova poslednja volja.

Ako je žena imala abortus pre rođenja deteta, tada se polje umrlog fetusa može povezati s poljem deteta koje se kasnije rodilo, i ono može da bude veoma bolešljivo, da oseća strahove i opsesivna stanja.

Tokom mog boravka na moru, upoznao sam se sa porodicom koja je imala dvoje dece. Mlađa devojčica se veoma plašila visine, zbog čega je noću stalno vrištala. Sproveo sam dijagnostiku i video da je majka, pre njenog rođenja, imala prekid trudnoće, pa se polje nerođenog deteta povezalo sa poljem devojčice. Objasnio sam ženi njenu krivicu, ona ju je shvatila, otišla je u crkvu i tražila oprostaj za nerođeno dete. Posle toga se polje devojčice izravnalo i ona je prestala da vrišti noću.

To je bio jedan od prvih slučajeva kada sam osetio koliko je veliki uticaj reči, koliko efikasno reč može da leči.

Jednom mi je na konsultaciju došla žena čije polje je imalo jako iskrivljenje, takozvani „urok“. Urekla je samu sebe time što se loše odnosila prema davno umrlom dedi. S obzirom na činjenicu da ljudsko polje sadrži informaciju o svim rođacima, negativne emocije, usmerene na preminulog dedu, nalazile su se u ženinom polju i krivile ga, tj. ljutnja na dedu se usmerila protiv nje same. Veoma je opasno osećati ljutnju, ili mrzeti ljude s kojima smo tesno energetski povezani - to su roditelji, deca, voljena osoba, rođaci. Što su jače ljubav i privrženost, to je opasnije svako negativno osećanje prema voljenoj osobi.

U Moskvi su me zamolili da dijagnostikujem ženu koja se vrlo loše osećala. Njoj se učinilo da ima dijabetes, dok su lekari to negirali, ali uzrok lošeg stanja nisu mogli da objasne. Pogledao sam njeno polje - u predelu solarnog pleksusa je, poput mlaza, isticala energija. Počeo sam da tražim uzrok.

Ona mi je ispričala da joj je pre mesec dana umrla baka, koja je bila profesionalna vračara. Pre smrti, baka je jako želela da vidi svoju unuku, ali ona nije uspela da stigne na vreme. Baka je umrla ne dočekavši unuku. Žena je, na astralnom planu, imala vrlo jaku vezu s njom, pa je zato i dolazilo do takvog gubitka energije. Jedan od simptoma probijenog polja bio je neprekidan, nekontrolisan osećaj straha.

Počeo sam da razmišljam na koji se način to može otkloniti? Predložio sam da u crkvi zapali sveću za pokoj bakine duše, ali je ona, kako se ispostavilo, to već učinila mnogo puta. Tada sam odlučio da obavim eksperiment. U stanju sam da neverbalno komuniciram s dušama pokojnih, da osetim njihov odnos sa živima. Pomislio sam da je baka, pre smrti, nešto htela da prenese unuci i zato sam odlučio da im organizujem susret. Koncentrisao sam se, pozvao dušu preminule bake, uspostavio među njima energetski kontakt, i izašao iz sobe.

Kad sam se posle nekoliko minuta vratio, žena mi je ispričala da su joj se ruke okrenule dlanovima prema gore i da se nešto dogodilo. Njeno polje se potpuno oporavilo, a strah je nestao. Znači njena baka je uspela da učini ono što je želela.

Posle nekog vremena je primetila da se njeno stanje, kao i odnos drugih prema njoj poboljšao. Možemo pretpostaviti da se dogodio proces prenosa znanja i iskustva. Ipak, slične eksperimente više nisam ponavljao.

Sledeća pacijentkinja me je zamolila da pomognem njenoj ćerki - počela je da sanja čudne snove u kojima je uvek prisustvovala baka, preminula godinu i po dana ranije. Baka razgovara sa unukom, daje joj savete, komentariše događaje koji su se desili posle njene smrti. Kada je prošlo četrdeset dana od njene smrti, baka je upitala unuku:

- Ispričaj mi kako su me sahranili, jer se ničega ne sećam.

A kada su bakine stvari odvezli u vikendicu, prekorevala je unuku:

- Zašto ste moje stvari odvezli u vikendicu?

Unuka joj je objasnila da je mrtva i da njene stvari više nisu potrebne u kući.

- Ne, ja još nisam umrla - odgovorila joj je baka.

Ovo je tipičan primer povezivanja polja pokojne bake i unuke, a uzrok je bio jaka ljutnja unuke na baku. Ljutnja na umrlog čoveka jedan je od razloga poremećaja u normalnom funkcionisanju polja.

Ponekad se dogodi da davno preminuli čovek raspolaže informacijama o događajima iz materijalnog sveta, pa čak može, na neki način, i da utiče na njihov tok.

Jednom mi se desio zanimljiv slučaj. Upoznao sam se sa ženom koja je imala odlične bioenergetske sposobnosti. Pre mnogo godina joj je umro otac, ali je počeo da joj se redovno javlja u snu. Isprva je bila uplašena, a zatim se navikla na njegovo pojavljivanje, pa je čak ušla s njim u komunikaciju. On ju je upozoravao na moguće probleme i davao joj savete.

Pripremao sam se za odmor na moru i nisam bio baš u najboljoj formi. Predosećao sam da se može desiti nešto loše. Razgovarao sam s pomenutom ženom i zamolio je da se obrati svom ocu, da mi pomogne i zaštititi me ukoliko se dogodi nešto neočekivano.

U početku je sve bilo u redu, a zatim, kupajući se jednog dana u moru, otplivao sam daleko od obale i, iznenadno, u kolenu sam osetio oštar bol zbog koga mi je bilo teško i da zamislim kako ću doploviti nazad do obale. Ispostavilo se da je u desnom kolenu došlo do istegnuća zglobnog ligamenta.

Ova situacija je nastala zato što sam se pre puta veoma naljutio na ženu. Prema zemaljskoj logici, ona je postupila nečasno. Bilo je to iskušenje koje nisam položio pa je samim tim morala da se dogodi ili nesreća, ili povreda, ili bolest. Nikako nisam mogao da se izborim s tom dubokom ljutnjom - ona je rasla, pretvarala se u mržnju, a zbog toga su patili prvenstveno moji najbliži. Imao sam osećaj kao da se u mene uselilo nešto čudno, zaposelo me i raspirivalo slepu mržnju. Zbog kršenja

najviših zakona morao sam da platim ozbiljnom nesrećom. Kad sam sproveo testiranja, pokazalo se da sam, zahvaljujući indirektnoj pomoći oca moje poznanice, izbegao veliku nesreću a zadobio samo lakšu povredu.

Kad sam se vratio, poznanica mi je ispričala da je opet sanjala oca - sedeo je pored mene i osmehivao se. Ja sam se, takođe, osmehivao dok mi je desna noga bila na čudan način iskrenuta u stranu.

Zatim, analizirajući karmička polja, shvatio sam da je njen otac uspeo da prenese kaznu, tj. nesreću moje porodice - na povredu mog kolena, to jest da bi mi ublažio nesreću putem minimalne štete. Na koji način je uspeo da mi pomogne, tad nisam bio u stanju da proanaliziram.

Šesti uzrok

Ne tako davno, radeći s jednom pacijentkinjom, otkrio sam značajan činilac koji utiče na zdravlje i sudbinu mnogih generacija i potomaka. Verovatno moje karmičko polje ranije nije bilo dovoljno čisto, te nisam mogao da dobijem tu informaciju. Njegova suština je u sledećem: svaka misao o samoubistvu veoma je opasna i rušilačka po čoveka i njegovo potomstvo.

Jednom prilikom sam lečio ženu koja je patila od strašnih glavobolja koje nisu mogli da otklone nikakvi lekovi. Lekari nisu bili sigurni u dijagnozu, i ona se obratila za pomoć bioenergiji. Kad sam pogledao njene karmičke linije, ispostavilo se da je njen otac učinio postupak koji se graničio sa samoubistvom. Program samoubistva je radio u ženinom polju, stvarajući najjaču moguću deformaciju polja. Težnja ka samouništenju i program odsustva želje za životom mogu da se zadrže u čovekovo podsvesti dugi niz godina. Ova žena je dobila tako moćan program samouništenja od svog oca, da je za njegovo blokiranje organizam koristio teške glavobolje. Posle dva tretmana korigovanja strukture polja, glavobolje su počele da se smanjuju.

Tada sam odlučio da istražim da li se kod ljudi često susreće taj program i otkrio sam, nažalost, da svaki drugi pacijent ima u svom polju program podsvesnog suicida. To se ispoljava u vidu apatije, depresije, ponekad i kao bljesak agresije koju čovek ne može da kontroliše. Stanje koje lekari nazivaju depresijom je potajna želja da se ne živi, i to može da isprovocira mnoge bolesti, da unese devijacije u sudbinu, u karakter, kao i da veoma iskomplikuje čovekov život.

Koji je razlog odsustva želje kod čoveka da živi? Pre svega, to je program samouništenja koji se formira u polju ako je kod nekog pretka dugo trajalo odsustvo želje za životom, ili je pokušao samoubistvo. Čak ako je to bilo tri-četiri generacije ranije, program je veoma otporan i prenosi se na potomke.

Ovaj program može da bude i posledica odsustva želje roditelja da imaju dete.

Čovekovo polje je zaštićeno od okruženja, ali je apsolutno otvoreno za roditelje. Zato i najmanji prestupi roditelja tokom trudnoće, u odnosu na buduće dete, stvaraju u njegovom polju program uništenja. Taj program je dugovečan zato što su ga utemeljili roditelji.

Nezadovoljstvo zbog toga što je dete malo ili slabašno, što je često bolesno, zatim nezadovoljstvo polom deteta, spoljašnjim izgledom, kapricioznošću - ako sve to nadjača ljubav prema njemu, kao i spoznaju da je dete dar od Boga - onda to prodire unutra, u podsvest, i tada se pokreće zamajac uništenja. Zbog dugotrajne fiksacije na negativne emocije prema detetu, one prelaze u podsvest i počinju da se razvijaju samostalno, to jest svest gubi kontrolu nad ovim emocijama i ne razume opasnost od njih.

Polje roditelja počinje da uništava polje deteta. Kod deteta se odmah uključuju dva programa kao odgovor na to: uništenje roditelja i samouništenje. Snažno očevo razočaranje - čak samo tokom jednog dana - jer mu se rodila ćerka a ne sin, posle mnogo godina može dovesti do višestrukih pokušaja samoubistva ćerke, a može se preneti i na unučad. Podsvesni programi koji se nalaze u polju dece, tokom odrastanja, naročito u periodu polnog sazrevanja, prelaze u svest i otpočinje razdor u međusobnom odnosu deteta i roditelja. Pet minuta odricanja mogu prouzrokovati mnoge godine odbacivanja, optužbi, uvreda i mržnje. Eto zašto je poštovanje etičkih normi i duhovnosti za zdravlje važnije od obloga i injekcija.

Još jedna veoma važna karakteristika. Program samoubistva može biti uključen od strane bilo kog spoljašnjeg moćnog programa, usmerenog na promenu čovekovog ponašanja. Na nasilje, organizam reaguje smanjenom željom za životom. Istraživao sam da li spoljašnji program, namerno ubačen u podsvest, može negativno da deluje na čoveka, da izazove neželjena dejstva. Ispostavilo se da može. Bilo koji snažan program može da izazove protivdejstvo putem programa samouništenja.

- A kako stoji stvar s kodiranjem protiv alkohola i pušenja? - pitala me je asistentkinja.

Testirao sam nekoliko ljudi koji su kodirani, i otkrio sam program samoubistva koji se pojavio u njihovom polju od trenutka kodiranja. Dugotrajna želja za samoubistvom se ispoljava kroz zlobu i povišenu razdražljivost, pojavu suicidalnih misli i drugim negativnim promenama u doživljaju sveta i ponašanju čoveka.

Jedna žena je došla da se posavetuje može li da posećuje ubrzane kurseve engleskog jezika.

- Moram da idem u Ameriku i zato sam krenula na kurs obuke pod hipnozom.

Ali posle nekoliko predavanja sam se osećala loše. Hoćete li da mi reći mogu li se i dalje time baviti?

Posmatram strukturu njenog polja - veličina deformacije je dostigla graničnu vrednost, što je opasnost od skore, ozbiljne bolesti. Proveravao sam polje pre početka kurseva - deformacije su bile minimalne. Šta je izazvalo tako naglu deformaciju polja kod nje? Nastavio sam testiranje i otkrio razlog - bilo je to kršenje informacionog zakona, programiranje čovekove podsvesti.

Kad se u ljudsku podsvest ubacuje informacija pomoću grubog metoda, dolazi do deformacije strukture polja, koja se posle nekog vremena može manifestovati bolešću na fizičkom nivou. Poznato je da su u Bugarskoj pokušali da preko televizije sprovedu učenje pod dejstvom hipnoze. Ljudi su usvojili mnogo više informacija, ali su se, posle tri-četiri godine, kod njih pojavili simptomi kao što su gubitak pamćenja, nagli pad imuniteta i druge negativne pojave.

Jedna mlada žena mi je ispričala kako je htela da se obrati za pomoć ekstrasensu zato što joj se veoma dopadao neki mladić, koji je prema njoj bio ravnodušan. Međutim, u poslednje vreme je primetila da ima izvesne teškoće sa zdravljem.

Analizirao sam njene strukture polja i video neverovatne stvari. Ona je zakazala prijem kod ekstrasensa, pri čemu je došlo do kontakta struktura polja i prenosa informacija. Podsvest ekstrasensa je odmah počela da deluje na mladića ubeđujući ga da se sastane sa ženom koja je u njega zaljubljena. Na svesnom nivou o tome niko od njih nije znao ništa, odnosno još uvek se ništa nije dešavalo u fizičkom svetu, osim misli i želja žene, a strukture polja troje ljudi su već počele uzajamno da deluju - faktički, otpočelo je zavođenje mladića, uvođenje grubog programa u njegovu podsvest. To je izazvalo deformaciju strukture polja

mladića, a s obzirom na činjenicu da je zavođenje bilo nepoznat program u njegovom polju, uključio se program samouništenja.

Žena koja je volela mladića dobila je iste takve deformacije svojih struktura, usled čega je počela da oboljeva. Kod ekstrasensa je, takođe, došlo do jakih izobličenja polja.

Jedan nemoralan postupak je izazvao tragičnu situaciju, čiji uzrok niko nije video.

Nasilje može dovesti samo do nasilja. Jednom prilikom su mi postavili pitanje o pacijentima Kašpirovskog, i testiranje koje sam sproveo, nažalost, još jednom je potvrdilo te zaključke. Svaki grub program, koji je tuđ unutrašnjim uverenjima čoveka, unet putem hipnoze ili sugestije, može da se preokrene u program uništenja.

Naravno, u našoj današnjoj situaciji teško je govoriti o tome da je neophodno zabraniti programiranje čoveka. Ne možemo se odreći starog, ne stvorivši novo. Nije reč o tome da je potrebno zabraniti sve lekove koji ničemu ne koriste, već samo pogoršavaju karmu čovečanstva, niti o tome kako je potrebno da se ukine sistem kodiranja pacijenata. Neophodno je usmeriti snagu u tom pravcu da se nasilje, kome je sklona savremena medicina, postepeno zameni prirodnim razvojem duhovnosti čoveka kako bi se obnovila njegova harmonija sa svetom.

Pre godinu dana počeo sam da istražujem da li je moguće izbaviti čoveka od alkoholne zavisnosti prirodnim putem. Zamolili su me da pomognem jednom pametnom, talentovanom čoveku, koji nije mogao sam da se obuzda, nego se nalazio na granici hroničnog alkoholizma. On nije verovao da mu bilo ko može pomoći.

Sastao sam se s njim i rekao mu:

- Zna li zašto pijete? Čovek mora da voli svet koji ga okružuje, a ukoliko on ne oseća ljubav prema svetu, u njegovoj duši se razvija osećaj nelagodnosti i otpočinje duševna muka. Čovek pokušava da ublaži duševni bol pomoću bilo kog sredstva. To dovodi do narkomanije, alkoholizma, raznih vrsta toksikomanije. Istinski uzrok narkomanije i alkoholizma je u smanjenom nivou ljubavi u našoj duši. A takvo stanje se pojavljuje zbog mnogih uvreda, zbog potiskivanja ljubavi prema ljudima.

Naveo sam činjenice o ubistvu ljubavi, koje su izvršili njegovi roditelji i, sledstveno tome, on sam. Posle korekcije, vrlo moćna deformacija polja je nestala. Nekoliko dana kasnije, kontrola je pokazala da je polje bilo čisto, a žudnja za alkoholom je nestala. Šest meseci kasnije sam proverio: čovek je prestao da pije i izbavio se od te bolesti.

Zanimljiv slučaj se dogodio na Jalti. Nakon mog predavanja prišao mi je čovek i ispričao sledeće: njegov komšija je zapao u stanje

alkoholizma, iz kog nikako nije mogao da se izbavi. Odlučio sam da iskoristim vaš metod, prišao sam mu i rekao:

- Šta se dogodilo pre opijanja? Šta si zapamtio?

- Pa eto, delili su krompir, a za mene nije ostalo ništa i zbog toga sam se jako uvredio. Zatražio je od Boga oprostaj zato što se uvredio - i oslobodio se od alkoholizma.

Ovaj slučaj liči na anegdotu, ali ipak daje tačnu predstavu o tome šta treba da radi čovek kako bi se izbavio od sličnih zavisnosti. Pre svega, potrebno je da prestane da se ljuti na svet koji ga okružuje, da uđe u harmoniju s njim, da ga zavoli.

Harmonija je ljubav. Prošlost, sadašnjost, budućnost - objekti su ljubavi. Čovek mora da teži ka tome, da oseća ljubav u duši i tada neće morati da se opija.

Današnja situacija u svetu adekvatna je duhovnom nivou čovečanstva. Sve više novca se troši na narkotike i borbu protiv njih, ali efekat je mizeran, a narkotici osvajaju sve više prostora. To je rezultat nerazumevanja da se ne treba boriti protiv narkotika, već protiv uzroka koji izaziva želju za njima. A uzrok je - nizak nivo unutrašnje ljubavi kod čovečanstva.

“Ohlade ljubav mnogih zbog umnoženja bezakonja”, rečeno je o nama pre dve hiljade godina. Odricanje od ljubavi prema Bogu, od božanskih osećanja, od ljubavi prema svojim roditeljima i deci, prema sebi i voljenoj osobi, prema neživoj prirodi i svetu koji nas okružuje - postalo je tako uobičajeno u našem životu. Sva ta kršenja aktiviraju program uništenja ljubavi, što za posledicu ima lavinu okrutnosti, koju više nije moguće zaustaviti ni alkoholom, niti drogom. Da bi izašli iz stanja današnje krize i oslobodili se od svojih čireva, ljudi moraju da nauče da vole Boga, jedni druge, Vasionu, okruženje, prošlost, sadašnjost i budućnost. “Bog je ljubav”. Neki misle da ne postoji ništa lakše nego reći da vole i čim to kažu odmah će uistinu zavoleti. Međutim, ljubav je kompleksna umetnost, koja se mora dostizati samo neprekidnim radom.

Da bi postojanje svake ćelije u našem organizmu bilo punovredno, ona treba ne samo neprekidno da radi, već i da poštuje zakone jedinstva sa organizmom. Čovek je ćelija Vasiona, i njegov zadatak nije samo da ispravno obavlja svoje funkcije, već i da neprestano teži ka povezanosti i jedinstvu sa Vasionom, ka ljubavi prema Bogu. Naš kontakt sa božanskim uslovljen je ne samo željom i verom, već i čistotom duha i tela. Svi mi

imamo kontakt sa božanskim, ali stepen je različit: što je čovek čistiji, to je kontakt jači.

Prišao mi je šestogodišnji sin i požalio mi se da ga boli noga.

- Da li znaš šta je Bog? Stavi ruke na koleno i zatraži oprostaj za tatu. Kad mu je bilo osamnaest godina nije želeo da živi, i zbog toga tebe sada boli noga.

On je zatražio oprostaj, a ja sam video kako se oporavlja njegovo polje.

Donedavno sam objašnjavao svojim pacijentima da kazna za uvrede sustiže samo odrasle, da je dete do trinaest, ili čak petnaest godina zaštićeno, da njegove uvrede ne utiču na karmu, da tek nakon polnog sazrevanja počinje da odgovara za svoje postupke i prestupe.

Međutim, u poslednjih godinu dana, Zemljina energija se toliko promenila da ne samo sedmogodišnja ili devetogodišnja deca, nego čak i deca u uzrastu godinu-dve dana, nanose energetske udare i uništavaju jedni druge isto kao i odrasli.

Posmatrao sam polje moje ćerke i video jak urok od plavokosog dečaka, uzrasta deset godina. To je njen vršnjak iz razreda. Šta će biti s našom decom kad odrastu? Jer mi smo uništili zaštitne barijere i naša deca su dobila u nasleđe iskrivljene strukture polja. Koje bolesti ih čekaju? Šta će biti s njihovom psihom i sa njihovom decom ako već sada, u dečjem uzrastu, počinju da se međusobno energetske napadaju?

Kad kažem ljudima: „Potisnuli ste u sebi ljubav prema toj osobi”, oni mi često odgovaraju: „Da, nisam je ni voleo”. Svaki put moram da objašnjavam da je ljubav - ogromno osećanje s kojim treba da živimo i koje se mora prostirati na ceo svet - to je ljubav prema celom organizmu, čije je ime - Vasiona. Osnovne zapovesti Biblije su - zakoni duhovnog sveta, energetske povezanosti ljudi. Danas, kad majka uništava svoju decu rečima, pogledom, gestom, a pogotovo postupcima, ona ne shvata da im daje program koji ih za godinu-dve može gurnuti pod automobil, ili izazvati tešku bolest.

Ako se karike jednog sistema počnu međusobno takmičiti, ne obraćajući pažnju na centar, sistem se raspada. Kada osećaj ljubavi nestaje u čoveku, i kad se zameni nekom drugom emocijom, remete se blokovi i otvara se put za uništenje pomoću negativnih osećanja.

Sećam se jedne priče: Došao monah kod jedne žene i moli je: “Dozvoli mi da prenoćim”. “Pustiću te, ali moraš ili da zakolješ jarca, ili da

spavaš sa mnom, ili da se napiješ vina. Biraj!” Monah je pomislio: “Da zakoljem jarca ne mogu, to je ubistvo, da spavam sa ženom neću, to je bogohulno. Moraću da se napijem vina, to je najmanji greh od svih”. Popio je vino, a posle toga je ispunio sve ostale ženine zahteve.

Ljubav je najvažnija struktura, i ako je celovita, tada druga kršenja neće izazvati katastrofalne rezultate. Čovek je navikao da smatra kako je ljubav jedna od emocija kojom on raspolaže prema svom nahođenju. Međutim, to je pogrešna matrica.

Ljubav - to je nešto čiji smo deo svi mi - ona obuhvata čitav svet. Ljubav i život su nam dati i mi nemamo prava da ih pozleđujemo. Kada u nama trijumfuje osećaj sitnog posednika, i kad u sebi počnemo da ubijamo ljubav, tada uništavamo najviše duhovne strukture koje nas povezuju s Vasionom, jer se razmećemo onim što nam ne pripada.

Sedmi uzrok

Veoma smo se otuđili tokom poslednjih decenija naše istorije, i sada ne razumemo ni najosnovnije stvari. Koliko nas može pravilno da odgovori na pitanje: “Šta je to hrana?”

Hrana, pre svega, utiče na strukture ljudskog polja, i u odnosu na to kakav je njen uticaj - takav je i čovek. Testirao sam šta se dešava sa energijom za vreme jela, i bio sam veoma iznenađen saznanjem da čovek doživljava hranu prvom čakrom. Pravilnom ishranom čovek može da se leči; nepravilna ishrana ga ubija ništa manje od pogrešnog pogleda na svet i rđavog ponašanja.

“I reče Bog: Evo, dao sam vam sve bilje što nosi seme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose seme; to će vam biti za hranu”. U Bhagavad-Giti je zabranjeno uzimati hranu koja je stajala više od tri sata posle pripreme: to je “nečista” hrana i pogodna je samo za telo, u njoj ne postoji ništa za duh.

U judaizmu postoji pojam “meso koje nije košer”. To je meso koje sadrži krv - ono se ni u kom slučaju ne sme koristiti u ishrani. Zašto? Zato što je krv čuvar podataka o životu fizičkog tela, u njoj se sadrži sva informacija o njegovim bolestima, osećanjima, kao i emocijama koje je životinja proživela prilikom klanja.

Izvesna žena me je zamolila da proanaliziram uzroke čudnog ponašanja sedmogodišnjeg sina njenih rođaka.

Dete već puši, veoma ga privlači alkohol, pokušava da flertuje sa starijim ženama. U njemu nema ničeg dečjeg, već se njegovo ponašanje odlikuje neverovatnom prizemnošću, u svojim najgorim manifestacijama.

Analizirao sam uzroke. Svi parametri duhovnosti bili su krajnje niski - ono što kažemo "u detetu čuči đavo". Za to je kriv detetov otac, ali nije kriv karmički, nego je uzrok u njegovom načinu života. Parametri razmišljanja, ponašanja i načina ishrane oca su bili veoma niski. Teško je čak i zamisliti kako uopšte živi čovek koji ima tako negativne parametre? Šta je to mogao da uradi da u potpunosti uništi polje svog deteta?

- Čime se bavi dečakov otac? - upitao sam ženu.

- On živi na selu, radi kao mesar, kolje svinje.

Proveravao sam nivo podsvesne agresije dečaka. Bila je na nuli. To znači da se otac prema svom poslu odnosi bez emocija.

- Ali on voli da pije krv životinja - rekla mi je.

Sada je sve jasno. Struktura polja dečakovog oca preko krvi životinja dobija informaciju o tome šta one osećaju u trenutku ubistva.

Naši daleki preci su bili daleko veći znalci od nas kad su se molili pre ubistva životinje. Tražili su od nje oprostaj zbog toga što moraju da je koriste u ishrani, i na taj način su blokirali sve negativne posledice koje mi danas gutamo i ne zamislivši se.

Ranije nisam shvatao zašto u kulturi postoji nepisano pravilo koje zabranjuje čitanje za vreme jela.

Ispostavilo se da jedenje uz knjigu, ispred televizijskog ekrana, u toku rasprave o političkim i porodičnim problemima može da traumira čovekovu dušu, zato što u toku unošenja hrane informacija slobodno prolazi u podsvest. Na tome se zasniva obred pričešća, to jest približavanja božanskom. Ali ako sveštenik, u toku vršenja ovog obreda, razmišlja o svojim zemaljskim poslovima, onda nema govora ni o kakvom približavanju.

Svaki čovek ima dušu, sveto načelo; postoji ljudsko i postoji životinjsko. U normalnim uslovima, telo treba da dobija hranu od duše, duša - od duha, duh - od Boga. Isključenje bilo koje karike iz ovog niza je neprihvatljivo, a život, sazdan po primitivnom principu da se samo telo zasiti hranom, bez brige o ostalom - veoma je uspešan put nazadovanja.

POGLAVLJE 4.

TEHNIČKA DIJAGNOSTIKA

U današnje vreme je prikupljeno mnogo dokaza o uspešnom predviđanju predstojećih događaja, o ponašanju živih i neživih objekata. Sa živim objektima situacija je manje više jednostavna. Njihovo ponašanje može da se analizira, generalizuje, i da se stvore prilično tačne prognoze. Za nežive objekte takav metod nije prihvatljiv, jer u fizičkom svetu, na prvi pogled, nema ponašanja, nema programa za promenu struktura, razvoja u vremenu i prostoru. Lako je predvideti ponašanje čoveka kog dobro poznajemo, ali je teško predvideti kakvo će vreme biti za mesec dana. U određenom vremenskom periodu stanje neživih objekata je rezultat fizičkog delovanja drugih objekata na njih. Ono se formira kao rezultat uzajamne povezanosti programa individualnog polja objekta sa poljima drugih objekata. Genetski programi živih objekata se razlikuju od programa ponašanja neživih samo po privremenim parametrima - na većim uzorcima vremena ova razlika nestaje.

Ako se analizira evolucija živih objekata na Zemlji, može se videti porast u brzini realizacije programa i diferencijacije objekata u vremenu, tj. dešava se individualizacija, izdvajanje iz sredine uz jačanje jedinstva polja. Glavni programi koji su odgovorni za fizičko stanje živih i neživih objekata su informaciono-energetske strukture, čija analiza omogućava dobijanje prilično preciznih prognoza.

Živi i neživi objekti imaju dva tela: fizičko i privremeno. Privremeno telo se realizuje u fizičkom telu i kreiraju ga informaciono-energetska polja, tako da možemo govoriti o prisustvu informacionih programa postojanja neživih objekata, kao i o uzajamnoj povezanosti programa polja i genetskih programa živih objekata.

Delujući na informaciono-energetske strukture, moguće je promeniti fizičko stanje i ponašanje svakog objekta, a isto tako se može istražiti i njegova budućnost. Telekineza, distanciona dijagnostika i korekcija polja živih i neživih objekata, uslovljeni su gore izloženim mehanizmom. Dakle, informacioni program se realizuje na fizičkom nivou, ali bi trebalo da postoji i suprotan mehanizam - to je neophodan uslov postojanja Vasiona. Svaki objekat može da se pretvori u strukturu polja, a zatim da se vrati u prvobitno stanje. Elektron je - i čestica i talas istovremeno; talas može da se pretvori u česticu, a čestica u talas. U

skladu s tim, svaki objekat može da se transformiše na nivou informaciono-energetskih polja, premesti u bilo koju tačku Vasiona (pošto u informacionim poljima prostranstvo ne postoji), i zatim se ponovo realizuje na fizičkom nivou. Ovaj princip leži u osnovi teleportacije, uticaju na udaljene objekte (posebno na oblačnost).

Predstojeći nizovi kataklizama svedoče ne samo o promenama u okruženju, već i o deformaciji informaciono-energetskih struktura Zemlje. Danas, čovek koji pokušava da kontroliše vremenske prilike, da deluje na mrtve predmete, ima negativan uticaj na sistem samoregulacije polja biogenosfere, odnosno deformiše informaciono-energetsku strukturu Zemlje. Testiranje pokazuje da čak i nezadovoljstvo vremenskim prilikama negativno utiče na strukture polja.

U osnovi svih istraživanja koja se tiču živih i neživih objekata treba da se nalazi najpreciznija dijagnostika i mnogostruka analiza mogućih posledica uticaja.

Tradicionalne metode tehničke dijagnostike po pravilu su orijentisane na otkrivanje već postojećih nedostataka, koji su zbog nekog razloga skriveni od posmatrača, ili nedostupni uređajima. Istraživanje struktura polja omogućava da se predvide buduće fizičke deformacije objekata, s obzirom na to da je niz događaja fizičkog nivoa ugrađen u program polja. Analiza različitih nivoa programa polja obezbeđuje visoku preciznost predviđanja. Ali s obzirom na to da dijagnostika uvek predstavlja invaziju i uzajamnu povezanost sa poljima objekta, tada, ukoliko operater u svom polju ima programe uništenja i samouništenja, oni mogu da pređu u polje neživog objekta i da stvore uslove za njegovo uništenje. U tom slučaju, mehanizam samoregulacije polja uključuje recipročni program za uništenje operatera. Zbog toga, delovanje na nežive objekte kroz informaciono-energetsku strukturu može biti opasno za celo čovečanstvo - jer su na suptilnom nivou svi ljudi jedno.

U oblasti tehničke dijagnostike etika operatera, čistota njegovih podsvesnih karmičkih struktura, nisu ništa manje potrebni nego u lečenju čoveka. Visok nivo podsvesne agresije u informacionim strukturama čovečanstva može u bliskoj budućnosti da izazove niz globalnih tehnogenih katastrofa, koje ne mogu da se spreče povećanjem tehničkog nivoa uslužnog osoblja (kao što se to desilo u Černobilju). Pitanje ekologije duha je prioritetno, jer upravo duh definiše stanje sveta koji nas okružuje.

Prvi put sam primenio ekstrasenzorno testiranje u dijagnostici neživih objekata u proleće 1991. godine na Jalti - odlučio sam da proanaliziram efikasnost testiranja u oblasti koja je bila nova za mene. Ponudili su mi da na karti Krimskog poluostrva pronađem mesta pogodna za sadnju vinograda. Proveravao sam pomoću rašlji. Ta mesta su se prostirala duž obale, što je potvrdio i agronom koji je bio u našoj grupi, a najpovoljnija mesta za sadnju jabuka, po mojim podacima, nalazila su se u centru poluostrva, daleko od obale, što je, takođe, potvrđeno.

Zatim sam počeo da tražim mesta koja su najpogodnija za život ljudi, ona koja imaju čistu vodu i vazduh. Gledao sam gde je najbolje graditi sanatorijume, koje bolesti se uspešnije leče u određenoj oblasti. Rezultati su bili veoma zanimljivi. Sve zgrade, napravljene pre revolucije, naročito vile, nalazile su se u rejonima izuzetno povoljnim za zdravlje i sudbinu ljudi. Ali zato su se mnoge nove građevine nalazile na nepovoljnim mestima. Verovatno su ondašnji urbanisti intuitivno osećali gde može da se gradi. Na manje povoljnim mestima obično su se nalazila groblja, parkovi, ili kulturne zone. A mesta za stanovanje ljudi, po pravilu, imala su povišenu povoljnost biopolja.

Pokušao sam na karti da pronađem mesto gde bi trebalo da bude najveći broj bolesti, uključujući i onkološke, i pronašao sam ga. Ova istraživanja ukazuju na to da površina Zemlje nije istovrsna za život ljudi: postoje nepovoljne i povoljne zone, i one nisu povezane ni sa kakvim geohemijskim, geotektonskim formacijama. Ovaj mehanizam mi još uvek nije jasan, ali on postoji i utiče na život ljudi.

Na Krimu su povoljne zone raspoređene u vidu mrlja, a u Peterburgu je situacija sasvim drugačija.

Godine 1991. obratio mi se profesor Politehničkog fakulteta. Zainteresovao ga je moj metod i predložio je da se koristi u tehničkoj dijagnostici. On se bavio ispitivanjem ekologije oblasti, i želeo je da sprovede niz eksperimenata kako bi se proverile mogućnosti ekstrasenzornog proučavanja stanja vodenih tokova. Slična ispitivanja su već bila obavljena. Moguće je, na primer, odrediti prisustvo korisnih minerala pomoću fotografije, ili karte, a ne samo avionom nadletati neko područje, kao što je radio Uri Geler.

Uzeli smo detaljne mape tog područja i započeli s radom. Ispitivali smo Nevu - koliko je zagađena fosforom. Smatrao sam da maksimalna koncentracija fosfora treba da bude na ušću, a ispostavilo se da ga je bilo - u gornjim tokovima. Isto je bilo i sa azotom. Razlog tome je što se u

gornjem toku Neve fosfor i azot spiraju sa polja, gde se nemarno obavljaju poljoprivredni radovi. U koritu Neve postoji mesto na kome nivo zagađenja fosforom i azotom pada na nulu - struja savršeno čiste vode, koja se prostire vertikalno u odnosu na rečni tok. Takve oblasti sa čistom vodom poznate su stručnjacima, ali za sada nije poznat razlog njihove pojave. U inostranstvu su istraživači takođe više puta uočili "efekat čiste vode" u predelima gde bi po svim proračunima trebalo da bude veliko zagađenje.

Zatim sam počeo da istražujem obalu. Tamo gde je voda Neve bila čista, prolazio je deo prstena koji je najpovoljniji za život ljudi. U energetske strukturi grada postoji potpuno specifična formacija koja održava čistu vodu u rezervoarima i blagotvorno utiče na život ljudi, koji tamo žive. Ali postoje i zone koje su minimalno pogodne za život - to su, takođe, prstenaste strukture. U Peterburgu je, za razliku od drugih regiona, otkriveno postojanje moćnih, međusobno povezanih prstenastih energetskih struktura.

Danas takva istraživanja mogu biti od koristi ne samo za izgradnju stambenih naselja, već i u planiranju mesta gde će se nalaziti visokorizični tehnički objekti.

Sledeća faza je bila posvećena istraživanju Ladožskog jezera.

Zagađenje azotom je u Ladogi imalo oblik dugog, zašiljenog jezika, a fosforom - oblik mrlje u centru jezera.

- „Jezik” koji ste nacrtali - rekao mi je profesor, - apsolutno je tačan, i izbacuje ga reka Volhov - na njenim obalama se nalazi kombinat proteinskih koncentrata i mnogo državnih farmi. I da, Volhov izbacuje velike količine azota. Ali fosfor bi, takođe, trebalo da se prostire u obliku "jezika".

Proveravam i opet dobijam mrlju u centru jezera.

Sastavili smo program po kome su se dva meseca obrađivali dobijeni podaci.

Ono što sam uradio za dva-tri sata, pri uobičajenim istraživanjima, zahtevalo bi nekoliko meseci rada. Kad smo radili s kartom, još se nisu obavljala istraživanja na otkrivanju zagađenja fosforom. Kasnije su u Ladogu izašle naučno-istraživačke komisije i rezultati njihovog istraživanja su potvrdili da je zaista maksimalno zagađenje fosforom bilo na onom mestu koje sam ja odredio. Informaciju nisam mogao ni od koga da saznam, jer je nisu imali ni saradnici instituta - radio sam samo informaciono. Podudarnost je iznosila 80%.

Vrlo zanimljivi rezultati su dobijeni u određivanju mesta gde curi voda u koncertnoj "Oktobarskoj" sali. Zatražio sam plan zgrade i pronašao mesta gde bi trebalo da curi voda. Na nekoliko mesta na koja sam ukazao već je bio otvoren pod i obavljali su se radovi na rekonstrukciji: deo problematičnih zona otkrio sam pre nego što je počelo da curi. Pitali su me odakle dolazi voda - spolja ili unutar zgrade? Osetio sam da voda dolazi spolja, iz cevi koja je instalirana nekoliko desetina metara od hale. Proveravajući vodovodne kanale, jasno sam video kako teče voda, u kakvom se stanju nalaze cevi, fizički sam osetio ponašanje vode na mestima njihovog račvanja. Mogao se čak odrediti i metal koji se nalazi u sastavu vode.

Za mene su to bila nova istraživanja. Shvatio sam kako se lako čovek, koji vlada tehnikom ekstrasenzornog testiranja, može prebaciti s medicinske, na tehničku dijagnostiku.

U razmatranju rezultata dijagnostike objasnio sam da nema ničeg mističnog u mogućnostima metoda, da je to - manifestacija zakona kojih još uvek mnogi nisu svesni, niti su im razumljivi.

Glavna karakteristika ekstrasenzorne dijagnostike sastoji se u tome da ne radim sa fizičkim objektima, već sa njihovim poljima, a polje sadrži znatno potpuniju i tačniju informaciju nego sam fizički objekat.

- Znači, bilo je moguće unapred odrediti šta će se dogoditi u Černobilju? - pitali su me.

- Testiranje pokazuje da su se dve godine pre havarije, u energetskom polju černobiljske nuklearne elektrane, pojavile deformacije struktura polja koje su dovele do nesreće.

- Da li je danas moguće predvideti verovatnoću havarija na nuklearnim elektranama?

- Da, ali ja ne mogu da pratim svaku nuklearnu elektranu, jer nemam dovoljno čistu karmu. Već više od godinu dana se bavim napornom promenom sebe, ali moj unutrašnji etički i podsvesni nivo još uvek nije dovoljno visok.

U dijagnostici svakog objekta potrebno je kontaktirati s njim na nivou polja. Ako radoznali ljudi, koji se bave ekstrasenzorikom, pokušaju da dijagnostikuju nuklearne elektrane, a pritom naglo očelave, ne treba da se iznenade. Ipak, to nije ono što je najvažnije.

S obzirom na to da informaciono-energetska polja nisu istovrsna, već imaju različite podnivoje, prilikom dijagnostike svakog od njih, ukoliko je moja karma nedovoljno čista, mogu da naškodim, odnosno da

poremetim strukturu polja objekta koje dijagnostikujem, i to se može završiti žalosno.

Uprava jedne radne organizacije me je zamolila da na osnovu anketa testiram profesionalnu osposobljenost zaposlenih. Bioenergija omogućava da se prema rukopisu ili fotografiji utvrde ne samo poslovne sposobnosti čoveka, već i njegovo zdravlje, sudbina, i da se na isti način dobiju sve informacije u vezi njegovog života.

Tokom analize sam im dao preporuke u vezi s kompatibilnošću i formiranjem visokokvalifikovanog tima saradnika. Rezultat je bio neočekivan: posle nekog vremena saradnici su se s takvim entuzijazmom posvetili poslu da su prestali da odlaze kući, nego su radili i noću, čime su izazvali nezadovoljstvo svojih suprugama, kao i brojne porodične komplikacije.

U drugom kolektivu, koji se takođe formirao na osnovu mojih energetskih testova, uspešnom radu i profesionalizmu saradnika nije bio dorastao rukovodilac, pa je kolektiv zatražio njegovu smenu.

Na suptilnom nivou, polja živih i neživih objekata imaju iste karakteristike, međusobno utiču jedni na druge, tako da svaka negativna misao, emocija ili ponašanje utiču na neživi objekat i mogu da mu naškode.

Prilikom uzajamnog kontakta čovekovih informacionih struktura sa informacionim strukturama neživih objekata, programi uništenja mogu prelaziti sa čoveka u polje neživog objekta. Zbog toga piloti, operativci u nuklearnim elektranama i drugi specijalisti na posebno odgovornim radnim mestima, moraju iznutra da budu dobri, da imaju negativnu vrednost pokazatelja podsvesne agresije - u suprotnom mogu, i ne želeći to, da izazovu havarijsku situaciju.

Globalni porast agresije u podsvesnim strukturama čovečanstva utiče na energiju Zemlje, što može stvoriti uslove za razvoj katastrofalnih situacija.

Svi ekstrasensi, iscelitelji visoke klase, imaju vrlo nizak nivo podsvesne agresije, jer bi u suprotnom doseganje informacionih polja Vasiona bilo vrlo opasno. Pokušaj da se ekstrasensi "umnože" ubrzanim metodama, bez uzimanja u obzir njihovih etičkih osobina, može dovesti do tužnih rezultata.

Čovekova podsvest kontroliše celu Vasionu, ali je kontrola naročito visoka u prečniku od oko šezdeset metara od čoveka - dolazi do uzajamnog kontakta i uticaja na sve žive i nežive objekte. Ukoliko se knjige neprestano nalaze u bliskom čovekovom polju, tada njegova

podsvest može da čita informaciju iz njih. Vrlo aktivno čitanje informacija se odvija u snu, zbog toga je opasno kod uzglavlja deteta držati kriminalističku literaturu.

Polje svakog živog i neživog objekta sadrži informaciju ne samo o objektu, već i o tome šta se dešavalo oko njega. Struktura polja bilo kog prostora prikuplja informaciju, povezuje se s našim poljima i utiče na njih. Ljudi koji se svađaju u sobi ne znaju da to utiče na zdravlje svih onih koji se nalaze u prostoriji, ali i na one koji će se kasnije nalaziti u njoj, jer dolazi do gomilanja negativne energije informacionih struktura prostora.

Kada čovek emocionalno uništava strukturu polja predmeta, dešava se povratni napad. Koliko je autonomna struktura polja kod živog objekta, isto toliko je autonomna i kod neživog. Neživi objekat može da deluje na živi, i da pritom aktivno s njim razmenjuje informacije.

Nakon konsultacije pacijenata, zaustavio mi se sat, iako je bio navijen. Setio sam se Uri Gelera, koji je držao sat neko vreme u ruci i on je proradio. Mehanizam uključivanja postoji, ali na koji način on deluje? Počeo sam da istražujem strukturu polja sata i otkrio sam raspad polja velike snage. Prema tome, naše emocije mogu deformisati strukturu polja neživog objekta i na taj način aktivno uticati na njega.

Nedavno mi je telefonirala moja asistentkinja i rekla da se njenim roditeljima pokvario televizor. Njen otac je često gledao razne emisije i veoma emotivno reagovao na ekonomska i politička dešavanja u zemlji. Sproveo sam testiranje polja televizora - bilo je iskrivljeno programima mržnje.

Kad sam joj to saopštio, nazvala je oca:

- Shvati da je sve oko nas živo: televizor, frižider, svi predmeti u kući. Ako se prema njima loše odnosiš, oni ti odgovaraju na isti način.

On je bio veoma iznenađen:

- Zar ja imam tako velike sposobnosti da čak i na televizor mogu da utičem?

- Sada svi imaju velike sposobnosti i to ne zavisi od tebe, već od toga šta se dešava na Zemlji.

- I šta sada da radim?

- Razmisli o tome da si kriv i zatraži oprostaj zbog negativnih emocija koje si osećao.

Pola sata kasnije njen otac je shvatio za njega novu informaciju i televizor je počeo ponovo da radi.

Naše stvari, higijenski pribor, odeća - upijaju i čuvaju informaciju. Ako mi je neko zavideo gledajući moju stvar, onda ta zavist može da ostavi trag na njoj i da mi naškodi, ukoliko nisam zaštićen sopstvenom unutrašnjom dobronamernošću.

Jednom mi se obratila žena s molbom da joj pomognem da pronađe zlatni lančić.

Lančić je bio veoma lep, dopadao joj se, ali se neočekivano izgubio ko zna gde.

- Ne bavim se takvim stvarima, - odgovorio sam joj, - ali znajte da ste morali da izgubite lančić - u suprotnom, mogao je da vam stvori probleme. U polju lančića se nalazio vrlo moćan program samouništenja, koji se mogao aktivirati pod određenim okolnostima.

Ona mi nije poverovala, nego je nakon nedelju dana ponovo došla kod mene na konsultaciju i sa iznenađenjem mi ispričala da je lančić ranije pripadao ženi koja je u toku opsade Lenjingrada pokušala da izvrši samoubistvo. Lančić se tada čak i nije nalazio na njoj, već u sobi, ali se informacija o davnim događajima i dalje čuva u njegovom energetskom polju.

Prilikom jedne konsultacije, kod mene je bila žena sa alergijskim osipom. Uzrok tome nisam odmah pronašao, pa sam obavio tretman za poboljšanje opšteg stanja. Došavši na drugi tretman, žena je rekla da još uvek ne oseća promene u svom zdravstvenom stanju. Nastavio sam da tražim uzrok i otkrio da alergiju izazivaju biljke, pri čemu se bolest najviše ispoljavala kada se žena nalazila u kući. Na svakom drugom mestu se osećala dobro. Zamolio sam je da nacрта plan stana i u kuhinji, kod zida, pokazao sam mesto na kojem bi trebalo da se nalaze biljke koje su prouzrokovale bolesti. Ona je potvrdila da se tamo nalazi nekoliko saksija sa sobnim biljkama: alojom, lalama i narcisima. Pogledao sam polje da bih ustanovio kako se cveće odnosi prema njoj. Ispostavilo se da su svi cvetovi loše uticali. Razlog je bio u tome što ženina majka, u toku trudnoće i posle rođenja deteta, nije volela biljke. Ovaj program se ukorenio u njenu podsvest i ona je, ne znajući to, napadala biljke svojim poljem, a zauzvrat dobijala slične napade.

Mnoge alergijske reakcije - na biljke, životinje, ribu - izazvane su negativnim emocijama naših predaka prema tim objektima. Ovi objekti reaguju na razdraženost i mržnju prema njima, i to može da bude uzrok alergije. Negativne emocije, koje su nekada osećali naši preci, ili sam čovek u prethodnim inkarnacijama, ostaju blokirane dok ih on ne uključi,

npr. psujući dosadnu prašinu, ribu kojom se otrovao, i drugo. Može se navesti mnogo primera delovanja neživih objekata na čoveka.

Jedna žena je otišla s decom na odmor, ali je zbog lošeg vremena bila prinuđena da veći deo vremena provede u sobi pansiona. Deca su gledala televizor, a ona je htela da pročita brojne knjige. Međutim, smetale su joj TV emisije, nervirale je i izazivale u njoj nezadovoljstvo. Po povratku iz pansiona, njeno stanje se naglo pogoršalo, i nijedan specijalista zvanične medicine nije mogao da pronađe uzrok njene bolesti. Ispostavilo se da je to bila odbojnost prema televiziji tokom pomenute dve nedelje, napad neživog objekta na nivou polja.

Druga pacijentkinja je imala brojne zdravstvene probleme, usled čega su strukture njenog polja bile veoma deformisane. Analizirao sam razloge. Žena se više od dvadeset godina s mržnjom odnosila prema tehnicima za umnožavanje, na kojoj je radila.

- Oprema je bila stara, stalno se kvarila. Zbog toga nisam imala volje da idem na posao - objašnjavala mi je.

Izvesna devojka je bila lošeg raspoloženja. S ljutnjom je gasila cigaretu na haubi automobila. I nikad neće pomisliti da je baš to uzrok njene glavobolje: uključio se program mržnje prema određenom predmetu i on je odgovorio istom merom, zato što na nivou polja i živi i neživi objekti reaguju na isti način.

Svaka negativna emocija u odnosu na neživi objekat može izazvati deformaciju struktura čovekovog polja. Setimo se majke, koja rukom bije nogu od stola o koju se udarilo dete, i pri tome govori: "Nemoj da plačeš! Evo vidi, i mi smo nju, takođe, udarili". U takvoj pedagogiji već je ugrađen pogrešan odnos prema svetu i budući problemi čoveka.

Vrlo komplikovani uzajamni odnosi nastali su s kompjuterom, gde sam ukucavao tekst ove knjige. Jednom, pripremajući se da radim, otkrio sam da s kompjuterom nešto nije u redu - na ekranu su se pojavile neka izobličenja. Odlučio sam da ispravim njegovo polje, i, stupajući u kontakt s poljem uređaja, osetio sam fizičku nelagodnost. Dijagnostikujući, pronašao sam deformaciju strukture polja u oblasti grudi. Takva izobličenja polja su mi se obično pojavljivala kada sam nekada nekoga uvredio.

Čitaocu će biti teško da prihvati ono što ću reći, ali iznosim samo činjenice. Za obnavljanje normalnog fizičkog zdravlja bilo je neophodno otkriti ko se na mene naljutio, kao i čime sam ja drugoga uvredio. Nekoliko minuta kasnije pronašao sam onoga ko se na mene naljutio. To je bio kompjuter, a ja sam pronašao uzrok ljutnje. Bio je to program uništenja koji je “ležao” u mom polju. Tri godine pre mog rođenja, moj otac je osećao mržnju prema čoveku koji ga je uvredio. Program uništenja, koji se pojavio u polju mog oca, prenet je na mene, i ne samo da se sproveo u vidu bolesti i trauma, već je napadao svakog čoveka s kojim sam došao u kontakt, uključujući i moju decu. Kompjuter je oštro reagovao na taj program - polje kompjutera je, uzvativši, napalo mene i povredilo moj omotač polja. Kada sam odstranio program iz svog polja, kompjuter se umirio.

Odlučio sam da proverim da li se kompjuter može na različite načine “ophoditi” prema različitim ljudima, i bio sam šokiran kada sam video da njegovo polje zaista različito reaguje na polje svakog operatera koji s njim radi. Kompjuter je oštro negativno reagovao na operatere s negativnom karmom, to jest s programima uništenja i samouništenja u polju. Jedan operater se kompjuteru naročito “nije dopadao” - upravo mu je on svojim unutrašnjim stanjem škodio više od drugih. Postao mi je jasan mehanizam davno uočenog fenomena: neki ljudi imaju negativan uticaj na tehniku - ona se u njihovom prisustvu kviri i prestaje da radi.

Jednom mi se poznanica požalila na bolove u bubrezima i zamolila me je da pronađem uzrok tome. Proučio sam strukturu njenog polja.

Zakone Vasiona nije kršila ona, već neživi objekat koji se nalazio u njenom stanu. Na nacrtu stana sam ukazao na mesto gde se nalazi taj predmet. Ispostavilo se da tamo više ikone. Dve ikone su bile starinske, a druge su bile nacrtane na kartonu i kupljene u crkvi. Pogledao sam kako se ikone odnose prema vlasnici, da li krše zakone u odnosu na nju? Dve ikone s likovima Isusa Hrista i Svetog Nikole bile su pune programa mržnje i uništenja. Zvuči bogohulno - slika Isusa Hrista oseća mržnju i programira na samouništenje vlasnicu ikone. Posle detaljnog testiranja prve ikone, postalo mi je jasno da umetnik, koji je slikao ikonu, nije želeo da mu se rodi dete. Čovek s takvim programom u polju nije imao pravo da slika ikone. Umetnik koji je naslikao ikonu Nikolaja Čudotvorca, tokom dugog perioda se odricao ljubavi prema deci i prema svom ocu, tako da je i on takođe kodirao polje ikone emocijama odricanja od božanskog. Ženi je postalo jasno zašto nije volela dugo da boravi u toj prostoriji.

U ranijim vremenima pristup ikonopisu nije imao svaki umetnik. Intuitivno se birao čovek s čistom karmom. Ali i to je bilo nedovoljno. Bilo je potrebno blokiranje karme od negativnih uticaja, što se postizalo ličnom etikom, težnjom ka božanskom, kao i dugim postom i molitvama - zbog odricanja od zemaljskih vezanosti. Ikone su mogle da se slikaju samo u stanju prosvetljenosti, bojama rastvorenim u svetoj vodi. Takve ikone su mogle da leče. I samo boravljenje u njihovoj blizini harmonizovalo je strukture polja obolelog čoveka, pri čemu se isceljivalo ne samo telo, već pre svega - duša. Kada su se takve ikone nalazile u sobi, uticale su na karakter, zdravlje i sudbinu ljudi samo pozitivno.

Ikone, pak, koje je naslikao čovek u običnom stanju, čak i kad su osveštane u crkvi, mogu biti štetne po njihove vlasnike. Štaviše, sve što je povezano sa imenom Isusa Hrista i svetaca, lako propuštamo u našu podsvest. Izračunao sam kako utiču ikone koje su odštampane - ispostavilo se da su one takođe nesavršene. Pozitivan uticaj imaju samo prave ikone, ili njihove fotografije.

Jednom mi se dogodio sledeći slučaj. Doneo sam u svoj atelje radio-aparat i primetio sam da mu se kvalitet zvuka naglo pogoršao. Pomislio sam da se radio pokvario i odneo sam ga kući. Kod kuće je ponovo normalno radio. Ponovo sam ga odneo u atelje - i on je potpuno prestao da radi. Testiranje je pokazalo da je na radio negativno delovao neki neživi objekat. Potražio sam ga na planu ateljea i ispostavilo se da je taj predmet bila ikona, koja se nalazila na metar udaljenosti od radio-aparata.

Jednom su me zamolili da uradim dijagnostiku za dečaka iz Pribaltika. Jaka deformacija njegovog polja i bolest koja se pojavila, bili su uzrokovani prestupima oca, dve godine pre detetovog rođenja. Učinjeno je neko bogohuljenje vezano za predmete kulta. Pitao sam majku deteta da li se seća nekih događaja u vezi sa ikonama ili crkvenim predmetima. Ona se setila da je dve godine pre rođenja deteta muž stavio ikonu u bar sa alkoholnim pićima. Energetski je to izgledalo kao bogohuljenje, kao mržnja prema neživom objektu - ikoni - i ka božanskom. S obzirom na to da je takav postupak bio uslovljen informaciono-energetskom strukturom oca, sin, koji ju je nasledio, morao je da odradi svoje duhovno nesavršenstvo.

Bilo koji neživi objekat, ma koliko to zvučalo fantastično, svojim poljem se „lično” odnosi prema svakom objektu, pa, u tom smislu, i prema čoveku. Ovo se naročito ispoljava u predmetima kulta, čime se

može objasniti uzrok prerane smrti ljudi, koji su zbog svoje profesije prinuđeni da kontaktiraju s takvim predmetima - na primer arheolozi, umetnici.

S druge strane, u naše vreme se u svakom hramu odvija živahna trgovina hrišćanskom literaturom, svećama, ikonama i drugim religioznim atributima. Zašto su sluge hrišćanstva zaboravile na: "I uđe Isus u hram Božji, i progna iz njega sve kupce i prodavce".

Testirao sam šta trgovina unosi u energiju crkve. Iz kuće molitve, crkva se pretvara u kuću trgovine. Očigledno je da sveštenici to ne osećaju, ili iz nekog razloga ne mogu tome da se suprotstave, iako trgovina uništava energiju hrama. Bioenergetska analiza pokazuje da je za obnovu polja hrama potrebno svu trgovinu premestiti van njegovih zidina.

U Kronštatu su mi ispričali zanimljiv slučaj. U gradu se nalazila dotrajala crkva i starosedeooci pamte kako su vlasti pokušale da je dignu u vazduh. Nekoliko puta su postavljali eksploziv. Usled detonacije su se već pojavljivale pukotine u susednim kućama, ali crkva je ostajala neoštećena. Miniranjem je rukovodio lep i mlad oficir, koji je ubrzo umro. Žena ga je kratko nadživela, a sina su smestili u sirotište. Pre izvesnog vremena, kada mu je bilo oko trideset godina, njegov sin je, takođe, iznenada umro u svom stanu, bez bilo kakvog vidljivog razloga, to jest bez ozbiljnih bolesti. Loza mu se ugasila. Čudna podudarnost - njegov otac je imao oko trideset godina kad je minirao crkvu.

Počeo sam da analiziram šta se desilo s porodicom, zašto je izumrla? Šta je razlog za ovakav niz događaja? Ispostavilo se sledeće: isprva je oficir rukovodio miniranjem samo kao izvršilac, ali kada je video da crkva ne popušta, kod njega su se počele javljati emocije i, kako se kaže, počeo je unositi dušu u posao koji je radio. Došlo je do sudara sa egegorom crkve, s programima ljubavi i jedinstva, a oni se, takođe, udružuju i suprotstavljaju agresivnim programima. Zbog toga se oficiru njegov program uništenja vratio nazad. A s obzirom na već pomenutu činjenicu da su žena i sin, na nivou polja, jedno s njim, nastradali su svi.

Mržnja prema pojedincu, mržnja prema građevini, želja da se ubije čovek, želja da se uništi crkva, nezadovoljstvo okruženjem - sve to može dovesti do samouništenja, jer je na suptilnom planu sve živo, tako da bilo koja agresija dovodi do teških posledica. Jedan američki kosmonaut je, posle leta na Mesec, govorio o svom osećaju da je cela Vasiona živo biće, i Zemlja takođe, i to veoma inteligentno biće.

Malo odstupanje: šetali smo gradom, i u blizini Litejnog prospekta smo videli neobičnu zgradu, koja je podsećala na stalaktit. Posmatrajući je, osetio sam nešto nametljivo, disharmonično, povezano s uništenjem. Izračunao sam kako zgrada deluje na čoveka, kakav uticaj ima njena fasada. Rezultat je bio zanimljiv: parametri psihe i tela su bili veoma negativni, tj. gledanje u fasadu zgrade dovodi do određene deformacije polja duhovnih struktura čoveka.

To je bio još jedan dokaz da smo izgubili intuitivni osećaj za harmoniju, a nismo postigli razumevanje sveta - zato i pravimo građevine koje nam škode samim svojim postojanjem.

Moja istraživanja pokazuju da su se od juna 1987. godine u informaciono-energetskim strukturama Zemlje dogodile značajne negativne promene. Otpočelo je ujedinjenje i pojačavanje programa uništenja, tako da se sad svaka negativna misao ili emocija, čak i beznačajna, pojačava negativnim programima informacionog polja Zemlje. Na nivou polja dolazi do podele čovečanstva na dva tabora: oni koji teže ljubavi i dobroti, i oni kod kojih se dešava ubrzan duhovni raspad, degradacija zbog zasićenosti struktura biopolja negativnim programima.

POGLAVLJE 5.

KULTURA, UMETNOST I KARMICKE STRUKTURE ČOVEKA

Na čoveka deluje sve što ga okružuje: prostor, pokućstvo, knjige, filmovi, predstave - jer sve sadrži informaciono-energetsko polje i uzajamno je povezano sa strukturama čovekovog polja.

Testiranje omogućava da se odredi stepen i kvalitet tog uticaja. Ako knjige i filmovi sadrže u sebi elemente agresije, oni mogu izazvati deformaciju struktura čovekovog polja, sa posledicama koje je lako predvideti.

Od avgusta 1945. godine, došlo je do porasta podsvesne agresije u informacionim strukturama Zemlje. Strateški resursi duhovnosti su skoro sasvim potrošeni, a svakodnevni život dodaje nove porcije agresije.

Naročito je visok nivo agresije zapadne umetnosti namenjen širokim narodnim masama, koja se temelji na principima konkurencije i propagandi sile. Kad je beskonačna bujica video filmova preplavila našu zemlju, proces njenog delovanja na čovekovu podsvest je postao nekontrolisan. Na prvi pogled, čak i bezazleni crtani filmovi za decu u većini slučajeva sadrže programe nasilja, a pri tome, što još povećava opasnost, u čednom, elegantnom "pakovanju". Informacija koja izaziva pozitivne emocije prolazi u podsvest bez prepreka, odnosno prodire duboko i čuva se veoma dugo, jer podsvest radi u autonomnom režimu i može da prima informaciju samostalno i nekritički.

Da bismo procenili kakav uticaj na čoveka imaju neki sovjetski i inostrani filmovi, iskoristićemo osnovne parametre: nivo svesne i nivo podsvesne agresije. Kao što smo već napomenuli, vrednost parametra podsvesne agresije bilo kog objekta mora da bude negativna. Talentovana umetnička dela uvek u sebi nose naboj humanizma i imaju veoma nizak nivo podsvesne agresije. Na primer, u poeziji Aleksandra Puškina - pokazatelj podsvesne agresije je krajnje nizak.

Vratimo se umetnosti za široke narodne mase. Testirao sam poznati crtani film "Tom i Džeri": svesna agresija - nula, podsvesna agresija - plus osamdeset. Dalje - dečji klasik "Snežana i sedam patuljaka": svesna agresija - minus četrdeset, podsvesna - plus šezdeset. Takvi filmovi, sa svojom spoljašnjom dobrotom, unose u podsvest unutrašnju okrutnost - posle gledanja nivo podsvesne agresije deteta se povećava nekoliko puta.

Sada su, nažalost, deca počela sama da odgovaraju za kršenje najviših zakona, a to znači da kod njih otpočinje raspad - ili duše, ili psihe, ili tela. Kad taj raspad otpočinje u uzrastu od godinu ili dve dana, to vodi ka degradaciji detetove ličnosti, tako da deca, faktički, postaju životno neodrživa. Zašto bismo onda otežavali i opterećivali život dece još i destruktivnom umetnošću?

Setimo se filmova koji donedavno nisu silazili s bioskopskog platna i televizijskih ekrana. Film "Pepeljuga" poseduje svesnu agresiju minus pedeset, podsvesnu - minus dvadeset; "Kavkaska zarobljenica" - minus sto šezdeset, i minus sto, usklađeno; Crtani film "Hajde, pogodi!": plus dvadeset i minus sto dvadeset; "Belo sunce pustinje": minus šezdeset i minus pedeset; "Solaris": nula i minus dvesta deset; "Andrej Rubljov": plus dvadeset i minus dvesta četrdeset. To je ono sa čim smo živeli, to je ono što se naziva Umetnošću.

Istražujući nivo podsvesne agresije različitih socijalnih grupa ljudi, uključujući i političare, popularne pevače, estradne umetnike, još jednom sam se uverio u besprekorno delovanje sistema samoregulacije polja.

Stvar je u tome da čovek, koji stoji na pozornici, ima prilično snažan uticaj na podsvest gledaoca ili slušaoca. Zbog toga, da komunicira i radi s velikom publikom može samo čovek koji poseduje minimalan nivo podsvesne agresije i maksimalno je ispunjen ljubavlju. U suprotnom, duhovnim strukturama ljudi može biti naneta velika šteta. Sve zvezde naše estrade, pozorišta i filma imaju vrlo nizak nivo podsvesne agresije, izuzetka nema. Čak i najblaži porast agresije dovodi do "škartiranja" života: čovek može da izgubi sposobnosti, talenat, da se iznenada razboli, siđe s pozornice zbog nesrećnog slučaja, ili da, po volji sudbine, njegova karijera počne da se ruši bez očiglednih razloga.

Zato, visok profesionalizam pevača i glumaca treba da obuhvati ne samo profesionalne kvalitete, već da bude praćen kako unutrašnjom dobrotom tako i ispunjenošću ljubavlju. Neophodno je stalno razvijati te kvalitete i raditi na njima. Na prvi pogled je to iznenađujuće, ali isti takav mehanizam deluje i u sferi politike. Političar sa visokom podsvesnom agresijom nema perspektivu - volja i intelekt su ovde na drugom mestu.

Podsvesna agresija je veoma opasna za mlade - posebno za trudnice - jer duh majke postaje telo deteta i što je dublje prodiranje agresije, time je ona opasnija. Žena koja se svesno ne odupire svojoj unutrašnjoj agresiji, nanosi štetu svojoj psihi samo dva odsto, ali ako posle godinu-dve dana rodi dete, tada deformacije njegove psihe mogu

dostići osamdeset odsto, zbog toga što telo deteta oblikuju misli i emocije majke.

Ljudi su oduvek znali za to. U doba renesanse, trudnice su vodili na izložbe, okruživali lepim stvarima, muzikom i ljubavlju. U ruskim selima su znali: ono što vidi, misli, oseća buduća majka, veoma jako utiče na dete, i pokušavali su da zaštite ženu čak i od tuđih pogleda. Zamislimo sada našu savremenicu, ispsovanu u redovima, prignječenu u javnom prevozu, "relaksiranu" uz još jedan film iz zapadnjačke produkcije...

Mi krajnje pojednostavljeno zamišljamo mehanizam karme, ne možemo uvek da uvidimo čitav proces samoregulacije polja u celini. Etika i zdravlje duhovnog života ne treba da nam budu slogan, već rezultat dubokog razumevanja sveta i njegovih zakona. Teškoća je u tome što moramo naučiti kako da kombinujemo suprotne koncepte: idealizam i materijalizam, religiju i nauku, logiku i intuiciju, visoku duhovnost i praktičnost, neophodno je usklađivati neprestanu ljubav prema svetu i ljudima - s našim svakodnevnim emocijama.

Danas se međusobni uticaj ljudi pretvorio u nekontrolisan proces, a umetnost u tome nema poslednju ulogu.

Sredinom XIX veka, počev od razvoja impresionizma i drugih pravaca umetnosti, fokusiranih na podsvest, postaje sve teže da se čovek zaštiti od prodora agresije.

Većina radova umetnika sa zapada ima nizak nivo duhovnosti i visok nivo podsvesne agresije. Takve slike deformišu strukturu biopolja i, u suštini, škode ljudima. Na izložbama se mogu videti i slike koje oduzimaju energiju od čoveka - posle gledanja takvih slika, čovek odlazi umoran i razbijen, ne shvatajući šta se dešava.

Neočekivano otkriće za mene bila je izložba ritualnih slika australijskih umetnika, koja je održana proleto tekuće godine. Nakon testiranja nekoliko radova, bio sam iznenađen snagom njihovog pozitivnog uticaja na osnovne, najvažnije parametre čoveka: ispunjenost ljubavlju i povezanost s Kosmosom. Zastao sam ispred jedne slike. Na njoj nisu bili predstavljeni konkretni predmeti, nego se sastojala od tačkica, crtica, mrlja. Nalazeći se ispred slike, osećao sam da je ona uzajamno povezana sa mnom. Prišao sam bliže i upao u informaciono polje slike. Osećaj je bio čudan: odjednom se izmenila dimenzija i pojavio se osećaj opčinjenosti i nestvarnosti. Parametri delovanja slike pri testiranju pokazali su se odlični: veoma visoka duhovnost duše i ispunjenost ljubavlju, a svesna i podsvesna agresija maksimalno niske. Ta slika, ne izazivajući nikakve svesne asocijacije, energetski leči čoveka,

dajući mu informaciju i uzajamno se povezujući s čovekom kao živim bićem.

Posle upoznavanja sa izložbom pokušao sam da lečim crtežima. Iznenadila me je moć njihovog uticaja. Tada sam shvatio suštinu talismana, mandala, ikona. Pošto imaju aktivnu strukturu polja, oni harmonizuju ne samo duh, zdravlje i čovekovu sudbinu, već i prostor oko njih. Ikona koju je naslikao duhovni umetnik ne samo da spaja čoveka s božanskim, već ga leči i štiti. Moderne slike treba da se stvaraju kao ikone, jer je glavni problem u današnjem svetu nedostatak duhovnosti.

Slepo praćenje trendova umetnosti sa zapada pogoršava ekonomsko razaranje Rusije još i duhovnim raspadom. Ogroman duhovni potencijal, prikupljen u Rusiji tokom decenija duševnih stradanja, čini se da ide u nepovrat. Ako su ranije slike, koje su ovde nastale, na energetskom planu bile slične drveću, s moćnim korenovim sistemom i gustom krošnjom, sada se mogu uporediti sa jadnim drvcima koja rastu u močvari. Ostalo je samo stablo, odnosno tehničko opsluživanje.

Svet danas živi uglavnom služeći potrebama ega; osećanja su pak povezana s našim egom - a to je samo vrh ledenog brega. Ono što se ne vidi - ljubav, povezanost s Kosmosom i duhovnost- jednostavno je odbačeno zato što ne daje trenutno vidljivi efekt.

Naslikavši nekoliko slika fokusiranih na podsvest, shvatio sam da je moguće principijelno drugačije slikarstvo, koje može stotinama puta moćnije delovati na duhovni svet čoveka. Shodno tome, stotinu puta se povećavaju zahtevi prema umetniku, prema njegovom unutrašnjem svetu. Pokušaji nekih umetnika da stvaraju isceljujuću umetnost bili su besmisleni, zato što su pod lečenjem čoveka podrazumevali fizičko lečenje. Naše telo previše zavisi od stanja našeg duha, tako da mogu da ga leče one slike koje su ispunjene duhovnošću i ljubavlju.

Analizirajući puteve duhovnog razvoja i obnove čovečanstva, sproveo sam testiranje u nekim zemljama kako bih identifikovao mogućnosti za njihov duhovni razvoj. Testirao sam uzajamnu povezanost pojmova "kultura" i "civilizacija". Sama reč "kultura" potiče od reči "kult". U građevinama kulta, kult predstavlja orijentaciju na nešto što ujedinjuje sve, na nadmaterijalno. Na taj način, kultura nastaje kao rezultat težnje ka jedinstvu, ka božanskom kao najvišem simbolu jedinstva. Tek kada se formira jedinstvo, moguće je razdvajanje, materijalizacija, ili ono što mi nazivamo "civilizacija". Kultura definiše kontinuiranu duhovnu obnovu naroda; civilizacija radi na fizičkoj obnovi.

Kultura stvara civilizaciju, ali u određenoj fazi civilizacija počinje da negira i uništava kulturu.

Da bi proces razvoja imao kontinuitet, neophodna je akumulacija duhovnih vrednosti. U društvu moraju postojati strukture koje se suprotstavljaju orijentaciji isključivo na fizičkom, materijalnom blagostanju i koje pripremaju potencijal za novo uzdizanje kulture. Sada, pošto je vera oslabila, mogućnosti za duhovnu obnovu ostalo je veoma malo, tako da je time aktuelnije.

Zanimljivi su parametri samih pojmova "kultura" i "civilizacija" sa stanovišta energije. "Kulturu" karakterišu sledeći parametri: svesna agresija - plus deset, podsvesna - minus dvesta deset. Pojam "civilizacija": svesna agresija - minus pedeset, podsvesna- plus pedeset. Na ovaj način se potvrđuje da kultura ima za cilj stvaranje, a civilizacija nosi elemente uništenja.

Testirao sam neke od zemalja da bih odredio njihov potencijal za razvoj kulture i civilizacije. Procena je izvršena samo u odnosu na parametre agresije. Nemačka: svesna agresija- minus pedeset, podsvesna plus pedeset; SAD: svesna - nula, podsvesna - plus dvesta; Japan: svesna - minus četrdeset, podsvesna - minus deset; Rusija: svesna - plus sto osamdeset, podsvesna - minus dvesta deset.

Analizirajući navedene brojeve, može se reći da je Nemačka zemlja koja idealno odgovara konceptu civilizacije; Amerika - predstavlja zemlju najviše civilizacije, ali će za njen dalji razvoj biti potrebno dosta posla da bi se smanjio nivo podsvesne agresije; Japan kombinuje i kulturu i civilizaciju, pri čemu zadržava potencijal za budući razvoj. Rusija za sada nema civilizaciju, ali postoji unutrašnja kultura, postoji ogroman potencijal. Shvatio sam proročanstvo mnogih vidovnjaka koji su tvrdili da će spasenje doći iz Rusije.

POGLAVLJE 6.

ŠTA JE ĐAVOLIZAM?

Tragično čovekovo nerazumevanje činjenice da je istina - nepostojana, da se menja vremenom, ispoljava se u svemu. Predstave o istini koje su postojale, recimo, pre pet hiljada godina, i današnje - sasvim su različite. Promena sveta odvija se različitom brzinom i zahteva stalno osmišljavanje. Nerazumevanje zakona sveta i njihovo kršenje dovodi do deformacije i raspada struktura polja, stvara moćne negativne programe, koji autonomno žive u informacionim strukturama čovekovog polja.

Koncept "đavolizam" u različitim religijama može da se proučava i analizira energetske, pomoću ekstrasenzornog testiranja.

Već znamo da čovekove misli, prodirući u podsvest, stvaraju informaciono polje u kome postoji veliki broj autonomnih programa - kako pozitivnih tako i negativnih. Programi uništavanja postoje u informacionom polju kao nezavisni organizam koji se potčinjava određenim zakonima.

Kako sam se upoznao s programima za uništenje i počeo da radim sa njima? Istraživanje i analiza struktura polja pokazuju da u informacionom polju pojedinca i celog čovečanstva postoje veliki masivi moćnih, autonomnih programa samouništenja koje su ljudi formirali tokom dugog niza godina. Ovi programi rade kao bolest, naime mogu samostalno da se premeštaju iz polja jednog čoveka - u polje drugog, pa čak i da dobiju podršku iz centralnog bloka programa čovečanstva - s obzirom na činjenicu da smo na nivou kolektivne svesti svi jedno.

Ovi programi su neutralni sve dok se ne pojave uslovi za njihovo aktiviranje. Čim čovek uključi negativne emocije, ili se u procesu lečenja pojavi neophodnost da se eliminišu ovi programi, oni počinju veoma brzo da se aktiviraju, pri čemu se to se dešava vrlo karakteristično - otpočinje rad na suptilnim informacionim strukturama. Čovek nema organe koji kontrolišu te procese zato se za njega sve dešava neprimetno.

To se može nazvati bolešću izazvanu "virusom". "Virus uništenja" počinje aktivno da se ponaša i uključuje programe za uništenje čoveka. Kad organizam krši najviše zakone, to jest odstupa od evolucionog razvojnog puta, kod njega se deformišu energetska struktura, probija se zaštita, i on postaje lak plen "virusa" koji obavlja funkciju sistema

kažnjavanja. Kazna je svojevrsna - dešava se razmnožavanje "infekcije", "virusa", i formiranje novih struktura iz njih. Čovečanstvo koje počinje da odstupa od pravilnog puta (a pravilan put je - jedinstvo s Vasionom) kažnjava se aktivacijom negativnih programa, koje se razmnožavaju na najvišim duhovnim strukturama uništavajući ih.

S obzirom na činjenicu da su telo i duh jedinstven informaciono-energetski sistem, onda "infekcija" ispočetka razara dušu čoveka na nivou duhovnih struktura, a zatim dolazi i do uništenja tela. Programi samouništenja se mogu udruživati i postojati kao autonomne strukture, decenijama se nalazeći u zajedničkom polju čovečanstva. Oni pokušavaju da proniknu u psihu, u dušu, da bi ih čovek aktivirao na nivou svog ponašanja. Programi se ponašaju kao tipični virus, koji isprva, prodrevši u pojedinačnu ćeliju, otpočinje aktivno da se razmnožava i može uništiti ceo organizam.

Informacioni virus na polju duhovnog nivoa čovečanstva - to očigledno i jeste đavo o kome se govori u Bibliji. Ako se čovek ne kreće putem duhovnog razvoja, počinje da se odriče zakona razvoja Vasiona, i neminovno postaje plen takvog "virusa" koji sve vreme čeka naše greške.

Na koji način "virus" deluje, odnosno kako počinje da se razvija, isprobao sam na sebi. Moram priznati da je to bilo prilično opasno, zato jer su moje greške mogle da se završe žalosnim ishodom kako za mene tako i za grupu koja je radila sa mnom. Počelo je tako što sam, analizirajući razne bolesti, strukturu njihovog polja, primetio da je od 1987. godine, praktično kod svih pacijenata, otpočelo aktiviranje negativnih programa. Posle 1987. godine, deformacije struktura polja značajno su se uvećale u dimenzijama, a kazne za ekvivalentne postupke - postale su drastično veće.

Što znači - veća kazna? Ako čovek radi nešto negativno u odnosu na sebe ili drugog čoveka, onda taj postupak počinje da se pojačava i aktivira u njegovom polju - kroz jačanje negativnih emocija. Svaka negativnost može da se taloži u čovekovom polju i da se desetstruko pojača.

Naglo je porasla moć uticaja svih agresivnih misli. Pošto je misao informaciona jedinica, tada se, kako dobre tako i loše misli objedinjuju u strukture, a zatim - u informacione sisteme.

U poslednjih šest godina u informacionom polju čovečanstva aktiviraju se strukture koje nisu usmerene na preživljavanje, već na uništenje. I ponašanje ovih struktura je veoma zanimljivo. Iznad svega, one teže da unište primarne duhovne strukture, koje zaustavljaju fizičko

propadanje organizma. Ako je čovek etički pismen i nastoji da sačuva svoju duhovnost, onda je uticaj usmeren na telo. On počinje češće da se razboljeva. Mi teške bolesti smatramo zlom, što je veoma površno shvatanje. Oštećujući telo, bolest sprečava uništenja naše duhovne strukture. Druga je stvar što je bolest ponekad rezultat uništenja duhovnih struktura - iza koje dolazi fizičko propadanje.

Evo prvog slučaja, koji mi je omogućio da na sopstvenom teškom iskustvu, osetim šta je program uništenja.

Analizirao sam zašto je dobar i nežan mladić, iznenada ispoljio snažnu agresivnost prema svom prijatelju. Analiza uzroka je pokazala da njegovo ponašanje u velikoj meri zavisi od oca. Program uništenja se nalazio u očevom polju, koji ga je aktivirao, a sin ga izvršavao na nivou ponašanja.

Pogledao sam ovaj slučaj, završio s poslom, i sat vremena kasnije, dok sam šetao gradom, iznenada sam osetio nerazumljiv energetski napad. Činilo mi se kao da je neko uzeo štap i počeo da meša mozak u mojoj glavi, sve mi je plivalo pred očima, pojavila se neverovatna slabost. Fizički sam osećao kao da me "vrte" u mašini za pranje veša. Stanje se pogoršavalo sa svakim minutom. Potom sam osetio kako ne mogu da hodam, zbog čega sam morao da sednem na klupu i odspavam petnaestak minuta. Probudio sam se, a stanje je i dalje bilo loše, kao da sam se kretao kroz ulje. Bilo mi je veoma teško da hodam, osećao sam realan teret na leđima, kao da se nešto sručilo na mene.

Ovo moje stanje je bilo izazvano energetskim napadom oca mladića. Dijagnostikujući, ušao sam u kontakt s njegovim poljem i on me je napadao veoma znalački. Iako za to nije znao, ali naboje, usmeren na uništenje, ubačen u njegovu podsvest, radio je prilično aktivno. Autonomni program uništenja, koji je postojao u polju mladićevog oca, mogao je da deluje kako protiv njega samog tako i protiv njegovog sina ili ostalih ljudi, i on je zaista radio na fizičkom nivou.

Izlaz je bio samo u jednom: delovati na tu agresivnu strukturu. S obzirom na to da se uništavajuće strukture hrane kršenjem zakona prema ljudima - kao što su: nanošenje štete, uništenje ljubavi - proanalizirao sam sva kršenja zakona koje su učinili otac i njegovi preci. Izvršio sam korekciju, i nakon toga napad je bio zaustavljen. Uverio sam se da je pri kontaktu s negativnom programom moguća jaka agresija ne samo na informacionom nivou, već i na energetskom.

Šta je zlo? Jedan isti postupak u različitim uslovima može da ima različita značenja. Sa stanovišta rada karmičkog mehanizma zlo je - uništavanje, a dobro je - stvaranje. Ali razvoj novog uvek se odvija kroz uništenje prethodnih struktura. Stvaranje je neodvojivo povezano s uništenjem, ali u stvaranju, uništenje mora da bude kontrolisano. Na taj način, zlo je nekontrolisano dobro.

Ako u osnovi razaranja leži duhovno načelo, tada uništavanje - stvara; a kad je duhovno iscrpljeno, uništavanje postaje nekontrolisano. Zato civilizacije koje su istrošile duhovnost uništavaju sebe i sve oko sebe.

Gledao sam televiziju i slušao frazu: "Nikad zlo nije izgledalo tako seksi." To je reklama za još jedan američki film. Šta to znači? Informacija koja se dobija kroz prvu čakru ničim se ne kontroliše i ne obuzdava. Ako se agresija spusti do prve čakre, tada se njeno blokiranje pomoću sistema samoregulacije izvodi na račun neplodnosti žene, smrti ili teške bolesti njene dece. Taj mehanizam radi postepeno, protežući se ponekad na nekoliko generacija. Danas se brzina svih procesa, ritam života, snaga uticaja ljudi jednih na druge toliko povećala da uključivanje sistema samoregulacije ponekad ne može da održi korak sa ovim promenama, zbog čega dolazi do akumulacije agresije u naslednim informacionim strukturama.

U umetnosti celog sveta, naročito u umetnosti Amerike, uočava se sve aktivnije umnožavanje nasilja, pri čemu se poslednjih godina, nametnuo trend bliskosti nasilja i seksa. Šta se dešava sa čovekom dok gleda filmove koji promovišu nasilje? Njegova spoljna agresija prelazi u podsvest i postaje nekontrolisana.

Nedavno sam morao da obavim zanimljivu dijagnostiku. Radilo se o psu, ženki, sa veoma visokim nivoom agresije. Vlasnika je neko posavetovao da joj da narkotik, nakon čega je agresija u ponašanju psa nestala, i on je dugo vremena bio dobra, krotka životinja.

Nakon nekoliko meseci kuja se oštenila i... pojela je štenad. Vlasnik je bio primoran da je ubije.

Analizirao sam situaciju. Kuja je u predelu glave imala jak centar agresije koji se formirao zbog visoke svesne agresije njene vlasnice.

Nakon uzimanja narkotika, centar agresije se preselio u prvu čakru psa, tako da su se štenad rodila sa vrlo visokom agresijom, koja se brzo "razmnožavala". Lanac "reprodukcije" agresije bio je prekinut, ali je njen izvor ostao.

Lećio sam jednog čoveka, drugog, trećeg, pri čemu sam uočio značajno intenziviranje negativnih programa. Ovo ukazuje da ekologija duha celog čovečanstva nije u redu - u polju čovečanstva postoji agresivno okruženje koje se razvija na račun kršenja najviših zakona od strane ljudi.

Odlučio sam da pogledam da li čovečanstvo, kao jedinstven organizam, krši zakone. Čim sam pokušao da dostignem taj nivo, na mene je počeo veoma snažan napad. Pokušao sam da saznam ko me napada. Obično pronađem čoveka, distanciono istražujući strukture njegovog polja, zatim sprovodim korekciju - i na taj način otklanjam napad. Sada, koliko sam shvatio, konkretne osobe nije bilo, već sam direktno otišao na generalni program agresije.

Kad sam pokušao da razmotrim situaciju sa stanovišta čitavog čovečanstva, pokušavajući da mu pomognem, nastupio je žestok otpor, počeo je napad centralnog negativnog programa. Ovaj centralni negativni program nazivam đavolom. Testirao sam parametre tog programa: svesna agresija - minus 210, podsvesna - plus 210. To znači da svest ne može da fiksira taj program, on je za nju potpuno nevidljiv, ali je najagresivniji na podsvesnom nivou.

Činjenicu da se bolest suprotstavlja primetio sam odavno. Šamani su u takvim slučajevima govorili: "Moramo da isteramo zlog duha". Sa stanovišta energije, zao duh je program uništenja. Osoba koja krši najviše zakone, uključuje u svom polju program uništenja, i to se dešava na različitim nivoima, uključujući i fizički. Šaman, koji ima podsvesnu informaciju o tome, poravnava strukturu čovekovog polja, ali pritom ne može da pruži znanje o pravilnom ponašanju. Kad su iscelitelji i vračevi govorili čoveku da se ne ponaša ispravno, i da su se zato u njega uselili zli dusi, na taj način su isticali blisku vezu između ljudskog zdravlja i poštovanja moralnih zakona.

Kada započnem s radom na suptilnim nivoima i dosegnem bolest, ona se ponaša kao živo biće, počinje da se aktivno suprotstavlja i da me napada. Branim se, dolazi do "duela" između bolesti i iscelitelja. Verovatno mnogi iscelitelji dovoljno visokog nivoa to osećaju. Bolest nije samo "grumen blata", koji možete uzeti i baciti, već je to živi organizam koji može biti veoma agresivan. Ako iscelitelj nije pronašao uzrok, već je počeo pogrešno da leći, tada ili neće izlečiti pacijenta, ili će preuzeti njegovu bolest na sebe - napuniće se negativnošću ili dobiti program uništenja, koji je izazvao bolest kod njegovog pacijenta.

Bolesti čovečanstva na duhovnom planu - đavolizam - ponašaju se, moram priznati, maštovitije nego bolesti fizičkog nivoa. Na fizičkom

nivou programi su tromiji, a na suptilnom nivou - brži, agresivniji i deluju virtuožno do te mere da uvode programe samouništenja u čovekovu podsvest. Čovek koji pokušava da se bori sa negativnim programom, dobija od njega naboj razaranja, koji radi na njegovom uništenju kao informacionog sistema. Kad je moja grupa pokušala energetski da radi sa ovim programom, otpočeo je snažan napad. Imali smo osećaj kao da su odozgo na nas spustili nešto veoma glatko, meko, ali dovoljno moćno, što nam je iz tela izvlačilo snagu veoma suptilno.

Otpori negativnih programa mogu se manifestovati na različite načine. Sledeći događaj je potvrdio koliko jake, opasne i neočekivane mogu biti takve manifestacije.

Razgovarao sam sa reporterom časopisa o bioenergiji, pri čemu smo govorili o đavolizmu. Skepticizam u mom stavu prema tom pitanju već je bio poljuljan. Crkva smatra da se veliki broj ubistava bez motiva danas dešava zato što se u čoveka nastanio đavo. Prevedeno na jezik bioenergije to znači da zbog stalnog aktiviranja ideje nasilja, u ljudima sazrevaju i stupaju u akciju negativni programi koje je akumuliralo čovečanstvo. Oni podstiču ljude da bez motiva izvrše mnoge vrste postupaka. Izlagao sam mu taj mehanizam, ali sam pritom rekao i nekoliko suvišnih fraza.

Stvar je u tome da etika mora da se poštuje u svemu, pa i u korišćenju informacija. Ovih nekoliko fraza, po mom mišljenju, mogu naškoditi nepripremljenom čitaocu, jer je ova informacija još teška za shvatanje. Shvativši to, predložio sam da izbrišemo dva minuta snimka. Vratili smo magnetofonsku traku i počeli da brišemo. Izbrisali smo sve sem ključne fraze. Brišemo ponovo, ali opet ostaje ista fraza, koju smo hteli sa izbrišemo, pri čemu fraza "pluta", premešta se po magnetofonskoj traci. Izbrisali smo desetak minuta snimanja, ali tu frazu nismo uspeli da uklonimo. Utisak je bio veoma čudan. Sa takvom pojavom sam se susreo prvi put. Na kraju sam počeo energetski da delujem, i napokon sam je ipak obrisao.

Kad sam proanalizirao situaciju, shvatio sam da se u mom polju nalazio program uništenja koji se uporno suprotstavljao svom uništenju na fizičkom nivou. Ovo liči na mistiku, ali mi se zaista dogodilo. Dakle, opasnost od onoga što se naziva "đavolizam" je u samom čoveku, a ne izvan njega.

U polju svakog čoveka, čak najboljeg, najpomirljivijeg, najmoralnijeg, može postojati program uništenja; teško ga je otkriti

običnim metodama, on se razvija i kao virus zahvata suptilne strukture, to jest iskrivljuje i deformiše dušu. Po svemu sudeći je počela realizacija programa uništenja čovečanstva.

Energetski kapacitet čovekovog duha i duše je veoma veliki. Počinivši nedoličan postupak, možemo se sjajno fizički osećati. Bolesti mogu da počnu posle nekoliko godina, ali je duhovna propast, pre svega, usmerena na bolest dece i unučadi. Čovek koji je nedolično postupio, ne oseća i ne razume da se jednom uključen program uništenja razvija u njegovoj strukturi polja samostalno.

Naša podsvest je neverovatno agresivna; shvatio sam to relativno skoro, te sam počeo da tražim uzrok. Ispostavilo se da ako se agresija ranije hranila okrutnošću na nivou dejstva, sada se pothranjuje, na prvi pogled, slabo primetnim detaljima iz našeg života, kao npr. kućom sa disharmoničnom arhitekturom, crtanim filmom poput "Toma i Džerija" s visokom podsvesnom agresijom, jastučićem u obliku čoveka, u koji se zabadaju igle. Sve su to elementi agresije, realizacija programa samouništenja čovečanstva.

Profesionalni kvaliteti, um i sposobnosti nisu ono najvažnije u čoveku. Briga za samousavršavanjem isključivo svojih profesionalnih veština, odsustvo težnje ka duhovnom razvoju, mogu dovesti do "škartiranja" od strane sudbine. Pokušaji da se poboljšaju sposobnosti bez razumevanja zakona stvaranja sveta i bez razvoja etike, pogotovo su samoubilački u bioenergiji. Ova tendencija dovodi do toga da naša deca imaju sve više energetske kapaciteta i sve manje snage za njihovo pravilno korišćenje. Snaga izlazi van kontrole i jednostavna odluka - "sutra ću biti dobar", ne može je obuzdati. Poznajem mladića kog je sudbina naterala da oseti do čega može dovesti snaga bez etike.

Jednom prilikom mi se obratio bračni par s molbom da primim njihovog sina. Pristao sam i oni su ga doveli. Bio je to mladić od dvadeset dve godine s ravnodušnim izrazom lica i ugašenim pogledom. Nekoliko puta su ga lečili insulinskom šok terapijom, ali je njegovo stanje i dalje bilo teško, a, što je najvažnije - i potpuno neshvatljivo za lekare. Zamolio sam ga da mi ispriča nešto o sebi.

- U detinjstvu sam primetio da mogu da predvidim neke događaje, pa sam se trudio da te sposobnosti vežbam i razvijam. Dok sam služio vojsku, sposobnost da utičem u velikoj meri se povećala, i ja sam počeo ljudima da čitam misli i da delujem na njihovu volju.

- Stojeći na straži - pričao je mladić, - video sam ljude koji su pokušavali da se popnu preko ograde na nedozvoljenom mestu; i bilo je

potrebno samo da mentalno naredim - i čovek je padao sa ograde. Ili, sećam se, ispred mene ide čovek s punim ceđerom staklarije. Mentalno mu naređujem: "Padaj!" - on istog trena pada i razbije sve posuđe. Takođe sam primetio da ljudi ne uspevaju ni da mi postave pitanje, a ja već odgovaram na njega. Čak sam mogao da pogledam u oblak i da ga odagnam.

Pogledao sam mladićeve parametre agresije - bili su maksimalni, njegova energija je, praktično, bila potpuno fokusirana na uništenje.

On mi je potom ispričao:

- Postepeno sam počeo da primećujem da su moje sposobnosti uvek usmerene na nanošenje štete, na uništavanje. Posavetovali su me da odem u crkvu i da se krstim. Tokom krštenja, kad sam prolazio kroz oltar, unutar mene kao da se nešto otkinulo, i ja sam osetio neverovatnu tugu i muku. Nekoliko dana sam bio u užasnom stanju, a zatim sam otišao kod sveštenika koji me je krstio i rekao sam mu da umirem. Sveštenik me je posavetovao da uveče ispod jastuka stavim Bibliju. Ujutro mi je bilo još gore, kao da mi je glava bila stavljena pod presu. Kad sam, po savetu sveštenika, počeo da čitam molitve, u sobi su se otvarali prozori i vrata, a napolju je počinjala da pada kiša. Posle nekoliko meseci te muke, dospelo sam u psihijatrijsku bolnicu.

- Može li se pomoći našem sinu? - pitala je umorna, izmučena mladićeva majka.

U razgovoru, koji sam obavio nasamo s njom, objasnio sam da je uzrok bolesti deteta u roditeljima, konkretno, u njoj.

- Sinovljevi problemi su u velikoj meri određeni vašom nepravilnom orijentacijom, iskrivljenim pogledom na svet. Vaš sin se može nazvati crnim magom. Po očevoj liniji, dobio je velike energetske sposobnosti, a od vas - mržnju prema ljudima. Zašto ste mrzeli muža tokom trudnoće?

- On je veoma opasan čovek i uvek je pokušavao da me slomi. Posедуje velike hipnotizerske sposobnosti, a u porodici je poznato da mu se deda bavio vraćanjem.

Svako bavljenje na nivou polja mora se strogo etički kontrolisati - objašnjavao sam joj. - Ako se to ne dešava, onda rast sposobnosti preprečuje put razvoja duhovnosti čoveka, što se dogodilo s vašim sinom. Automobil povećava brzinu, a šofer polagano ulazi u san. Kakve posledice možemo očekivati od takvog putovanja, osim katastrofe? Sposobnosti i unutrašnji egoizam, dobijeni od oca, potkrepljeni su vašom ljutnjom i mržnjom kao rezultatom. Kod sina je došlo do prekodiranja polja i on se pretvorio u mašinu za uništenje. Ako je nekada

odmazda stizala takvog čoveka tek u sledećem životu, sad se taj proces skratio na nekoliko godina.

Pre izvesnog vremena, kada sam lečio rukama i nisam sagledavao uzrok bolesti, pokušao sam da izlečim tromesečnu devojčicu od infekcije, koja nije mogla da se izleči nikakvim antibioticima. U crkvi sam upalio sveću za njeno zdravlje i posle nekoliko minuta (kako sam kasnije izračunao) devojčica je pala u komu. Odvezli su je na intenzivnu negu. To je takođe bio slučaj negativnog kodiranja detetove energije. Majka devojčice je primetila kod sebe da, ako bi se silno naljutila na neku osobu, to je često dovodilo do smrti onoga koji ju je uvredio. Fokusiranje na mržnju i uvredu dovelo je do prekodiranja polja devojčice, i kada se program ubistva suočio sa energijom crkve, devojčica je skoro umrla. Slična je situacija s vašim sinom.

Vrlo pažljivo proanalizirajte ceo svoj život - nastavio sam. - Setite se svih situacija kada ste osećali uvređenost i mržnju, pogotovo tokom trudnoće. U mislima se obratite Bogu i zamolite za oprostaj, a zatim oprostite svima koji su vas uvredili. Takođe, u mislima zatražite oprostaj od svih koje ste vi mogli da uvredite u svom životu. Vaš muž treba da uradi to isto.

Dva dana kasnije, roditelji mladića su mi rekli da je kod njega došlo do poboljšanja raspoloženja, tako da se u njima pojavila nada u njegovo ozdravljenje.

A ja sam se još jednom uverio da nivo duhovnosti uvek mora biti iznad nivoa ljudskih sposobnosti.

Ljudi danas imaju veoma maglovitu ideju o tome šta je podsvest. Uvid u tu tešku i veoma opasnu oblast nije na nivou etike, već na izuzetno primitivnom nivou šou programa ekstrasensa "svetske klase". Podsvest je vrlo ozbiljna i opasna oblast. To je oblast povišene moralnosti jer smo na nivou polja svi jedno, i svako kršenje se automatski okreće protiv počinioca. Olako shvatanje etike je opasno, zato što ljudi koji aktivno teže ka spoznaji mogu da budu uključeni na program samouništenja.

Testirao sam delovanje magova. Na koji način oni rade? Ispostavilo se da ako je mag hteo da naudi svojoj žrtvi, morao je da je liši njene zaštite. Najbolja čovekova zaštita je jedinstvo s Vasionom, jer kad smo deo Vasiona, mi smo neranjivi. Čovek gubi zaštitu ako prekine tu vezu, ako pri korišćenju krši najviše zakone.

Kako to funkcioniše? Recimo da imam karmičko kršenje: moj otac ili majka su nekoga mrzeli ili uvredili, to jest odrekli su se Vasiona,

ljubavi. Te sićušne tačke prekršaja u mom informacionom polju su pothranjivane, pojačavane, i ako ranije skoro da nisu uticale na moje postupke, to su sada, dobivši moju podršku, počele aktivno da regulišu moje ponašanje. Počinjem da kršim zakone i dolazi do još većeg odbacivanja, i povezanost sa Kosmosom slabi.... Mag pojačava negativnost, i sama Vasiona uništava agresivnu osobu. Programi uništenja se ponašaju neobično inventivno, podstiču nas na različite oblike agresije prema drugima i prema sebi, stvarajući moćno aktiviranje negativnih programa, koji se nalaze u čovekovom polju.

Kada je čovek posvećen jedinstvu, ljubavi, poštovanju najviših zakona, dolazi do brzog duhovnog rasta i harmonizacije struktura polja. Ovo i jeste njegova zaštita, njegov imunitet i njegovo zdravlje, srećna budućnost njegovih potomaka i rodbine.

Ako je osoba agresivna, egoistična, pakosna, samim tim ona podržava program uništenja, zametak "čuči" negde u njegovom polju, što dovodi do još većeg uništavanja njegovih duhovnih kvaliteta i ponovnog rađanja. Prema crkvi, ako čovek ne ide Bogu, onda ide đavolu. Kao što se naše misli, osećanja i postupci fiksiraju u informacionom polju, i utiču na naše ponašanje i sudbinu, sve što je upereno protiv zakona ljubavi i jedinstva odvaja nas od Vasiona i izaziva razvoj i jačanje programa za uništenje. Dakle, čak i slučajan postupak može uticati na našu sudbinu. Poenta etike nije u tome da akumulira negativnu karmu koja se, dostižući do određene granice, naglo aktivira i počinje da uništava kako nas tako i našu decu.

Došli su mi roditelji dečaka starog godinu i po dana. Slučaj je bio težak: detetu se zaustavio razvoj. Tumačio sam uzrok. U osnovi bolesti je ubistvo ljubavi. Roditelji su ubijali ljubav jedno u drugom nekoliko godina pre rođenja sina, i to rušenje duhovnih struktura, veoma moćno i precizno usmereno, formiralo je program koji sada postoji nezavisno u polju deteta. Struktura detetovog polja je toliko deformisana da je njegov cilj u životu da uništava sebi slične, a organizam to blokira ozbiljnom bolešću.

Ako medicina nauči da leči telo, ako uspe da eliminiše bolest na fizičkom nivou, onda se može očekivati kompletna degeneracija čovečanstva, jer će broj ljudi koji žive za to da unište druge naglo porasti. Nije poenta u tome da treba odbiti lečenje, već je poenta u pravilnom lečenju. U suprotnom, čini mi se da će se ispuniti Nostradamusovo proročanstvo: "Krajem ovog milenijuma pojaviće se ljudi-đavoli čiji će smisao života biti da uništavaju druge ljude".

U Peterburgu broj dece obolelih od mentalnih bolesti naglo se povećao u poslednje vreme, odnosno sistem blokiranja funkcioniše kroz raspad psihe i tela. Ali medicina, ne shvatajući prave uzroke bolesti, misli da će se uskoro izboriti sa fizičkim problemima. Pri tom ona i ne naslućuje kakvu će zlu silu time pustiti na slobodu. Najgore je to što komuniciranje s takvim detetom na nivou polja može biti opasno.

Počeo sam da lečim dete i osetio sam napad. Dete od godinu i po dana, koje je ležalo na majčinim rukama, napalo me je svojom podsvešću. Video sam u svom polju iste deformacije kakve su bile u detetovom polju - program uništenja se aktivno umnožavao. U početku sam osetio fizičku malaksalost, potom je ona nestala, ali su se počele rušiti suptilne duhovne strukture. Pokušavajući da izlečim dete, dobio sam njegov program uništenja, koji je počeo da uništava strukturu mog polja.

Dakle, ekstrasensi koji leče, a ne vide šta i kako leče, tj. ne vladaju dijagnostikom struktura polja, mogu da dobiju programe uništenja, usled čega će, ako ne poseduju izuzetnu duhovnost i stalnu težnju za duhovnim, brzo degradirati. Ovaj proces je već primetan.

“Virus” uništenja duha prisiljava čoveka da se usavršava. Zapravo, ovaj “virus” ima ulogu čistača šume, koji uništava životno neodrživ organizam.

Kad vidim potpuni duhovni raspad i visoku agresiju u strukturama polja dece, postaje mi jasna, sa stanovišta energije, uloga krštenja u crkvi. Krštenje je uvek uticalo na strukture čovekovog polja, jer je energija crkve usmerena na najvažniji parametar - duhovnost. Zato, kad su u crkvu donosili dete sa negativno kodiranim poljem, s jakim deformacijama struktura polja, uticaj na duhovnost doveo je do toga da se deformacije suptilnih struktura - izravnuju. Ponekad se to dešavalo zbog pogoršanja fizičkog stanja - dete je moglo ozbiljno da se razboli posle krštenja, ali, na kraju, to je lečilo njegove duhovne strukture, njegovu sudbinu, njegovu budućnost i budućnost njegove dece.

POGLAVLJE 7.

ZAKLJUČAK

Činjenica da duhovni život počiva na “tri stuba” bilo je poznato još našim precima. Prvi stub su - deset biblijskih zapovesti, drugi - prevazilaženje sedam smrtnih grehova, a treći stub su - tri vrline.

Ako o prvom “stubu” i imamo neku predstavu, sedam smrtnih grehova teško da svako može da nabroji.

Kao što znate, o “smrtnim gresima” ništa nije rečeno u Bibliji. Oni su se pojavili u tekstovima kasnijih teologa. Prvo je grčki monah - teolog Evagrije Pontski sastavio listu najgorih ljudskih strasti. To su (po opadajućem redosledu težine): gordost, taština, duhovna lenjost, gnev, uninije, pohlepa, požuda i proždrljivost.

Krajem VI veka papa Grgur I Veliki skratio je listu na sedam grehova, smatrajući da je taština isto što i gordost, duhovna lenjost - vrsta uninija, ali je dodao novi greh - zavist. Pored toga, lista je bila malo preuređena: gordost, zavist, gnev, uninije, pohlepa, proždrljivost i požuda.

Pokušao sam da proanaliziram koliko su ti poroci danas energetski značajni, te sam dobio sledeći redosled (po rastućem redosledu težine prestupa): proždrljivost, požuda, pohlepa, zavist, gnev, gordost, uninije.

Svet se menja, i čovečanstvo je znatno proširilo spisak grehova, od kojih su neki razorniji od onih, koji su bili poznati našim dalekim precima. Razmotrimo osnovne od njih:

1. Najteži greh danas je - prekid trudnoće u petom mesecu.

U utrobi majke dete zapravo prolazi ciklus razvoja Vasione i kontaktira sa raznim bićima: sa drugim svetovima, sa božanskim, pritom ono biva u najtešnjem jedinstvu sa njima u petom mesecu trudnoće.

Stanje žene u vreme trudnoće umnogome određuje sudbinu budućeg čoveka, tako da ponašanje majke mora da bude prvenstveno potčinjeno interesima deteta, što pretpostavlja niz uslova:

- formiranje duha i duhovnosti deteta odvija se do šestog meseca, tako da žena u ovom periodu treba da se fokusira na božanska osećanja: ljubav, dobrotu, poniznost, milosrđe. Njena ishrana treba da bude samo mlečno-biljna, ishrana koja ne ometa razvoj detetovog duha, a tokom prva dva meseca da bude svedena na minimum. Nakon šestog meseca trudnoće može se jesti riba, meso, a tek posle sedam meseci - slatkiši.

- mora se imati na umu da je peti mesec trudnoće najvažniji, kada su dete i Bog jedna celina.

- tokom trudnoće, žena treba da bude smirena i strpljiva - ne treba da oseća ljutnju i druge negativne emocije; trebalo bi da spokojno prihvata sadašnjost, da izbegava žal zbog prošlosti, i da ne požuruje budućnost.

Jutarnja mučnina, koja se često javlja trudnicama, posledica je pogrešnog razmišljanja i pogleda na svet. Veoma velike energetske deformacije nastaju zbog neprihvatanja bilo kog od rodbine nerođenog deteta, ili negativnog stava prema budućoj majci.

Ovde su nabrojani samo najosnovniji zahtevi, čije nepoštovanje može da nanese veliku štetu zdravlju i sudbini deteta.

2. Veoma značajne deformacije struktura polja izazivaju misli i postupci koji su usmereni na ubistvo božanskih osećanja u sebi ili drugom čoveku, kao i izdaju ljubavi zarad bogatstva.

3. Na trećem mestu se nalazi žal zbog prošlosti, sadašnjosti ili budućnosti, želja da se ubrzaju ili uspore događaji, tj. poremećaji povezani s agresijom prema vremenu.

4. O prestupima koji su povezani sa mržnjom i uvredama, grubim odnosom prema ljudima, ovde je rečeno poprilično mnogo - a ti prestupi su na četvrtom mestu.

Morao sam da telefoniram u Belgiju. Pozvao sam broj međunarodne centrale i čuo razdražljiv glas:

- Danas Belgije neće biti!, - i začuo se signal prekida veze, bez ikakvog objašnjenja.

Još jednom sam pozvao isti broj. Ovaj put mi je smiren i prijateljski glas ljubazno objasnio da se danas rezervacije ne prihvataju, a da je sledeći poziv moguć tek sutra, u pet sati ujutro. Zahvalio sam. Pogledao sam polje prvog telefonskog operatera: posle našeg razgovora ono je bilo iseckano i iskrivljeno. U bliskoj budućnosti kod nje mogu nastati razni problemi i bolesti zato što je moje polje uravnoteženo - i njena grubost se vratila nazad, uništavajući joj strukturu polja.

A koliko takvih "samomučenja" radimo svakodnevno...

5. Prilično jake deformacije polja se javljaju kada klevećemo žive i nežive objekte.

Glavno pravilo duhovnog zdravlja i normalnog postojanja struktura čovekovog biopolja je ispunjenost ljubavlju, jer je ljubav najviši izraz jedinstva i harmonije sveta.

Uslov za celovito postojanje čoveka je stalni duhovni rast u čijoj osnovi treba da bude ljubav prema Vasioni (tj. prema celini), kao i prema roditeljima, deci, sebi (tj. prema delu). Proces prelaza od celine prema delu, i obrnuto, treba da bude kontinuiran, pulsirajući - tada će se podudariti sa harmonijom sveta, doneće radost života i zdravlje.

Ostaje da još pomenemo treći "stub"- tri vrline. To su Vera, Nada, Ljubav: "A sad ostaje vera, nada i ljubav, ovo troje; ali od njih je najveća ljubav".

Gorenavedene greške su opšte, ali postoji i poseban niz veoma važnih upozorenja za one koje metod karmičke dijagnostike praktično privlači. Još jednom upozoravam sve entuzijaste: metod je komplikovan i izuzetno opasan. Moguće je naučiti tehniku ponderomotornog pisma, ali složenost metoda je u tome što njegovo tehničko korišćenje, bez visoke duhovnosti, neprekidne analize situacija koje nastaju, neprestane opreznosti, mogu da dovedu do nepredvidljivih posledica. Najvažnije, metod nije samo opasan za slabo pripremljenog iscelitelja, već još više - za pacijenta. Postoji čitav niz karakteristika i uslova čije nepoštovanje može naškoditi ljudima.

Negativan i nepravilan energetski uticaj na živu prirodu je opasan zbog brze povratne reakcije, a na neživu - sporijih, neprimetnijih, ali znatno razornijih posledica. Kao primer ću navesti sećanja jednog mladića koji je, nakon što se upoznao s metodom, odlučio: „Ja, takođe, hoću!”

“... Počeo sam da dijagnostikujem po “metodi Lazarev”. Sve je izgledalo lako i jednostavno. Nije mi išlo loše, i časno sam se nosio sa svojom karmom “ispravljajući nedostatke i “oslobađajući se od poroka”. Meni se to dopalo. Moj odnos prema različitim osećajima se promenio; analizirao sam svaku glavobolju i probadanje u krstima.

Neka sila me je gurala napred, pa sam postao sve aktivniji. Odlučio sam da ubijem sve grehe odjednom, zbog čega sam godinama proučavao ponašanje svojih predaka, postavljajući sebi za cilj da otkrijem sve njihove postupke koji su uticali na mene i koji stvaraju moju karmu. Verovatno je to dalo neki efekat, ali neočekivano su u taj proces bili uvučeni moja žena i deca. Kad sam trpeo različite udarce zbog svojih

grešaka, zajedno sa mnom su trpeli i oni. Najviše je nastradao moj mlađi sin, kog mnogo volim. Nisam mogao da shvatim zašto oni istog trenu ispaštaju za moje počinjene grehe. Uradio sam sve što sam mogao. Čistio sam, dijagnostikovao, pa ponovo čistio. Sin je počeo manje da pati, ali sam sad dobijao udarce od žene. Bio je to novi problem, i ja sam se bacio na njegovo rešavanje.

U tom trenutku Lazarev me je upozorio da u neveštini rukama metod može loše da utiče na druge. Nisam našao ništa pametnije nego da se uvredim. Rezultat je bio neverovatan: polovina polja mi se srušila - leva polovina je jednostavno nestala, to jest otpočelo je aktivno samouništenje. Osećaj nije bio prijatan. Pored toga, ista stvar se dogodila i mom mlađem sinu. Uplašio sam se. Mučila me je briga za ženu, decu, ali i za sebe samog, na kraju krajeva. Shvatio sam da je i umreti veoma jednostavno, i to čak sa svojom porodicom i bližnjima.

Lazarev me je izvukao iz ove situacije. Tu sam morao da se zaustavim, ali me je ambicija terala dalje: "stići i prestići" - ta, u detinjstvu napamet naučena deviza je tada gospodarila mnome. Počeo sam da radim s neživom prirodom; pokušao sam da pronađem greške u štampanim pločama, kvarove u automobilu, itd. Svaki put je posle toga sledio raspad polja. Za čoveka, koji nije upućen u energiju pojasniću da je u takvoj situaciji srčani udar posle tri-četiri meseca najmanje što može da nam se dogodi. Tako je tekla moja praksa po "metodi Lazarev".

Radio sam skoro svakog dana, ali kršenja božanskih zakona od strane mojih predaka činila su mi se neiscrpna, pa sam želeo da idem dublje u prošlost. Odjednom su se u dijagnostici počele pojavljivati greške. Raspon fizičkih senzacija je bio veliki: od stezanja glave kao stolarskom stegom, i "ekserima" u oblasti slepoočnica, do ni sa čim uporedivog osećaja da iznad temena nema polja. Ali najteže mi je bilo da gledam patnje svoje dece znajući da sam ja kriv, i da nikakva "hitna pomoć" ne pomaže. Ne dao vam Bog da preživite sve to ako započnete da se bavite ekstrazenzornom dijagnostikom karme.

Ovde ćemo staviti tačku na sećanja".

Suština metoda nije u tehničkim dostignućima, već u razvoju pogleda na svet, kao i u etici. Ono što je najopasnije i nedopustivo je potrošački odnos prema metodi. Ritam Vasiona ne sme da se remeti. Svaki čovek, usmeren prema božanskom, ispunjava se najvišim energijama i, vrativši se na Zemlju, može da ih realizuje u materijalna blaga. Ali ako se duhovni zakoni nisu osetili potpuno, ako nisu postali

pogled na svet i način života, a čovek pokušava naprečac da dobije materijalnu realizaciju, onda nismo "rodili dete", već smo "abortirali". Povećana pragmatičnost pretil da se preokrene u duhovnu i fizičku neplodnost.

Kad pokušavam druge da obučim ovom metodu, na prvom mestu naglašavam upravo to. Isprva mi se proces obučavanja učinio donekle pojednostavljen. Nažalost, ovim metodom mogu da ovladaju samo pojedinci, ako je uopšte moguće da ga neko nauči.

Navešću samo jedan primer neočekivanih poteškoća, koje mogu da nastanu u bilo kom trenutku. Dijagnostikovao sam jednu ženu i video njene glavne prestupe u pretprošloj inkarnaciji. Opisivao sam joj karakter prestupa, kad sam nenadano osetio da ne mogu da dođem do tačne informacije. Nakon analize situacije, video sam da je moj stepen obrade informacije pao na nulu. To znači da se u mojoj karmi nalaze slični prestupi, i da moja podsvest iskrivljuje informaciju. Bilo je neophodno da korigujem svoje polje pre nego što nastavim s dijagnostikom.

Spasava me to što mogu stalno da kontrolišem situaciju i da svoj poraz preokrenem u pobedu; u ovom slučaju to je bio povod za redovno čišćenje sopstvene karme.

Neprekidno kontrolišem kvalitet dobijene informacije, o čijoj neophodnosti mnogi iscelitelji i nisu svesni.

Evo šta mi je ispričao jedan mladi ekstrasens:

- Ja uvek pitam mogu li da radim, ili ne mogu.

- I ko vam odgovara? - pitam ga.

- Verovatno, božansko - usledio je neodređen odgovor.

- Da li ste sigurni u to?

Mladić je oklevao.

- Da li znate kada ste dobili čistu informaciju, a kada iskrivljenu? - Nije bilo odgovora. - Mnogi pokušavaju da rade na vašem nivou, ne sluteći do čega to može dovesti. Mehanizam je veoma jednostavan. Da bi se dobila čista informacija osoba mora da bude otvorena za božansko. Sa "prljavom" karmom, "držeci" u jednoj ruci vikendicu, a u drugoj ruci automobil, ne može se kročiti na visoke nivoe.

Moguće je lečiti i dobijati čistu informaciju samo u stanju "zatvorene" karme.

Što je karma? To je mehanizam odmazde za zemaljske postupke, tako da je moguće “zatvoriti” svoju karmu isključivo odvajanjem duše i tela od zemaljskog. Kod iscelitelja i medijatora moraju da postoje periodi gladovanja i strogog posta; oni moraju da eliminišu zavisnost od materijalnih dobara. Istinski iscelitelji su uvek bili sveci i proroci.

Karma današnjeg čovečanstva je toliko zagađena, da je “zatvaranje” sada mnogo teže nego ranije.

Pošto se u metodu karmičke dijagnostike dijalektički pojavljuju svest i podsvest, vera i znanje, tada, primenjujući je, morate da razmišljate, razmišljate i razmišljate.

Pomoć koja je ukazana autoru gore navedenih sećanja, dok je pokušavao da radi po mom metodu, balansiranje struktura njegovih polja, pomogli su mu da se zaštiti od velikih problema, ali njegovo ponašanje je tipično za jednostrana razmišljanja.

Biću srećan ako čovek, pročitavši ovu knjigu, shvati koliko je iskrivljeno naše razumevanje sveta, ako može da shvati šta treba da promeni u svom životu, tako da ne upada u nove probleme. Sad je najvažnije da ostanete bar “na ivici”. Čovek može da blokira svoju karmu pomoću pravilnog ponašanja i ishrane, i to je prva stvar koju je neophodno da uradi jer se zlo, koje svakodnevno susrećemo, nalazi u nama samima.

U kineskoj filozofiji naišao sam na tvrdnju da svaki čovek treba da se oseća kao spasitelj sveta. U sovjetskom udžbeniku iz psihijatrije, slična tvrdnja se posmatrala kao jedan od prvih znakova paranoje. Danas, posmatrajući uzajamnu povezanost energetskih polja, mogu sa sigurnošću da tvrdim da svaki čovek koji stremlji božanskom aktivno radi na spasavanju sveta i jeste spasilac sveta.

Već smo govorili o tome da su procesi koji se dešavaju u Vasioni dualistički. Stremljenja ka Bogu, ka polaznoj tački iz koje se rodila Vasiona, treba da se odvijaju jačanjem duhovnosti i porastom jedinstva na nivou polja, ali je taj proces nemoguć bez povećanja diferencijacije.

Znaci materijalnog sveta su: masa, prostor, vreme - otuda razvoj materijalnog sveta treba da se ogleda u povećanju mase, povećanju prostora i povećanju vremena. Kako je vreme povezano s prostorom, to jest sa prostranstvom ogromnih dimenzija, osnovni procesi u Vasioni na materijalnom nivou treba da se ograniče na širenje Vasiona, što se zapravo i dešava. Vreme se razvija, što znači da se razvija i prostor.

Dakle, uslov za razvoj i očuvanje svakog procesa ili objekta jeste fizičko odvajanje, uz istovremeno povećanje jedinstva polja.

Diferencijacija na fizičkom nivou, to jest povećanje potreba i veza tela sa okruženjem, a bez duhovne pozadine - osuđena je na samouništenje. Diferencijacija predstavlja razvoj i zadovoljavanje potreba tela, što dovodi do uništenja i pogibije čoveka, ukoliko nije u cilju duhovne podrške i duhovnog rasta. Dakle, savremena civilizacija predstavlja ovaploćenje duhovnih traganja, koje je čovečanstvo prošlo u prethodnom milenijumu - to određuje odnos materijalnog i duhovnog u svetu.

Ako ovaj princip prenesemo na pojedinačni slučaj - da pronađemo puteve i metode lečenja - tada se mogućnosti duhovnog delovanja moraju povezati sa medicinskim napretkom. Imajmo na umu da savremena medicina ne bi ni postojala da u njenoj osnovi nisu ležale hiljadugodišnje potrage u oblasti duha i duhovnog uticaja na čoveka; dostignuća u savremenoj medicini su implementacija ovih traganja. U toku poslednjih decenija, medicina je došla do te granice gde je već presušio akumulirani duhovni potencijal tako da ona, kao bludni sin, mora da se vrati izvorima i spozna da se, bez razumevanja i traganja za uzrocima bolesti, ne može dalje razvijati.

Sada ne bi trebalo da pričamo o opoziciji duhovnih uticaja i tradicionalne medicine, već o njihovom povezivanju, uz očuvanje svih njihovih dostignuća. Bolest je sredstvo razvoja duha, ali naše nesavršenstvo ne dozvoljava da se duh spozna do kraja, kao i da se na bolest deluje samo duhovnom metodom. Zato ono što prevazilazi naš sadašnji, nesavršeni duh, mora da radi medicina. Težnja medicine ka ranoj dijagnostici i prevenciji bolesti - prvi je korak u pravcu duhovnosti, jer svaka bolest počinje upravo na informacionom nivou. U svetu se akumulira sve više činjenica koje svedoče da je duhovni uticaj radikalniji od medicinskog.

Čovečanstvo se polako ali sigurno vraća svom Ocu, duhu, duhovnosti i kulturi, jer je to jedina nada za spasenje.